

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Народното събрание одобри изменения и допълнения на Закона за защита на личните данни	3
Работни срещи във връзка със задържането на трафични данни по Закона за електронните съобщения	6
50-та Международна среща на Работната група по защита на данните в телекомуникациите	7
Участие на Комисията за защита на личните данни в работни срещи на Съвместните надзорни органи по Европол, Шенген и Митници и на Работната група по полиция и правосъдие	9
Позиция на КЗЛД по проекта на Директива за използването на резервационните данни на пътниците	10
КЗЛД одобри проект на писмо относно предстоящото въвеждане на Европейска система за проследяване финансирането на тероризма	12
Публична консултация на Европейската комисия за практическите правила за уведомяване при нарушаване на сигурността на личните данни	15
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	18
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	19
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	21
Решения по жалби	21
Решения по искания за трансфер на лични данни	98
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	122
ОБУЧЕНИЕ	141

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ОДОБРИ ИЗМЕНЕНИЯ И ДОПЪЛНЕНИЯ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 6 октомври 2011 г. Народното събрание одобри изменения и допълнения на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), продиктувани от задължението на нашата страна да въведе в българското законодателство разпоредбите на акт от вторичното право на Европейския съюз, а именно Рамково решение 2008/977/ПВР относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Рамковото решение урежда предаването на лични данни между държави-членки на Европейския съюз, както и данни, предоставени от или на органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на Европейския съюз или на Договора за функциониране на Европейския съюз. То се прилага, когато предоставянето на данните се извършва в хода на полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси за целите на предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания.

На европейско ниво материята, свързана с обработването на лични данни в хода на осъществяването на полицейско и съдебно сътрудничество по наказателно правни въпроси за целите на предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания, е предмет на регламентация единствено в Рамковото решение, но не и в Директива 95/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Поради това в Закона за защита на личните данни, който въвежда разпоредбите на Директива 95/46 (в редакцията му преди влизането в сила на измененията и допълненията, обнародвани в Държавен вестник, бр.81/18.10.2011г.), липсва правна уредба на въпросите-предмет на решението. С новите промени в ЗЗЛД, които влязоха в сила от 22 октомври 2011г., се допълва уредбата в областта на защитата на личните данни за нуждите на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси.

С приемането на тези изменения и допълнения в ЗЗЛД бе изпълнено задължението на българската държава да предприеме мерки на национално ниво за съобразяване с разпоредбите на Рамковото решение и бяха създадени унифицирани правила при обработването на лични данни-предмет на обмен между държавите-членки на ЕС и органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на Европейския съюз или на Договора за функциониране на Европейския съюз.

Във връзка с необходимостта от транспониране на рамковото решение в българското законодателство, по инициатива на КЗЛД беше сформирана междуведомствена работна група с участие на представители на Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието, ДАНС, съда и прокуратурата на Република България (съдии и прокурори от ВКП, ВАП, СГС). По решение на Съвета по Европейски въпроси, процесът по подготовка и съгласуване на законопроекта по реда на Постановление № 85 на МС от 17.04.2007 г. за координация по въпросите на Европейския съюз беше възложен на Работна група 33 „Сътрудничество в областта на правосъдието”.

Като акт на европейско ниво, Рамковото решение е задължително за държавите-членки по отношение на резултата, като им оставя свобода относно избора на средствата за постигането му. След анализ на решението и проучване на действащото българско законодателство, имащо отношение към защитата на личните данни и международното сътрудничество по наказателноправни въпроси, се наложи изводът за необходимост от промени на законово ниво. Поради спецификата на предмета на

решението - защита на личните данни - междуведомствената работна група се обедини около разбирането, че въвеждането на решението следва да се осъществи посредством изменения и допълнения в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). След проучване на опита и законодателството на други държави-членки на Европейския съюз се установи аналогичен подход за въвеждане на решението в съответните национални законодателства.

Най-същественият резултат от направените законови промени е разписването в общия Закон за защита на личните данни на специални правила за обработването на лични данни, които попадат в обхвата на рамковото решение, т.е. данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. С направените изменения и допълнения в ЗЗЛД се запазва възможността специален закон да урежда особени правила във връзка с обработването на национални регистри с лични данни, когато става въпрос за данни за целите на отбраната, националната сигурност, опазването на обществения ред и противодействието на престъпността, наказателното производство и изпълнението на наказанията. Когато обаче лични данни за целите на опазването на обществения ред и противодействието на престъпността, наказателното производство и изпълнението на наказанията, са получени от други държави-членки или информационни системи в рамките на сътрудничеството по наказателно-правни въпроси, те следва да се обработват по реда и условията на общия закон в областта на защитата на личните данни – ЗЗЛД, а не по реда на съответния специален закон, регулиращ дадената област на обществени отношения. По този начин с измененията и допълненията се постига следния правен ефект: за национални бази данни се прилага съответният специален закон, който допуска отклонения от общия режим за защита на данните, а за данни, получени в обхвата на Рамково решение 2008/977/ПВР, се прилага режимът, разписан в ЗЗЛД.

Специфичните правила относно обмена на данни по дадени въпроси, напр. опростения обмен на информация между правоприлагащите органи и достъпа до данни в ШИС, са предмет на самостоятелна правна регламентация в българското законодателство в съответните специални закони (напр. Закона за Министерството на вътрешните работи), а не на ЗЗЛД, поради което техният режим на обработване не се засяга от измененията и допълненията в ЗЗЛД, с които се транспонира Рамково решение 2008/977/ПВР. В този смисъл е и съображение 39 от преамбюла на Рамковото решение.

Основните направления на законовите промени се отнасят до:

1. Приложение на общия закон (ЗЗЛД) и в случаите, в които лични данни за целите на опазването на обществения ред, противодействието на престъпността, наказателното производство и изпълнението на наказанията са получени от или предоставени на държава-членка на ЕС или органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на Европейския съюз или на Договора за функциониране на Европейския съюз в рамките на полицейското или съдебното сътрудничество.

2. При запазване на принципа, че личните данни се събират за конкретни, точно определени и законни цели и не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели (чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД), се урежда възможността за данни, получени от други държави-членки или от органи и информационни системи на Европейския съюз за нуждите на опазването на обществения ред, противодействието на престъпността, наказателното производство или изпълнението на наказания, да бъдат обработвани и за други цели. Такова допълнително обработване за друга цел, различна от целта, за която са били предадени данните, е допустимо, когато са налице едновременно следните условия: това обработване е съвместимо с целта, за която са били събрани данните; налице е законово основание за обработване на данните за тази друга цел; обработването е в съответствие с принципите за обработване на данните, регламентирани в ЗЗЛД. В тази връзка изчерпателно са разписани и критериите, при които е допустимо такова допълнително обработване за други цели на данни, получени от администратори в областта на правоприлагането, а именно: допълнителните цели са във връзка с предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания; предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред; друга цел само ако за това има предварително съгласие на предоставящия данните или на лицето,

за което те се отнасят.

3. Чл. 25 от Рамковото решение изисква всяка държава да има независим национален надзорен орган по защита на данните с ефективни правомощия за намеса във връзка със законосъобразното обработване на лични данни, обменяни между компетентните правоприлагащи органи на държавите-членки при упражняване на техните правомощия по предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания. Съгласно чл. 6 от ЗЗЛД, такъв надзорен орган в Република България е Комисията за защита на личните данни. В изпълнение на чл. 25 от решението, с измененията и допълненията на ЗЗЛД бе разписано ново правомощие на Комисията - да издава подзаконови нормативни актове в областта на защита на личните данни. Регламентирането на това правомощие е важна гаранция за съобразяване с изискванията на европейския акт всеки надзорен орган да разполага с ефективни правомощия за намеса и съответства на тенденцията за засилване на институционалната независимост на органите по защита на данните.

4. Във връзка със задължението на администраторите на лични данни да предприемат необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни, получени в хода на сътрудничеството по наказателноправни въпроси, в ЗЗЛД беше включено задължение на администраторите да определят срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данни и за заличаване на личните данни. Тези срокове следва да бъдат разписани във вътрешния акт на администратора (инструкцията), който той има задължение да приема в изпълнение на чл.23, ал.4 от ЗЗЛД. Същественото на това законово изменение е, че задължението за определяне на срокове се отнася за всички администратори, а не само за тези, обработващи данни в обхвата на Рамковото решение.

5. Чл. 34, ал. 3 от ЗЗЛД урежда възможността даден администратор на лични данни да откаже пълно или частично предоставяне на данни на лицето, за което те се отнасят, когато от това би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност или за защитата на класифицираната информация и това е предвидено в специален закон. С цел съобразяване с разпоредбите на Рамковото решение с измененията и допълненията на ЗЗЛД се разписват и специфични основания за отказ от предоставяне на данни, които са получени от друга държава-членка на Европейския съюз, орган или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на Европейския съюз или на Договора за функциониране на Европейския съюз. Възможност за пълно или частично отказване от предоставяне на данни на лицето, за което те се отнасят, ще има в случаите, в които предоставянето на достъп би попретило на предотвратяването или разкриването на престъпления, на провеждането на наказателно производство или на изпълнението на наказания или когато такъв отказ е необходим за защита на националната сигурност, обществения ред или на лицето, за което се отнасят данните.

6. Въвежда се задължение за администраторите на лични данни, осъществяващи международно сътрудничество по наказателноправни въпроси, ако са получили данни, без да са поискани, да предприемат незабавно действия по проверка на необходимостта от данните, респ. по коригиране, заличаване или блокиране на данните, ако данните са неточни или са получени незаконосъобразно. Уредени са и задължения за спазване на евентуални ограничения при обработването на лични данни, произтичащи от националното законодателство на съответната държава-членка, която предоставя данните на получател в Република България.

7. В глава Шеста на ЗЗЛД – Предоставяне на лични данни на трети лица - са въведени няколко разпоредби, които да отразят спецификите на международното сътрудничество по наказателноправни въпроси между съответните национални компетентни органи в областта на правоприлагането. Въведени са самостоятелни основания, при които администратор в Република България, получил лични данни за целите на опазването на обществения ред, противодействието на престъпността, наказателното производство и изпълнението на наказанията, да може да предава тези данни на компетентен орган в трета държава или на международна организация. Става въпрос за трансфери на лични данни, които могат да бъдат реализирани само при едновременното наличие на следните определени условия: необходимост от предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно

производство или изпълнение на наказания; компетентност на получателя на данните да осъществява тези дейности, съгласие за такова предаване на данните от съответната държава-членка на ЕС, от която са получени данните и осигуряване на адекватно ниво на защита за планираното обработване на данни от страна на получателя на данните в третата държава или международна организация. С измененията и допълненията са предвидени изрично случаите, в които не се изисква съгласие на държавата, предоставила първоначално данните (когато трансфера на данните е от съществено значение за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред на държава-членка на ЕС или на трета държава, и предварителното съгласие не може да бъде получено своевременно) и в които Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на адекватността на нивото на защита в третата държава или международна организация (ако националното законодателство на предоставящия данните допуска такова предоставяне за защита на законни интереси на лицето, за което се отнасят данните, респ. за защита на особено важен обществен интерес, или получателят на данните предоставя достатъчно гаранции за защита).

8. Регламентирани са условия, при които е допустимо и законосъобразно на трето физическо или юридическо лице да бъдат разкрити лични данни, получени от друга държава-членка на ЕС, орган или информационна система, а именно :

8.1. предоставящият данните е дал съгласие за предоставянето им;

8.2. предоставянето на данните няма да засегне законни права на лицето, за което те се отнасят;

8.3. предоставянето е от съществено значение за :

а) изпълнение на законоустановено задължение на предоставящия данните;

б) предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания;

в) предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред;

г) предотвратяване на сериозно нарушение на конституционни права на физически лица.

9. С цел синхронизиране на новите изменения в ЗЗЛД с други закони, имащи отношение към обработването на лични данни по наказателноправни въпроси, са предложени изменения и допълнения в Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за съдебната власт и Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

РАБОТНИ СРЕЩИ ВЪВ ВРЪЗКА СЪС ЗАДЪРЖАНЕТО НА ТРАФИЧНИ ДАННИ ПО ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Директива 2006/24 (директивата за запазване на данни) беше транспонирана в българското законодателство посредством изменения и допълнение в Закона за електронните съобщения (ЗЕС) през 2010г. С влизането в сила на тези изменения бяха определени в закон всички участници в процеса по задържане и осъществяване на достъп до трафични данни, а КЗЛД беше определена за наблюдаващ орган относно сигурността на данните. В изпълнение на правомощията си по ЗЕС, тази година КЗЛД за първи път обобщи и предостави на Европейската комисия и Народното събрание статистическа информация съгласно изискуемите параметри на закона и в указания в ЗЕС срок.

Едновременно с дейността по анализ и обобщения, правен на национално ниво от КЗЛД през 2011г., през м. май 2011 г. в Брюксел беше представен докладът на Европейската комисия (ЕК) за оценка на процеса по транспониране на Директивата за запазване на данните в законодателствата на отделните държави-членки. Общият извод на ЕК съгласно този доклад е, че запазването на данни е ценен инструмент за правосъдните системи и за прилагането на законодателството в ЕС. Независимо от това обаче, ЕК констатира редица проблеми: Директивата не е напълно хармонизирала подхода за запазване на данни и не е създала равни условия за операторите; има значителни разлики между законодателствата на отделните държави членки по отношение на целите, достъпа до дан-

ни, периодите на задържане, защитата на личните данни и предоставянето на статистическа информация. ЕК насърчава/препоръчва на държавите – членки, освен статистически данни и информация, да й предоставят и анализ на полезността от получаваните задържани трафични данни, информация

за конкретни/отделни искания за достъп до такива данни, да бъде посочвана т.нар. „възраст на данните”, да бъде представяна разбивка на статистическите данни по отделни показатели, както и информация доколко запазените данни са от решаващо значение за разследването на престъпления и постановяването на осъдителни/оправдателни присъди. Общата цел на този призив на ЕК е да се види ролята на запазените трафични данни за наказателно разследване, респ. тяхната тежест и влияние.

Предвид горното и в качеството си на наблюдаващ орган относно сигурността на данните, Комисията за защита на личните данни инициира провеждането на серия от срещи на национално ниво с всички участници в процеса по задържане и осъществяване на достъп до трафични данни, за да се постигне яснота по всички аспекти, по които ЕК би желала да получи информация и анализ от държавите-членки. Само при наличието на такава информация българската страна ще може да участва в дискусиите на ниво Европейски съюз с обща национална позиция и разбиране по въпроса за бъдещето на Директивата и нейното изменение, а КЗЛД ще бъде в състояние, освен статистическа информация, да предоставя и анализ на полезността и ефективността на този инструмент на национално ниво.

Бяха проведени 4 срещи на експертно ниво - с представители на органите, които имат право по Закона за електронните съобщения да искат достъп до задържани трафични данни; с предприятията, предоставящи обществени съобщителни електронни мрежи и/или услуги, които задържат данните, и с прокуратурата и съда.

В момента КЗЛД е в процес на обобщаване и анализ на информацията и резултатите от проведените срещи.

50-ТА МЕЖДУНАРОДНА СРЕЩА НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ

На 12 и 13 септември 2011г. в Берлин се състоя 50-та Международна среща на Работната група по защита на данните в телекомуникациите. Заседанията се проведеха в Бундесрата - втора камара на германския парламент, която представлява отделните провинции на федерално ниво. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха членовете на КЗЛД - Красимир Димитров и Валентин Енев.

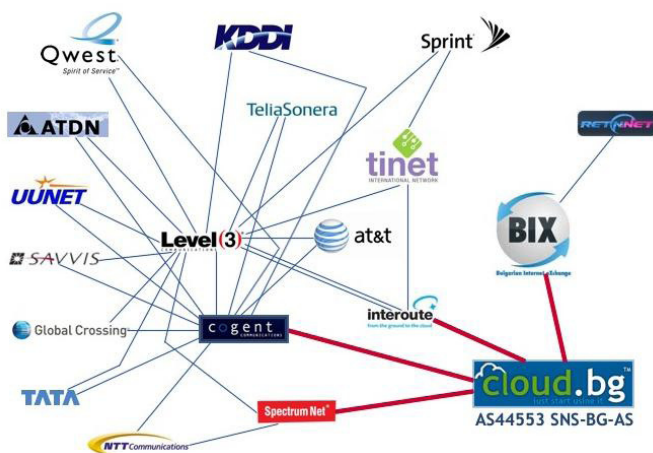
Обсъдиха се получените доклади от всяка страна-участник. При представянето на доклада от българския орган по защита на данните, се обърна внимание на заявения интерес от страна на Google Street View за извършването на снимки на българска територия. Обсъдиха се практиките при получаването на такова писмо от компанията, като се отчете фактът, че досега не е имало случай, в който Google Street View иска становище от орган по защита на данните преди да започне реалната дейност по фотографирането на обекти. Експерти, участващи в Работната група, изразиха желание да получават своевременно информация относно ситуацията в България, какво е решението на органа по защита на данните по писменото запитване на Google Street View.

При представянето на доклада си, Холандия обърна внимание на проблеми с уеб браузъра Mozilla и особено с нововъведенията, които не са съобразени с политиката по защита на данните в

Европейския съюз. Засега холандският орган по защита на данните е забранил на Mozilla да прилага тези промени на територията на страната, като все още се водят преговори и се мислят варианти, по които може да се променят приложенията, изискващи лични данни.

От САЩ отбелязаха въвеждането на нов уред, който ще измерва промилите алкохол в кръвта на водача на превозното средство, като ще бъде направен по такъв начин, че да блокира възможността шофьорът да кара в нетрезво състояние. Все още се обсъжда дали не е законосъобразно данните в компютъра на колата да бъдат автоматично изтривани след определен период от време. Представителите на САЩ уведомиха за наскоро приключил случай срещу държавна болница, която е глобена 1 млн. долара за загубена база данни за болни от СПИН пациенти. До приключване на случая, не са били открити техническите средства, с които е била пренасяна информацията.

По отношение на Safe Harbor споразуменията, САЩ декларира 3000 компании, които към момента са заявили спазване на принципите по защита на данните. Само за справка в периода 2000-2006г. компаниите са били около 600, което е доказателство за все по-нарастващата роля на защитата на лични данни като условие за работа на международните компании.

Датският орган по защита на данните представи документ относно „cloud computing“, за който се взе решение да бъде приет с писмено гласуване, като до края на октомври всяка делегация е поканена да изпрати становището си по него. Отбеляза се фактът, че до момента няма регламентация на представяните услуги в този вид от нито един национален орган по защита на данните. Поради огромните ресурси, които са необходими за предоставяне и поддръжка на облаци, сравнително малко са компаниите-доставчици на облаци, сред които: Amazon (Amazon Web Services), Google (Google AppEngine), Microsoft (Microsoft

Azure), Apple iCloud, Salesforce, Sun Microsystems, IBM, Oracle, VMWare, а в България (Cloud bg). Осъществена е връзка между отделни органи по защита на данните с представителствата на компаниите с цел обсъждане на политиката за защита на личната неприкосновеност.

Пред потребителите съществуват няколко проблема, свързани с възприемането на технологиите на „cloud computing“ - наличност на обслужването; сигурност и неприкосновеност на личните данни; поддръжка; оперативна съвместимост, и съгласуваност. Те произлизат от това, че данните, приложенията и изчислителните ресурси вече не са под прекия контрол на потребителите. Тъй като „cloud computing“ не дава на потребителите възможност да разполагат с данните си физически (освен ако ползваната услуга не съдържа опция за запазване на твърдия диск на резервно копие, back-up) това прехвърля отговорността за съхраняването и контрола над данните в ръцете на доставчика. Допълнителни проблеми могат да възникнат в публичността и преносимостта на данните, съвместимостта с конкурентни услуги, непрекъснатостта на обслужването, възстановяването на данни при срыв, договорни клаузи между доставчици и потребители, и др.

Представители от канадския орган по защита на данните направиха презентация по отношение на протоколите IPV6 (Internet Protocol version 6). Версия 6 на Интернет протокола е създадена с цел замяната на версия 4, тъй като решава голяма част от проблемите, възникнали след широката употреба на IPv4. Някои от тези проблеми са поддръжката на многократно повече IP адреси в сравнение с IPv4, по-добро оползотворяване на честотната лента, по-добра поддръжка на нивото на качество за всички приложения, както и подобрена поддръжка за разширения и възможности за по-добро маршрутизиране; информационна структура за безопасност, както за пакетите с данни, така и за контролните пакети; подобрена мобилност с бързо сменяне на каналите, маршрутна оптимизация

и йерархична мобилност.

Обсъди се възможността за проследяване на потребителите, които посещават определен уебсайт (т.нар. website tracking). Предстои дискутирането на целесъобразността на приемането на документ относно защитата на личните данни при осъществяването на това проследяване.

Във връзка възможността за достъп до данни посредством услугите на телекомуникационните оператори (т.нар. phone-hacking) се обсъди практиката на Великобритания, Италия и Холандия. От органа по защита на данните на Великобритания са публикували някои съвети към потребителите, чрез които може да се предотврати това (напр. отстраняване на услугата гласова поща или периодичната смяна на нейната парола и др.).

Канадският орган по защита на данните информира за последните новости във връзка с развитието на технологиите и защитата на личната неприкосновеност. Стандартът за защита на данните *ISO/IEC 3rd CD 29100* ще бъде факт в началото на следващата година, но тъй като ще има доста неща, които е необходимо да се променят, вероятно веднага ще стартира и процедура, която да изменя определени текстове.

УЧАСТИЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В РАБОТНИ СРЕЩИ НА СЪВМЕСТНИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ПО ЕВРОПОЛ, ШЕНГЕН И МИТНИЦИ И НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ПОЛИЦИЯ И ПРАВОСЪДИЕ

От 28 до 30 септември 2011 г. в Брюксел се състояха работни срещи на Съвместните надзорни органи по Европол, Шенген и Митници и на Работната група по полиция и правосъдие. Комисията за защита на личните данни бе представена от Мария Матева и Веселин Целков – членове на Комисията.

На заседанието на Съвместния надзорен орган за Европол бе представен доклад от инспекцията на Европол, проведена през март 2011 г. Разгледа се бъдещата комуникационна стратегия на надзорния орган, както и информация относно провеждането на нова инспекция на споразумението по Програмата за проследяване финансирането на тероризма. Проведе се дискусия за новата концепция на Европол за аналитичните работни досиета, като се взе решение, че по принцип не се отхвърля идеята за този проект, но е необходима допълнителна информация, тъй като Съвместният надзорен орган има определени условия. Обсъди се бъдещото взаимодействие с Европейския надзорен орган по защита на данните. Състоя се заседание на Комисията по жалбите към Съвместния надзорен орган за Европол.

На заседанието на Съвместния надзорен орган по Шенген бе представен проектоплан за инспекция на Шенгенската информационна система SIS I+4All. Разгледаха се въпроси по отношение на времеви план на проверките; проект на въпросник за извършване на проверка; параметри на техническата инспекция – комуникации, управление на базата данни, изпълнение на изискванията за сигурност; инспектиращия екип - сертификати за достъп до информация, ниво на класификация, независимост на екипа; разходи. Представен и обсъден бе подробен въпросник за проучване на упражняването на правото на достъп на лицата до информацията в Шенгенската информационна система (ШИС). Обсъди се и достъпът на Европол до записите в ШИС.

Съвместният надзорен орган по митниците разгледа прилагането на Рамковото решение относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по криминални въпроси и Митническата информационна система (МИС). Обсъдиха се въпроси по отношение въвеждането на данни в МИС и трансфера на данни, връзките между законовите рам-

ки, сравнения и разлики в интерпретациите, коректност на терминологията, ролята на органите по защита на данните и т.н. Представен бе и доклад по отношение на провеждането на инспекция на Митническата информационна система. Обсъдиха се въпроси по отношение на достъпа до информацията във FIDE - база данни, съдържаща информация за митнически идентификационни файлове, която се използва за разследване на митнически нарушения. Това е европейска система, съдържаща записи от разследвания, генерирани от митническите служби и от други разследващи органи на страните-членки за административни цели, за разследване на престъпления и за преследване на нарушения в митническата област. Основните дискутирани въпроси касаеха правото на достъп до информацията във FIDE (правилата и процедурите за получаване на достъп и възможните рестрикции и ограничения) и периода за съхранение на данните.

Работната група по полиция и правосъдие обсъди въпроси от общата европейска политика за надзор и бъдещето на съвместните надзорни органи. По отношение на Католага за оценка на риска и надзор се подчерта, че тази политика е не само на Европейския съюз, а се простира и извън него, затова Работната група по полиция и правосъдие трябва да продължи да се занимава с този въпрос. Разискваха се нови насоки за взаимодействие на Работната група с органи, свързани със Съвета на Европа, Организацията за икономическо сътрудничество и развитие и ООН. Разгледаха се връзките с Работната група по чл.29 по отношение на текущите дейности на Работната група по полиция и правосъдие като проучване за обработка на ДНК профили, прилагането на Рамковото решение по защита на данните в третия стълб и др.

ПОЗИЦИЯ НА КЗЛД ПО ПРОЕКТА НА ДИРЕКТИВА ЗА ИЗПОЛЗВАНЕТО НА РЕЗЕРВАЦИОННИТЕ ДАННИ НА ПЪТНИЦИТЕ

На 3 февруари 2011 г. Европейската комисия представи предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците (PNR данни) за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм и тежки престъпления. Това предложение заменя предишно предложение на ЕК за Рамково решение на Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците за целите на правоприлагането, датиращо от 2007 г, което изгуби актуалност с влизането в сила на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) на 1 декември 2009 г. Новото предложение подлежи на приемане в рамките на обикновената законодателна процедура или съвместно взимане на решение с Европейския парламент и наличие на квалифицирано мнозинство в Съвета.

Целта на предварителното предаване и на обработването на резервационни данни на пътниците (PNR данни), предвидени в предложението за директива, е да се предостави инструмент, който позволява предотвратяване и разкриване на престъпления, свързани с тероризъм, и тежки престъпления, и провеждане на разследвания и наказателни преследвания в тази област, което да способства за укрепване на вътрешната сигурност.

PNR данните съдържат името на пътника, маршрута, начина на плащане и др. подобни данни, необходими за обработването на резервацията, които по принцип се събират от превозвачите. Директивата не създава задължение за събиране на каквито и да било допълнителни данни. PNR данните се различават от предварителната информация за пътниците (API данни - биографична информация, взета от машинночетимата част на паспорта, която съдържа името, мястото на раждане и гражданството на лицето, номера на паспорта и датата, на която изтича валидността му). В ЕС използването на API данни се урежда от Директива 2004/82/ЕО (транспонирана е в Закона за чужденците в Република България). Тези данни се предоставят на органите за граничен контрол по

искане на всяка държава-членка за полети, влизащи на територията на ЕС, за целите на подобряване на граничния контрол и борба с незаконната имиграция.

Съгласно предложението за директива, всяка държава-членка създава или определя орган („звено за данни за пътниците“), компетентен за събиране на PNR данни от въздушните превозвачи, тяхното съхраняване и анализиране и предаването на резултата от анализа на компетентните правоприлагащи органи. Две или повече държави-членки могат да създадат или определят единен орган, който да изпълнява функцията на тяхно звено за данни за пътниците. PNR данните, предоставени от въздушните превозвачи на звеното за данни за пътниците, се пазят в активна база данни към това звено за срок от 30 дни след тяхното предаване на звеното на първата държава-членка, на/от чиято територия международният полет пристига или отпътува. След изтичането на срока от 30 дни, данните се правят анонимни и се пазят от звеното за срок от още 5 години. Достъпът до тях се разрешава от ръководителя на звеното за данни на пътниците при наличие на надлежно обосновано искане.

Комисията за защита на личните данни участва с мнения и препоръки на различни етапи от изготвянето на българската позиция по проекта на Директива за използването на резервационните данни на пътниците за предотвратяване разквиване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления.

Обобщената позиция на българската страна е, че “Проектът е добра основа за бъдеща дискусия и като цяло го подкрепя. Българската страна отчита, че проектът на директива предвижда като единствен вариант създаването на децентрализирана система на ЕС за резервационните данни на пътниците – всяка държава-членка да има свое звено или две или повече държави да определят съвместно звено, но въпреки това подчертава, че обсъждането на възможността за създаване на единна европейска система не бива да се изоставя. Централизираната система има своите предимства и е по-лесна за управление и значително по-икономична от гледна точка на финансови разходи и човешки ресурси.

По отношение постигане на съответствие на проекта на директива с принципа на необходимост и с цел подчертаване на ползата от въвеждане на европейска резервационна система на пътниците (PNR система) би било полезно в проекта да бъде разписано взаимодействието и съвместимостта между тази бъдеща система и API данните, Визовата информационна система и Шенгенската информационна система. Подкрепяме, че е полезно съвместното разглеждане на резервационните данни с предварителните данни за пътниците (API), когато такива са налични. Ограничаването на категориите резервационни данни следва да се преценява от гледна точка на нуждите на компетентните органи от достатъчно информация, която да послужи за анализ и изготвяне на профили. Събирането на информация от определени вътрешни полети е обосновано с оглед целите на директивата и не противоречи на принципите на необходимост и пропорционалност. По отношение на принципа на пропорционалност българската страна счита, че е прекомерно да бъдат събирани и обработвани PNR данни на всички пътници, тъй като може да се стигне до проследяване и наблюдение на всички пътници, независимо дали те са заподозрени лица или не. Тъй като събирането на чувствителни данни би се явило прекомерно спрямо целите на бъдещата европейска PNR система, предлагаме да се прецени възможността за държавите-членки да бъде въведено задължение незабавно да заличават чувствителните данни в случай, че се окаже, че предоставени PNR данни съдържат и чувствителни данни.

По отношение на сроковете за съхранение на данните:

1. Предложеният първоначален срок за съхранение на данните от 30 дни може да се окаже недостатъчен, с оглед целите на директивата и в тази връзка би могло да се обмисли неговото удължаване, например на 1 година.

2. Срокът за съхраняване на резервационни данни на пътниците, дори след тяхното маскиране, трябва да е до 5 години. Събраните данни на пътниците, които не са заподозрени, задължително

следва да бъдат заличавани. Необходимо е прецизиране и на идеята за т.нар. маскиране на данни, тъй като липсва яснота относно задължението и механизма за заличаване на данни, предвид възможността и след заличаването им да бъде осъществен повторен достъп до тях.”

Във връзка с продължаването на обсъжданията на проекта на Директивата на ниво ЕС, **КЗЛД направи и следните допълнителни коментари:**

1. Подкрепяме подхода евентуалното събиране на резервационни данни на пътниците от вътрешни за ЕС полети да стартира едва след изтичането на 2 годишен период от време, считано от влизането в сила на директивата. Това ще даде възможност да се анализира ефективността от прилагането на изискванията на самия правен инструмент. Изразяваме обаче опасения, че независимо, че в проекта на директива е предвидено събирането на такива данни от вътрешни полети да става само по избор на държавите-членки, на практика решението на една държава да събира данни може да задължи и друга държава да събира данни на реципрочна основа.

2. Признаваме необходимостта т.нар. предварително определени критерии, по които да бъдат обработвани получени PNR данни, да бъдат формулирани на национално ниво с цел отчитане на специфичните рискове и заплахи за съответната държава, но считаме за необходимо на ниво директива да бъдат определени поне общите направления и насоки, на чиято база всяка държава-членка да дефинира собствените си критерии. По този начин ще се избегне опасността от различно третиране на гражданите при осъществяване на полети от и до различни държави-членки.

3. Подкрепяме предложението за уточняване на това кои действия по обработване на PNR данни (освен съхраняване) ще бъдат допустими през периода на първоначално задържане на данните (30 дни) от националното звено за резервационни данни на пътниците, считано от момента на тяхното получаване.

4. Не считаме за целесъобразно и необходимо при автоматично съвпадение на събрани PNR данни на конкретно лице, когато последващата проверка с неавтоматични средства е доказала, че резултатът е неверен (отрицателен), събраните данни да продължават да бъдат съхранявани за период от максимум 3 години с цел избягване на повторно грешно съвпадение. Считаме, че в тези случаи събраните данни, по отношение на които е доказано, че не представляват съвпадение, да могат да бъдат обработвани единствено по предвидения в директивата начин (под формата на маскиране) и в предложените за това срокове (30 дни първоначално съхранение в пълен обем данни и 5 г. в маскиран вид).

КЗЛД ОДОБРИ ПРОЕКТ НА ПИСМО ОТНОСНО ПРЕДСТОЯЩОТО ВЪВЕЖДАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКА СИСТЕМА ЗА ПРОСЛЕДЯВАНЕ ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА

През юли 2011 г. Европейската комисия представи основните варианти за създаване на Европейска система за проследяване на финансирането на тероризма (СПФТ). Новата европейска система трябва да отговори на две основни изисквания – да подпомогне усилията за ограничаване на достъпа на терористите до финансиране, както и да ограничи количествата лични данни, предавани на САЩ в борбата с тероризма.

В отговор на искането да се изготви правна и техническа рамка за установяването на такава система, Еврокомисията излезе със съобщение, в което очерта три варианта, които да бъдат подробно обсъдени със Съвета и Европейския парламент. Във връзка със съобщението, комисарят, отговарящ за вътрешните работи, Сесилия Малмстрьом, заяви: „След сключването на споразумението между

ЕС и САЩ във връзка с Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППФТ) Европейският парламент и Съветът поискаха от Комисията да намери европейско решение за извличане на необходимите данни на европейска територия. Днешното съобщение описва различните алтернативи и се стреми да предизвика дебати за евентуални бъдещи предложения“. Вестник „Ню Йорк Таймс“ коментира, че целта на представените предложения е преди всичко да се сложи край на водещата роля на САЩ в усилията за проследяване на финансирането на тероризма. Мнозина евродепутати отдавна изразяват опасения, че при съществуващата в момента програма прекалено много информация за финансовите трансакции се изпраща за анализ и съхранение в САЩ. Про-

Сесилия Малмстрьом

грамата позволява на американските агенции да получават достъп до европейска банкова информация, съхранявана от мрежата за международни банкови разплащания S.W.I.F.T. Евродепутати и европейци обаче се опасяват, че по този начин личната информация на много хора е застрашена. Недоволството на евродепутатите избухна през февруари м.г., в резултат на което на САЩ бе отказан достъп до информацията. Достъпът бе възстановен след преговори между ЕК и САЩ и след като САЩ дадоха гаранции, че всички искания за информация ще бъдат преценявани от Европол. Впоследствие, недоволството на евродепутатите се насочи към Европол, че прекалено лесно предоставя искания достъп. По думите на

Сесилия Малмстрьом, бъдещата европейска система “трябва напълно да зачита основните права и особено да гарантира висока степен на защита на личните данни”.

Предложени са следните три варианта:

- Създаване на служба към Европол, която не само да събира информация, но и да прави анализи. Държавите членки ще могат да изпращат свои анализатори, които да подпомагат европейските експерти. Този вариант е по-евтин – разходите за създаването на службата са 40.5 млн. евро, а годишната ѝ издръжка - 9 млн. евро.
- Вариант, при който ще се предоставя услуга само по извличане на данни, като експертите от Европол няма да правят анализи и да съпоставят данните, ако те са поискани от държава членка. Ще го правят, само ако искането постъпва от други институции на ЕС, САЩ или трети държави. Този вариант е най-евтин – 33 млн. евро начални разходи и по 7 млн. евро на година за поддържането на системата.
- Създаване на нова служба за финансово разузнаване. Това е най-скъпият, но и най-мощният вариант. Разходите за създаването на службата са 47 млн. евро, а за поддържане на службата ще отиват по 11 млн. евро на година. Тя ще проследява данни, които са свързани с ЕС или са поискани от други страни, като САЩ например.

На 21 септември 2011 г. в Комисията за защита на личните данни постъпи проект на писмо до Сесилия Малмстрьом относно **предстоящото въвеждане на европейска система за проследяване финансирането на тероризма**. Проектът е изпратен от Секретариата за защита на данните към Европейската комисия. Работната група по чл.29 и в него се обръща внимание на следните по-важни положения:

- Независимо от варианта, които ще се приеме по отношение на системата (да останат заложили досегашните параметри, да се коригират констатираните недостатъци или да се създаде изцяло нова система), всеки от тях ще изисква различно правно основание и затова предварително трябва да бъдат преценени техните влияния върху пропорционалността и необходимостта на системата. Като се има предвид, че на този етап не е избран окончателен вариант и не са уточнени

структурата и функциите на системата, работната група не е в състояние да извърши пълна преценка на въпросите, свързани със защита на данните. Поради тази причина, на настоящия етап, работната група не вижда доказателства, че обработването на лични данни за целите на проследяване финансирането на тероризма е необходимо, пропорционално и легитимно;

- Работната група е съгласна с предложението всяка система, която касае въпроси на правосъдие, вътрешен ред и борба с тероризма да бъде изградена в съответствие с европейските нужди, а не да е копие на американската програма и страните-членки трябва да продължават да притежават пълен контрол върху тяхната информация и обмена на данни с други органи;

- По отношение на необходимостта и пропорционалността, Работната група приканва Комисията да включи в своята оценка на влиянието неоспорими доказателства за необходимостта на системата за проследяване финансирането на тероризма. Фактът, че тази система просто ще осигурява “придадена стойност” на международните действия по борба с тероризма, не показва необходимост или целесъобразност.

- Работната група изказва своето притеснение, че предложението на Комисията може да доведе до създаването на система, която да е с висока степен на намеса в личния живот и да събира огромно количество данни, което ще наруши основните права на много лица. В тази връзка, системата трябва да покаже, че е:

- необходима за разрешаване на проблема;
- най-подходяща да се справи с проблема;
- пропорционална по отношение на ползата за сигурността;
- по-малко намесваща се в личния живот на лицата от други алтернативни мерки;
- преглеждана редовно за преценка на пропорционалността на използваните средства.

- По вариант 1 (Европол, Евроджъст и дори национални компетентни органи могат да проверяват и оторизират органи за обработване на исканията) Работната група счита, че ако Европол бъде част от правната рамка, то неговата роля трябва:

- да е строго определена до съществуващата правна рамка и разпоредбите за защита на данните;
- да не е свързана с правния преглед на системата;
- да е свързана с извършване на подобрения в процеса на проверка на истинността на исканията, като за целта трябва да разглежда само специфични, точно определени, писмени искания;
- да избягва директното копиране на правилата, заложиени в споразумението със САЩ относно програмата за проследяване финансирането на тероризма.

- По вариант 2 (компетентните национални органи на страните-членки оторизират исканията за предоставяне на необработени данни) Работната група би желала да получи уверение, че режима на оторизация ще се прилага еднакво във всички страни-членки.

- По вариант 3 (нов правен статут да бъде възложен на нови структури/отдели за финансово разузнаване) Работната група би желала да стане ясно какви компетенции ще имат отделите във връзка с повдигнатите в споразумението със САЩ, въпроси относно независимостта и характера на дейността на Европол.

- По отношение на взаимоотношенията между администратора и обработващия данни няма ясно решение относно това, кой орган ще има статут на администратор и кой на обработващ, тъй като то ще зависи от приетия окончателен вариант на системата. Комисията трябва внимателно да прецени и определи кой определя обработването на данните и какви операции ще се извършват с тях.

- По отношение на трансфериране на данните накуп (всички данни, събирани в бъдещата система) - Работната група продължава да изразява своите притеснения относно искането и трансферирането на данни накуп, което е непропорционално и не е в съответствие с принципа за минимизиране на данните. Обработването трябва да отговаря на изискванията за адекватност, пропорционалност и целесъобразност. Поради тази причина данни, предавани накуп не отговарят на тези изисквания. В тази връзка, Комисията трябва:

- внимателно да определи вида данните, които ще се обработват;
- да докаже необходимостта от данните, които се обработват и/или обменят;
- да гарантира, че всички компетентни органи осигуряват достатъчни мерки за защита, като правила за конфиденциалност при разглеждане на информацията;
- ако европейската система се въведе, да прецени наново необходимостта и пропорционалността на настоящото споразумение със САЩ като съответно го промени/прекрати, ако е необходимо.

- По отношение на задържането на данни- Работната група се притеснява относно въвеждането на еднакви срокове за задържане, тъй като тяхната продължителност трябва да зависи от характера на данните, начина на обработване и лицата, които ги обработват. Освен това трябва да се вземе предвид и контрола на достъпа до информация.

- По отношение на правата на лицата, съдебното обжалване и надзор- Комисията трябва да осигури правна сигурност на европейските граждани чрез съществуващите разпоредби в правната рамка за защита на данните, а не да създава специфични и нови правила чрез въвеждането на системата. Комисията трябва да убеди групата, че правото на достъп на лицата и активния надзор от страна на националните органи за защита на данните ще бъдат взети предвид, ясно подчертани и спазвани от всички страни.

- Подадена е малко информация относно точните правомощия, свързани с механизма за надзор, включително ролята на националните органи за защита на данните.

- Мерките за сигурност трябва да отговарят на нуждата от адекватна защита на данните и системата от гледна точка на рисковете при извършване на операции по обработване, като се включат и специфични правила за отчетност и отговорност на администраторите и обработващите данни.

- Съществуващите или бъдещите процедури по сътрудничество между страните-членки трябва да бъдат заложили в съответната задължителна правна рамка.

Комисията за защита на личните данни подкрепи проекта на писмо относно **предстоящото въвеждане на Европейска система за проследяване финансирането на тероризма.**

ПУБЛИЧНА КОНСУЛТАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ОТНОСНО ПРАКТИЧЕСКИТЕ ПРАВИЛА ЗА УВЕДОМЯВАНЕ, В СЛУЧАЙ НА НАРУШАВАНЕ НА СИГУРНОСТТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Едно от бъдещите правомощия на Комисията за защита на личните данни, в качеството ѝ на национален надзорен орган, ще бъде разглеждането на случаи на нарушения на сигурността съгласно дефиницията на Директива 2009/136 (нарушения, които водят до случайно или незаконно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, предавани, съхранявани или по други начини обработвани във връзка с предоставянето на обществена електронна съобщителна услуга). С цел предприемане на технически и организационни мерки за защита на данните, съгласно Наредба № 1 на КЗЛД за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, всеки администратор на лични данни е длъжен да разпише във вътрешните си правила процедури за докладване, управляване и реагиране при инциденти. Досега не са регистрирани случаи, в които телекомуникационен оператор е докладвал за нарушения на сигурността. Във връзка с транспонирането в българското законодателство на Директива 2009/136, в проекта на закон за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения (приет на първо четене от Народното събрание) е предвидено изрично задължение за предприятията, предоставящи такива услуги, да уведомяват КЗЛД за такива нарушения в тридневен срок от установяването им. Нарушение на сигурността на лични данни е дефинирано като „нарушение на сигурността, което

води до случайно или незаконно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, предавани, съхранявани или по друг начин обработвани във връзка с предоставянето на обществена електронна съобщителна услуга.” Законопроектът предвижда разписването на допълнителни правомощия за КЗЛД в редица области: изискване към предприятията да уведомяват КЗЛД в случай на нарушение на сигурността на личните данни на абонатите; правомощия да проверява предприятията за изпълнението на задължението им за уведомяване и да налага санкции при неизпълнение; правомощие да проверява техническите и организационните мерки, предприети от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и да издава препоръки относно най-добрите практики по отношение на нивото на сигурност, което следва да бъде постигнато.

Във връзка с транспонирането на директива 2009/136 в законодателствата на държавите-членки, на 14 юли 2011 г. Европейската комисия стартира публична консултация относно практическите правила за уведомяване в случай на нарушаване на сигурността на личните данни. Основните акценти на консултацията са свързани с обстоятелствата, процедурите и съдържанието на уведомленията. Целта на консултацията е да получи информация и мнения от всички заинтересовани страни (надзорните органи за защита на данните, компетентните органи в телекомуникационната сфера, доставчиците на услуги, физическите лица, европейския надзорен орган по защита на данните) за практическото прилагане на някои от изискванията на директивата и избягване на противоречива практиката в отделните държави.

Публичната консултация съдържа следните основни раздели:

1. Обстоятелства, свързани с уведомяване за случаи на нарушения на сигурността на данните.
2. Процедури за уведомяване при случаи на настъпили нарушения на сигурността на данните.
3. Формуляри за уведомяване.
4. Допълнителни въпроси.

В отговора си КЗЛД отбелязва, че с цел създаване на ясни правила относно случаите, в които дадено предприятие е длъжно да уведоми съответното физическо лице за нарушения в сигурността на неговите лични данни, е целесъобразно надзорните органи за защита на личните данни ефективно да използват и упражняват своето правомощие по Директива 2009/136; да приемат насоки и да издават инструкции. Освен примерно изброените в съображение 61 от Преамбюла видове нарушения (кражба на самоличност, измама с фалшива самоличност, физическа вреда, значително накърняване на достойнството или на репутацията), за нарушения, влияещи неблагоприятно на неприкосновеността и личния живот на лицето могат да се считат нарушения, при които обработването надхвърля целите на обработване, както и всички форми на нарушения съгласно дефиницията в директива 2009/136 (нарушения, които водят до случайно или незаконно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, предавани, съхранявани или по други начини обработвани във връзка с предоставянето на обществена електронна съобщителна услуга). Във всички случаи следва да се има предвид, че уведомяването за нарушения на сигурността не влияе върху изпълнението на всички задължения и отговорността на съответното предприятие (АЛД), предоставящо електронни съобщителни услуги по отношение защитата на личните данни, т.е. фактът, че то е уведомило надзорния орган за нарушение на сигурността не го освобождава от отговорността за това, че е настъпило самото нарушение.

По отношение на мерките за технологична защита, които могат да направят данните нечетливи, КЗЛД счита, че преценката за конкретните технологични мерки следва да е на съответния администратор на лични данни въз основа на минимално установени критерии и изисквания от надзорния орган.

По отношение на критериите и методите за преценка на ефективността на мерките за технологична защита КЗЛД счита, че наличието на подходящи технологични мерки за защита на сигурността

на данните, предприети от съответния доставчик на обществени електронни съобщителни услуги, следва да е предмет на предварителна преценка от страна на националния надзорен орган преди започване обработването на лични данни от негова страна. Предвид това обработването на данни в телекомуникационния сектор е обработване, което застрашава правата и законните интереси на физическите лица съгласно чл.20 от Директива 95/46, поради което тези случаи следва да попаднат в обхвата на задължителните предварителни проверки, които се извършват от националните надзорни органи. Що се отнася до критериите и методите за оценка на ефикасността на самите технологични мерки, то те могат да бъдат регламентирани с акт на съответния национален надзорен орган, напр. под формата на въпросник за самооценка на администраторите. Независимо от провеждането на предварителни проверки, задължително следва да бъдат извършвани и секторни проверки, които да приключват с издаването на задължителни предписания за целия сектор, респ.издаване на инструкции от надзорните органи.

Към момента КЗЛД няма практика по уведомяване на лицата за нарушения на сигурността на данните им. По отношение на легитимните интереси на правоприлагащите органи, КЗЛД счита, че нито един администратор на лични данни, в т.ч. и предприятията от сектора на електронните комуникации не може да се позовава на наличието на тайна (в т.ч. и случаите, при които правоприлагащите органи имат отношение към разследването на такива нарушения), за да не изпълни своето задължение за уведомяване на нарушения на сигурността към органа за защита на данните. Що се отнася до необходимостта от преценка за това дали да бъде уведомено и съответното физическо лице, удачно е в такива случаи предприятието, предоставящо електронни съобщителни услуги, да отправя запитване до органа за защита на данните, който сам да прави преценката.

Във връзка с процедурите по уведомяване, КЗЛД изразява мнение, че е целесъобразно за изпълнение на изискването на директивата за „уведомяване без ненужно забавяне”, в националните законодателства да бъде въведено задължение за предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, да уведомяват за настъпилите нарушения на сигурността националния орган и физическите лица в определен фиксиран срок, който да започва да тече, считано от установяването на нарушението. На националния орган за защита на личните данни следва да бъде предоставена цялата информация, която има отношение към обработването на личните данни и свързаните с това обстоятелства. Що се отнася до обема от информация, която предприятията следва да подават към самите физически лица, целесъобразно е това да бъде предмет на преценка от самия орган за защита на личните данни.

По отношение на формулярите за уведомяване КЗЛД счита, че въвеждането на унифициран за всички държави от ЕС стандартизиран формуляр на уведомленията за нарушения на сигурността ще способства за уеднаквяване на обема и вида на подаваната от доставчиците информация, ще гарантира еднакво третиране на задължените субекти във всяка държава-членка и ще спести време и човешки ресурс на предприятията и надзорните органи.

Като своя добра практика КЗЛД посочва утвърждаването и прилагането на няколко документа за извършване на предварителни проверки във връзка с обработването на чувствителни лични данни; стандартизиран въпросник до администраторите на лични данни, стандартизирано бланково писмо и констативен акт.

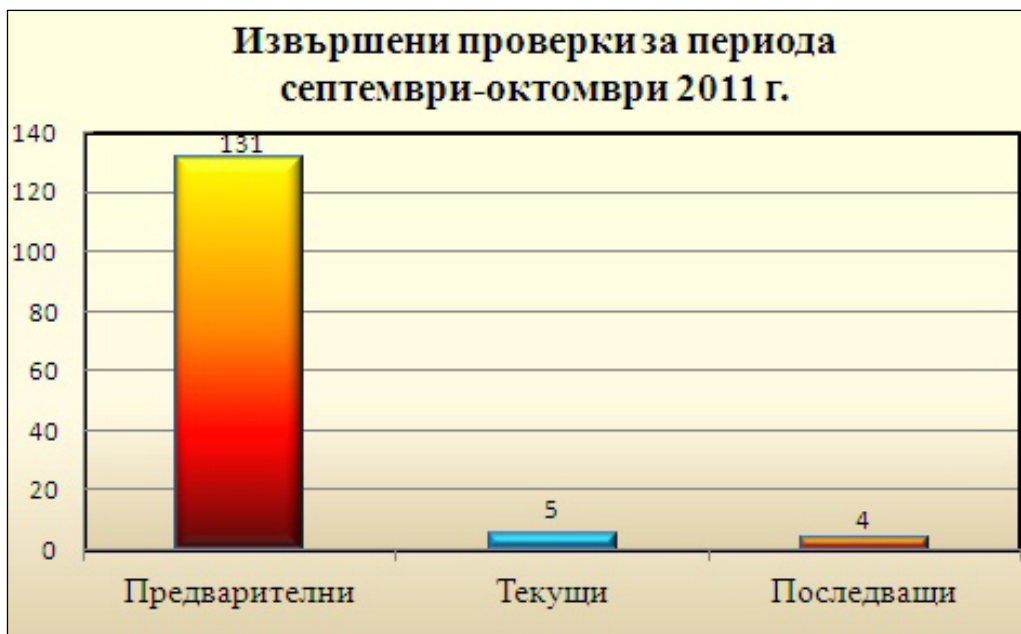
Публичната консултация съдържа допълнителни въпроси, отнасящи се до поддържането на регистри на случаите на нарушения на сигурността на данните, извършването на проверки от националните органи, трансгранични пробиви на данни, уведомявания за съществуващ риск от нарушение на сигурността.

Комисията за защита на личните данни изпрати в срок своите бележки и коментари до Европейската комисия.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА СЕПТЕМВРИ-ОКТОМВРИ 2011 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците септември и октомври 2011 г. са извършени общо 140 проверки.

Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода септември-октомври извършените предварителните проверки са 131 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 125 администратори, на 4 – са издадени задължителни предписания, а за 2 процедурата е прекратена на различни основания.

През периода приключиха плановите проверки на Главна дирекция „Гранична полиция” към Министерство на вътрешните работи, където бяха извършени проверки на ГКПП – Калотина, ГКПП – Капитан Андреево и ГКПП – Гюешево, „Водоснабдяване и канализация” ЕООД, гр. София и „Дженерали България Холдинг” АД. При проверката на ГД „Гранична полиция” не бяха открити нарушения на ЗЗЛД, а проверката на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД, гр. София приключи с издаване на задължителни предписания. За установени нарушения на ЗЗЛД при проверката в „Дженерали България Холдинг” АД е съставен акт за установяване на административно нарушение.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2011 г.” започнаха проверките на Министерство на регионалното развитие и благоустройството и Дирекция „Миграция” към МВР.

За периода са съставени 2 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 6 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД остава неспазване разпоредбите на чл. 17, ал. 4 от ЗЗЛД (обработването на лични данни е започнало преди подаване на заявление за регистрация) и чл. 23 (не са предприели мерки за защита на личните данни и/или не са определени с инструкция техническите и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване).

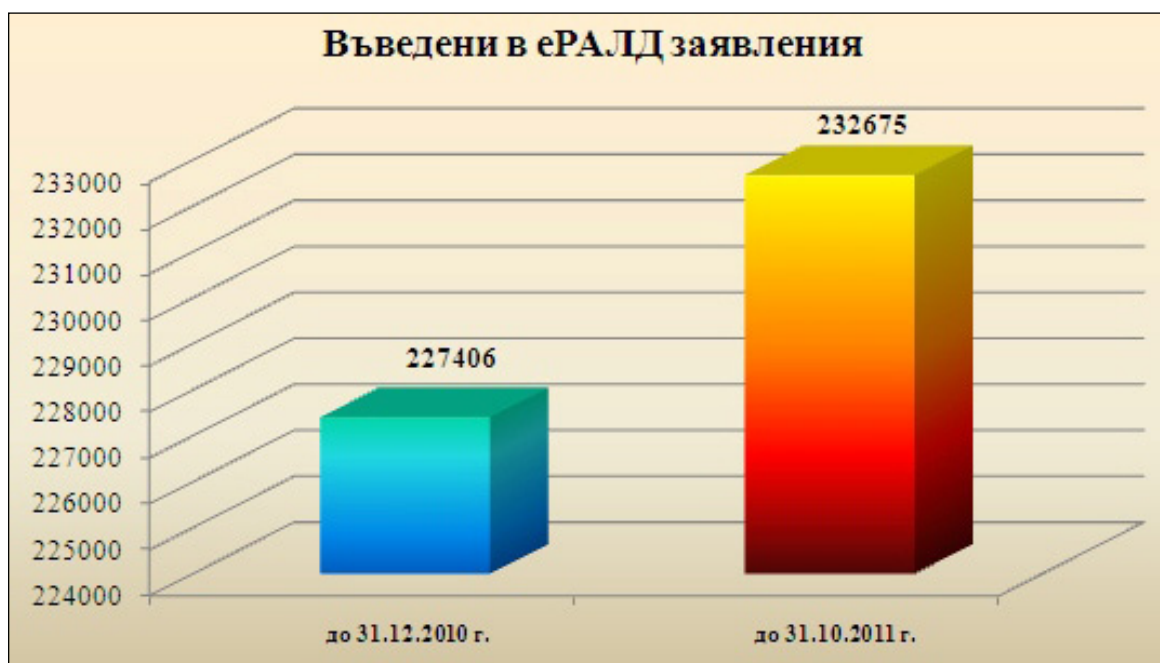
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА СЕПТЕМВРИ-ОКТОМВРИ 2011 г.

През месеците септември и октомври 2011 г. отдел „Регистър и архив“ е извършвал своите обичайни дейности по поддръжката и обработката на информацията в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни. Основните от тях са:

- Обработка на въведената информация и изготвяне на списъците с предложения до комисията за вписване, за проверка по чл. 17б и за освобождаване от регистрация;
- Подпомагане на администраторите на лични данни, посетили приемната на КЗЛД да извършат своята регистрация/актуализация;
- Въвеждане на информация за регистрация, освобождаване от регистрация и актуализация на администраторите на лични данни, постъпила на хартиен носител.
- Справочно аналитични дейности и информационно осигуряване на КЗЛД и на нейната администрация във връзка с постъпили жалби и извършвани проверки на АЛД и др.

На графиката е илюстриран броят на въведените в автоматизираната информационна система (от началото на нейното функциониране) заявления на администратори на лични данни:

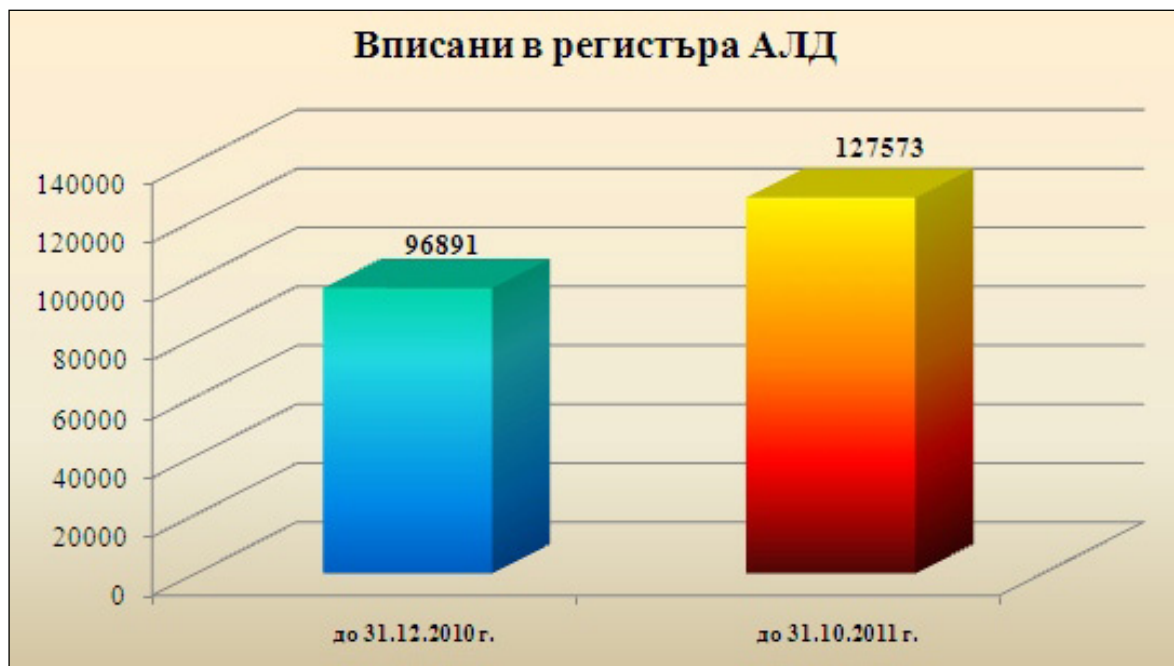
През месеците септември и октомври 2011 г. в информационните масиви на КЗЛД са въведени 1301 заявления за регистрация на администратори на лични данни.

След въвеждането се извършва проверка за коректност съответствие на данните и одобрение от проверяващ служител. Тези администратори, които извършват първоначална регистрация, след одобрение от проверяващия служител, биват включени в един от двата списъка:

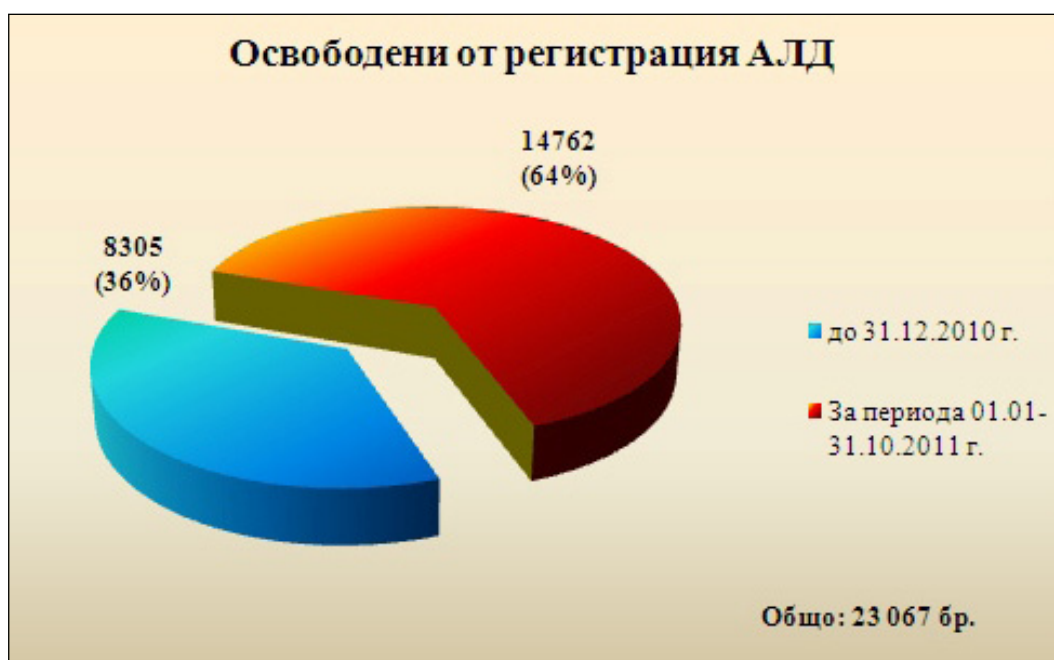
- Предложение към комисията за проверка по 17б - когато обработва данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД. От началото на годината до 31 октомври 2011 г. за проверка по чл.17б са подадени 2290 АЛД, което е 44% от общия брой такива проверки за последните 4 години.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

• Предложение към комисията за вписване в регистъра по чл.10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД– когато не обработва данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД. След решение на КЗЛД на същите се издава идентификационен номер и биват вписани в регистъра на АЛД и на водените от тях регистри с лични данни. Към настоящия момент в регистъра са вписани над 127 573АЛД, като само за последните два месеца техният брой е 8 445.

Освободените от регистрация с решение на комисията администратори на лични данни към момента са 23 067, като за последните два месеца техният брой е 2 907. На графиката е илюстрирано съотношението на освободените от регистрация АЛД за периода 01.01 – 31.10.2011 г. спрямо целия период до 31.12.2010 г.

Регистърът на вписаните администратори на лични данни и Списъкът на освободените от регистрация с решение на КЗЛД са публични и са достъпни от интернет страницата на комисията.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 938/2011 г.

гр. София, 10.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.06.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №938/28.02.2011г., подадена от П.И.Б.-С. срещу „Б.М.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на редовно заседание, проведено на 13.04.2011г., жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирана „Б.М.” АД.

П.С. сезира Комисия за защита на личните данни за това, че в издание на вестник „С.19” от 26.11.2010г. на заглавната и на шеста и седма страница са публикувани 6 нейни снимки. В жалбата се сочи, че към фотографските изображения има поместена статия, в която се съдържа невярна информация, засягаща личния живот на жалбоподателката.

Госпожа С. твърди, че не е давала съгласието си и не е била уведомена, че издателството има намерение да публикува материал за нея.

Жалбоподателката счита, че с публикацията е извършено нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД от фирмата, издаваща вестник „С.19” - „Б.М.” АД, както и че свързаните с нея лични данни са били обработени неправомерно с неавтоматични средства. Според госпожа С., фотографските изображения и изписването на името ѝ е достатъчно като информация, чрез която тя може да бъде индивидуализирана по безспорен начин. Публикуването им във вестника, представлява обработване на личните ѝ данни.

В жалбата се твърди още, че със статията и направените коментари към снимките се цели тя да бъде показана в обидна светлина. Госпожа С. уточнява, че публикуваните ѝ фотографски изображения са били направени на обществена поява, която е имала за цел да отрази участието ѝ в национален форум.

Със сезирането на Комисията, П.С. иска да се установи, извършеното от „Б.М.” АД нарушение по отношение на личните ѝ данни, като бъде наложено на администратора на лични данни, административно наказание. Жалбоподателката счита, че извършеното спрямо нея нарушение се явява повторно по смисъла на ЗЗЛД, поради което размера на наложената санкция, следва да бъде определен, съгласно чл.42а от ЗЗЛД.

Към жалбата е приложено копие от изданието на вестник „С.19” от 26.11.2010г.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от „Б.М.” АД, както и да представи на относимите доказателства по случая.

На 13.03.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище от дружеството,

издаващо вестника, в което се уточнява, че фотографските изображения на госпожа С. са направени от екип на вестника на 04.11.2008г. по време на обсъждане на Закона за туризма, провело се в гранд-хотел „С.“. Твърди, се че снимките се съхраняват в издателството и при направата на анализ може да бъде установено, че те не са манипулирани или обработвани по никакъв начин.

Издателството приема, че не е извършило нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, тъй като добросъвестно са осъществили професионалната си дейност, поради което счита че жалбата на П.С. е несъстоятелна.

Към становището е приложено като доказателство заверен препис от вестника.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Б.М.“ АД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Страните не се явяват и не се представляват, като е постъпила молба от адвокат И.Л., повереник на П.И.Б.-С., която по същество на спора представя писмени бележки и становище по жалбата, ведно с пълномощно, с което П.С. упълномощава адв. И.Л. от САК да я представлява по конкретното административно производство.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице П.И.Б.-С. е сезирала КЗЛД срещу неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни от „Б.М.“ АД, администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. Твърдяното неправомерно обработване на данните се изразява в публикуване на фотографски изображения на жалбоподателката.

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В §1 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е дадена легална дефиниция на “Обработване на лични данни”. Съгласно това определение, обработване е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

От приложените към административната преписка доказателства се установи по безспорен начин, че „Б.М.“ АД е обработила по смисъла на ЗЗЛД, свързаните с госпожа С. лични данни. Обработването е извършено посредством разпространяването им до неограничен кръг от лица с публикуване на снимките ѝ, които представляват лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

При преценката на основателността на жалбата, в изпълнение на дадените ѝ правомощия по прилагане на ЗЗЛД, КЗЛД потърси разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице, правото на свобода на печата, т.е. баланса между обществения интерес и правото на личен живот на физическите лица, чиито лични данни се обработват.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по- висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по- висш обществен интерес, който го е наложил.

Приложимостта на ЗЗЛД е при обработването на лични данни с автоматични или не автоматични средства. При обработване на данните с неавтоматични средства, данните трябва да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. Съгласно установената практика на КЗЛД, печатните издания представляват регистър по смисъла на закона.

В конкретния случай, Комисията счита, че публикуването на фотографските изображения на госпожа С. във вестник „С.19” не е извършено само и единствено за журналистически цели, а целта е да се накърни неприкосновеността на личността и на доброто ѝ име след обществото. Видно от събраните по административната преписка доказателства се установи, че снимките са направени по повод друго събитие, а именно обсъждане на Закона за туризма, проведено се в гранд-хотел „С.” и по никакъв начин не кореспондират и няма как да илюстрират текстовият материал в статията. Коментарите върху фотографските изображения не могат да се определят като журналистически, а целта им е да уронят престижа на субекта, който е изобразен върху тях. Снимките отразяват специфичните признаци, свързани с физическата и физиологическата идентичност на жалбоподателката. Информацията, която се съдържа в тях, представлява възпроизводство на образа на госпожа С.

По смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД “лични данни” са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез един или повече специфични признаци. При взимане на решението си, Комисията се съобрази с обстоятелството, че П.С. е публична личност, известна в общественото и медийното пространство. Чрез възпроизводството на образа с фотографските изображения на госпожа С., съчетана с информацията по отношения на нея, която са съдържа в журналистическият материал, тя може да бъде идентифицирана еднозначно от неограничен кръг лица. От обстоятелството, че е обществена личност

следва, че не е необходима допълнителна информация, за идентификацията на лицето. На основание изложеното, Комисията приема, че снимката представлява лични данни.

Правото на неприкосновеност на личния живот е едно от основните човешки права. Целта на това право е да осигури защита на лицата от намеса в личната им сфера. Значимостта на това право се определя и от факта, че то е разписано в Конституцията на Република България, както и че е международно признато.

На следващо място, личните данни съдържащи се във фотографските изображения П.С. са обработени по допълнителен начин, несъвместим с целта, за която са събрани, а именно заснемане и отразяване на обществено събитие, обсъждане на Закона за туризма, провело се в гранд-хотел „С”. Журналистическите статии със заглавие „Най-богатата българка в преमेждие” и „С. била келнерка в шкембеджийница!!!” и не кореспондират със събитието, на което са направени снимките и не го отразяват. Личните данни не са в първоначалния вид, в който са събрани.

При разпространяването на личните данни на жалбоподателката, което е действие по обработване по смисъла на ЗЗЛД, чрез публикуването им във вестника, администратора на лични данни не е изпълнил задължението си по чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, да защити данните от неправомерно разпространение.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че „Б.М.” АД, представлявано от А.А. на 26.11.2010г. в гр. С. е извършило административно нарушение изразяващо се в неизпълнение на разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, с която на администраторите на лични данни е вменено задължението да предприемат необходимите технически и организационни мерки, за защита на данните от неправомерно разпространение. Неправомерно са разпространени свързаните с П.И.Б.-С. лични данни, което представлява неправомерно обработване. С неизпълнение на цитираната разпоредба е извършено административно нарушение от страна на “Б.М.” АД, което подлежи на санкциониране съгласно ЗЗЛД. При определяне размера на налаганото с настоящето решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. Като утежняващо обстоятелство при извършване на административното нарушение се взе предвид, че по аналогичен случай, администраторът на лични данни е извършил същото нарушение – неправомерно разпространяване на лични данни в нарушение на разпоредбата на чл.23 от ЗЗЛД. Размерът на налаганото с настоящето решение административно наказание е съобразен с факта, че първоначалното решение е оспорено пред Върховен административен съд и не е налице повторно нарушение по смисъла на чл.42а от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. рег. №938/28.02.2011г., подадена от П.И.Б.-С. срещу „Б.М.” АД.

2. На основание чл.42, ал.9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на „Б.М.” АД, ЕИК 200286361 със седалище и адрес на управление: гр. С., Столична община, район Оборище, ул. Искър №8, ет.5, представлявано от А.Д.А., административно наказание– имуществена санкция в размер на 3 700 / три хиляди и седемстотин/ лв. за нарушение на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд С. град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1099

гр. София, 07.09.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 03.08.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 1099/08.02.2011 г., подадена от С.С. от гр. Р. срещу „С.“ ООД- гр. Р.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателката С.С. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че „С.“ ООД неправомерно обработва личните ѝ данни и съгласно изложените твърдения, фактическата обстановка по случая е следната:

На 13.07.2010 г. С.С. сключва трудов договор със „С.“ ООД, във връзка с което е изискано копие от личната карта, което жалбоподателката предоставя. Трудовият договор се прекратява на 19.10.2010 г., като при напускане г-жа С.С. отправя устно искане да ѝ бъде върнато копие от личната ѝ карта. Получава устен отказ от служител в дружеството с мотив, че досието ѝ е унищожено. С писмена молба до управителя на „С.“ ООД от 04.02.2011 г. г-жа С.С. настоява за получаване на официален документ, който да удостовери унищожаване на копие от личната ѝ карта. Към момента не е получила официален отговор, отказван ѝ е достъп до офиса на фирмата и среща с управителя. Това поражда тревоги и съмнения у жалбоподателката за евентуални бъдещи злоупотреби с личните ѝ данни, поради което моли Комисията за компетентна намеса, чрез която да се гарантират личната ѝ собственост и неприкосновеност, както и да се предприемат действия, чрез които да ѝ бъдат предоставени писмени доказателства от „С.“ ООД, че копие от личната ѝ карта е унищожено.

Прилага копие от молба ѝ до „С.“ ООД с вх. № 007/04.02.2011 г.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, както и с оглед спазването на принципа за процесуална икономия и бързина се предприеха следните действия:

С писмо изх. № 1099/11/19.03.2011 г. от „С.“ ООД в 7- дн. срок е изискано становище по случая и представяне на писмени доказателства. От страна на дружеството, с писмо вх. №1099/11/24.03.2011 г., се съобщава, че при установяване на трудови правоотношения с жалбоподателката с оглед сключване на договор са събрани личните ѝ данни, но не е изисквано, респ. съхранявано, копие от документа ѝ за самоличност. Уточнява се, че по повод същия проблем г-жа С.С. е сезирала 2-ро РПУ на МВР- гр.

Р., във връзка с което управителят на фирмата е дал обяснения, като е подписал декларация, че не е използвал и няма да използва лични данни, станали му известни по повод на работата във фирмата.

С писмо № 1099/11/30.03.2011 г. от жалбоподателката е изискана информацията относно предмета на жалбата и до разследващите органи, както и нейния регистрационен номер при тях.

С писмо вх. № 1619/06.04.2011 г. г-жа С.С. ни препраща копие от жалбата си до 2-ро РПУ на МВР- Р., от което е видно, че последната като съдържание е идентична с тази до Комисията и е с рег. № 2285 от 07.03.2011 г. от описа на 2-ро РПУ на МВР- гр. Р.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с Решение на КЗЛД от 20.04.2011 г. (Протокол № 18), като със същото решение административното производство по жалбата е спряно на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, поради наличие на образувано пред органите на МВР производство.

С писмо изх. № 1099/11/29.04.2011 г. до 2-ро РПУ на МВР- гр. Р. е изискано информацията за резултатите от хода на извършваната по случая проверка. В отговор с писмо вх. № 1099/11/25.05.2011 г. от страната на разследващия орган уведомяват, че преписката при тях е прекратена, тъй като управителят на „С.“ ООД е представил писмена декларация, че не е използвал и няма да използва неправомерно личните данни на С.С. и последната е удовлетворена от резултата от жалбата и.

С писмо изх. № 1099/11/07.06.2011 г. от жалбоподателката е поискано информацията дали с оглед заявяване на удовлетворените си претенции пред 2-ро РПУ на МВР поддържа жалбата си пред КЗЛД.

С писмо 1099/11/13.06.2011 г. г-жа С.С. заявява, че поддържа жалбата си, като настоява да ѝ бъде предоставен документ, с който да се докаже, че копие от личната ѝ карта, снето във връзка със сключения от нея трудов договор със „С.“ ООД, е унищожено. Сочи, че е информирана, че трудовото ѝ досие е унищожено от дружеството, което счита за нарушение на Закона за счетоводството и разпоредбите му за 50 г. съхранение на този тип документация.

С писмо изх. № 1099/11/21.06.2011 г. управителят на „С.“ ООД е информиран относно потвърдената от страна на г-жа С.С. жалба, като му се предоставя възможност да изрази становище, както и се изисква да представи заверено копие от трудовото досие на бившата служителка.

С писмо вх. № 2952/29.06.2011 г. управителят на „С.“ ООД заявява, че описаните от жалбоподателката обстоятелства не отговарят на истината, че никога не е било снето копие от личната ѝ карта, поради което никога и не се е намирала на съхранение в трудовото ѝ досие, копие от което се прилага към становището.

Към писмото се прилагат- Правилник за вътрешния ред на дружеството, подписано от жалбоподателката, длъжностна характеристика, сключеният с нея трудов договор и актът за прекратяването му.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Изложените по случая факти не установяват по категоричен начин действия по обработване на личните данни на жалбоподателката от страна на „С.“ ООД, които да нарушават правата ѝ по ЗЗЛД и да съставляват елемент от фактически състав на административно нарушение. Видно от ангажирания по случая доказателствен материал, личните данни на С.С. се обработват от „С.“ ООД в качеството му на работодател, респ. в изпълнение на нормативно уредените правила относно уреждането на трудово-правните отношения между лицата, което в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, при която законодателят допуска обработването на лични данни.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № 1099/08.02.2011 г. от С.С. от гр. Р. срещу „С.” ООД- гр. Р.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2215

гр. София, 07.09.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 03.08.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №2215/17.05.2010 г., подадена от Б.А.С. от гр. Б. срещу Министерство на вътрешните работи.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят Б.А.С. – не се явява, не изпраща процесуален представител.

За министъра на вътрешните работи се явява юрисконсулт Б.И. с надлежно пълномощно рег. № I-18307 от 29.07.2009 г.

Жалбоподателят Б.А.С. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че органите на МВР неправомерно обработват негови лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

На 12.04.2011 г. във връзка с искане до ОДМВР- гр. Б. за издаване на удостоверение за неприключили досъдебни производства срещу жалбоподателя, последният получава искания документ, в който е посочено, че срещу него “е водено/се води“ досъдебно производство №758/2006 г. по описа на Четвърто РПУ Б.

Г-н Б.А.С. сочи, че в издаденото му от РС- Б. свидетелство за съдимост се удостоверява, че лицето е неосъждано, а в издадената му от Б.-ка окръжна прокуратура служебна бележка е отразено, че срещу лицето няма образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения.

В отговор на искане за снемане на полицейска регистрация на лицето Б.А.С. от ОДМВР Б. му съобщават, че няма данни за извършена такава.

Жалбоподателят не отрича, че е бил обвиняем по досъдебно производство № 758/2006 г. по описа на Четвърто РПУ Б., което е приключило с присъда по НОХД № 2931/06 г. по описа на Б.-ки районен съд, с която му е наложено наказание “обществено порицание“. Към настоящия момент лицето е реабилитирано по право.

Б.А.С. моли Комисията да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, като задължи МВР да заличи или коригира в информационните си масиви личните му данни, така щото последните да бъдат актуални и да не се издават удостоверения с невярна информация, в която да се

сочи, че срещу лицето се води досъдебно производство № 758/2006 г.

Към жалбата се прилагат- копие от удостоверение с рег. № У-150/12.04.2011 г. на ОДМВР гр. Б., копие от свидетелство за съдимост с рег. № 5420, издадено от РС- Б., копие от служебна бележка № 1795/22.03.2011 г. но Окръжен следствен отдел при БОП, писмо с рег. №10379/01.04.2011 г. по описа на ОДМВР Б.

В условията на служебното начало с писмо изх. № 2215/ 11/31.05.2011 г. е изискано становище от МВР относно визираните в жалбата факти, както и разпечатка от АИС "Централен полицейски регистър" за лицето Б.А.С. с ЕГН *****.

С писмо вх. № 2215/11/29.06.2011 г. от страна на МВР предоставят исканата информация като изразяват и становище за неоснователност на жалбата, излагайки мотиви в тази насока, сочейки, че данните в АИС „Централен полицейски регистър” са актуализирани, като е отразен номера на присъдата на РС- Б., номера на съдебното дело, датата на присъдата и нейния вид, както и датата на актуализация- 08.12.2006 г.

Жалбата е редовна, подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1 ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред, а министърът на вътрешните работи следва да осъществява контрола по обработването на лични данни. От друга страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

Задължение на администратора на лични данни при обработването на личните данни е да спазва основните принципи, на които то следва да бъде подчинено и които са регламентирани в чл. 2, ал.2 от ЗЗЛД. В чл. 2, ал. 2, т. 4 изисква данните да се поддържат точни и актуални. В предоставената справка от АИС „Централен полицейски регистър” се съдържа информация за жалбоподателя, че срещу него е водено досъдебно производство № 758/2006 г. на 4-то РПУ- Б. за извършено престъпление по чл. 198 от НК. Досъдебното производство е приключено на 25.09.2006 г. с мнение за повдигане на обвинение. Със споразумение от 02.11.2006 г. по НОХД № 2961/2006 г. по описа на РС- Б. на Б.А.С. е наложено наказание "обществено порицание".

Удостоверение с рег. № У-150/12.04.2011 г. е издадено от ОД на МВР- Б. в изпълнение на Инstrukция № Из-1863/13.10.2009 г. за реда за издаване на удостоверителни документи за досъдебни производства в МВР. Съгласно чл. 4, т. 3 от нея удостоверителният документ за досъдебните производства съдържа данни за образувани/водени досъдебни производства срещу лицето - регистрационен номер, дата и структура на МВР, в която се провежда разследването по досъдебното производство.

Комисията счита, че в случая се касае за неправилно тълкуване от страна на жалбоподателя

на изрази “водено съдебно производство“, което той счита за действащо към момента такова. В случая, отразената в удостоверение с рег. № У-150/12.04.2011 г. на ОД на МВР гр. Б. информация за водено досъдебно производство срещу него касае минал период, през който е било осъществено наказателното преследване. В този смисъл личните данни на жалбоподателя се обработват от МВР правомерно при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 2215/17.05.2010 г. от Б.А.С. от гр. Б. срещу Министерство на вътрешните работи.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2106/11 г.

гр. София, 04.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.09.2011 г. (Протокол № 38), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. №2106/11.05.2011г., подадена от Р.З.И. срещу „К.Б.М.“ ЕАД (Г.).

Жалбоподателката посочва, че на 09.05.2011 г. на домашния си телефон е потърсена от жена, представила се за служител от досъдебна обработка, която е съобщила за неизплатени задължения към Г. в размер на 924 лв. След направена справка в търговския офис на Г., информацията била потвърдена. Г-жа Р.З.И. заявява, че никога не е имала договорни взаимоотношения с мобилния оператор и че не е предоставяла личните си данни на „К.Б.М.“ ЕАД. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, с писмо, изх. № 2106/11/26.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружеството „К.Б.М.“ ЕАД е уведомено за образуваното административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище по жалбата, както и относими доказателства към нея. В отговор, с писмо, вх. № 2106/11/20.06.2011 г., от Г. е получено становище, в което се посочва, че г-жа Р.З.И. е страна по два договора за мобилни услуги и договор за фиксирани услуги. Към писмото са приложени заверени копия на: Договор от 26.05.2010 г. за мобилни услуги и Приложение към него; Договор от 31.08.2010 г. за мобилни услуги и Приложение към него; Договор

за фиксирани услуги от 26.05.2010 г. и Приложение към него.

С писмо, изх. № 2106/11/25.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изисквана информация дали е сезирала прокуратурата по случая. В отговор с писмо, вх. № 2106/11/03.06.2011 г. г-жа Р.З.И. уведомява Комисията, че на 20.05.2011 г. е получила повторно обаждане по телефона от жена, представила се за служител на „К.Б.” ЕООД, която приканвала да заплати задължения към Г. Р.З.И. посочва, че по случая е подала жалба с вх. № 18227/11.05.2011 г. до 04 РУП на СДВР.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № 2106/11/06.06.2011 г. и повторно с писмо, изх. № 2106/11/15.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от 04 Районно управление „Полиция” – СДВР е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по жалбата. С писмо, вх. № 2106/11/22.07.2011 г., от 04 РУП – СДВР уведомяват Комисията, че по жалбата е образувана преписка с рег. № 18227/2011 г. Установено е, че чрез личните данни на г-жа Р.З.И. са съставени неистински документи – договори с „К.Б.М.” ЕАД. Преписката е изпратена в 08 РУП – СДВР, тъй като деянието е извършено под обслужван от тях район.

Жалбата, подадена от Р.З.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Дружеството „К.Б.М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на мобилния оператор е издадено Удостоверение № 28772 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. От дружеството е подадено Заявление № 60661/27.01.2010 г. за актуализация, в което са заявени два регистъра – „Персонал” и „Потребители”.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в сключването на договори за мобилни услуги без знанието и съгласието ѝ.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона изрично са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е, когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателката не е страна по договор и заявява, че не се е съгласявала и не е сключвала договори с „К.Б.М.” ЕАД. От друга страна, от мобилния оператор са представени заверени копия на Договор за мобилни услуги № 31557744/26.05.2010 г. и Договор

за мобилни услуги № 31704086/31.08.2010 г., сключени на името на Р.З.И. и за които сочат, че са подписани от жалбоподателката. КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положените върху договорите подписи дали са подправени или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателката без нейното съгласие и подправянето на подписа ѝ не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

Видно от приложеното към административната преписка писмо с вх.№2106/11/22.07.2011 г. от 04 РУП – СДВР, по жалбата на г-жа Р.З.И. е образувана преписка с рег. № 18227/2011 г. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му е преюдициално към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – „К.Б.М.” ЕАД е извършил обработване по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД на свързаните с Р.З.И. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

- 1. Обявява жалба с рег. № 2106/11.05.2011 г., подадена от Р.З.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД, за допустима.**
- 2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Р.З.И., ответна страна - „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „К.Б.” ЕООД.**
- 3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.**

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2900/2011 г.
гр. София, 04.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков, в заседание проведено на 14.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. №2900/27.06.2011 г., подадено от И.К. срещу „А.Б.-К.Б.“.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило електронно писмо с вх. №2900/27.06.2011 г., подадено от И.К., в което г-н И.К. сочи, че е попълнил и подал заявление в „А.Б.“, ведно с всички необходими документи и такса за отпускане на кредит, но е получил отказ. При запитване, от банката му е отговорено, че не е събрал необходимия брой точки, необходими за отпускане на кредит. И.К. сочи, че е попълнил личните си данни във всички изискуеми документи и е предоставил ксерокопие на личната си карта, поради което е притеснен от евентуална злоупотреба с личните му данни.

С писмо, изх. № 2900/11/13.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), И.К. е уведомен, че в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (обн. в ДВ бр. 11/ 10.02.2009 г.) се съдържа реда за подаване и разглеждане на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Посочено е, че съгласно чл. 29, ал. 2 от Правилника, исканията се подават в деловодството на Комисията с писмо, по факса или по електронен път. В случай, че са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. От своя страна искането трябва да съдържа имена, адрес, телефон и електронен адрес на искателя, естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи, дата и подпис. На г-н И.К. е разяснено, ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени, на основание чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението следва да потвърди искането си, като го изпрати по електронен път и го подпише с електронен подпис или да го депозираща в писмен вид, подписано и съобразено с изискуемите законови реквизити. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 13.07.2011 г. на електронния адрес, от който искането е постъпило. В рамките на указания срок г-н И.К. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Искането, подадено от И.К. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4 от Правилника, искането трябва да съдържа дата и подпис, които в конкретния случай липсват. Искането не е подписано и не може да са установи от кого изхожда. Разяснено е, в случай, че искането е подадено по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. От своя страна искането трябва да съдържа имена, адрес, телефон и електронен адрес на искателя, естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи, дата и подпис, които в конкретния случай липсват. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № 2900/27.06.2011 г., подадено от И.К. срещу „А.Б.-К.Б.” за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 427/2011 г.

гр. София, 11.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.09.2011 г. (Протокол №38), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 427/01.02.2011 г., подадена от Л.С.Х. срещу „А.” ЕООД и „Т.-ДБ” ЕООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че от месец януари 2008 г. е работил в „А.В.Д.” ЕООД, от която фирма на 12 януари 2011 г. е бил съкратен. Във връзка с изплащане на обезщетение за безработица, служител от „Бюрото по труда”, находящо се в ЖК „Младост” е установил, че от м. октомври 2009 г. до м. март 2010 г. е бил вписан като служител във фирма „Т.-ДБ” ЕООД и във фирма „А.” ЕООД за периода от м. април 2010 г. до м. май 2010 г.

Жалбоподателят е притеснен и заявява, че никога не е работил в посочените дружества и не е сключвал трудови договори с тях. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни. Моли Комисията с оглед своите правомощия да извърши проверка по случая.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

В условията на служебното начало с писма, изх. № 427/11/09.02.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „Т.-ДБ” ЕООД и „А.” ЕООД са уведомени за образуването административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмено становище по жалбата. Поради непотърсени пратки от адресатите, дружествата са уведомени и по реда на чл. 61 от АПК.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, с писмо, изх. № 427/11/09.02.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) от Националната агенция за приходите (НАП) е изискано становище по жалбата, както и относими доказателства към нея. В отговор с писмо, вх. № 427/11/09.05.2011 г., от НАП уведомяват Комисия-

та, че при извършена проверка е установено, че за лицето Л.С.Х. от „Т.-ДБ” ЕООД и „А.” ЕООД са подадени данни за осигурителен стаж и доход. От НАП посочват, тъй като във връзка с извършване на проверка не са открити представители на посочените фирми е поискано съдействие от органите на МВР, както и информация от Националния осигурителен институт (НОИ).

В отговор на писмо с изх. № 427/11/09.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Национален осигурителен институт е получено становище, в което се сочи, че на 13.04.2010 г. осигурителят „Т.-ДБ” ЕООД е подал в Регистъра на осигурените лица данни за Л.С.Х. за периода от м. октомври 2009г. до м. март 2010 г. На 01.06.2010 г. от „А.” ЕООД са подадени данни за същото лице за м. април, а на 06.07.2010 г. – за м. май 2010 г. За установяване верността на изложените обстоятелства, от НОИ сочат, че сигналът е препратен в Столично управление „Социално осигуряване”.

В отговор на писмо с изх. № 427/11/13.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Столично управление „Социално осигуряване” уведомяват Комисията, че поради нарушения на трудовото и осигурителното законодателство от страна на „Т.-ДБ” ЕООД и „А.” ЕООД е информирана Главна дирекция – Криминална полиция.

В условията на служебното начало с писмо, изх. № 427/11/12.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от СДВР е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по случая. С писмо, вх. № 427/11/24.08.2011 г. от СДВР „Противодействие на икономическата престъпност” информират Комисията, че срещу „А.” ЕООД е образувано досъдебно производство ЗМ № 15312/2010 г. по описа на 02 РУП – СДВР, пр. пр. № 62335/10 г. на СРП. Срещу „Т.-ДБ” ЕООД се извършва предварителна проверка в 04 РУП – СДВР, заведена с № 16007/11 г. по описа на 04 РУП – СДВР.

Жалбата, подадена от Л.С.Х. срещу „А.” ЕООД и „Т.-ДБ” ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата не е посочена точната дата на твърдяното нарушение, но от изложените факти в нея, както и от приложените доказателства може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че от дружеството „Т.-ДБ” ЕООД е подадено Заявление № 1321259, със статус „Чакащо одобрение”. Заявен е регистър „Персонал”. Към момента няма данни за подадено заявление от „А.” ЕООД.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяващо се в подаване на данни за осигурителен стаж и доход, без неговото знание и съгласие. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателят не е сключвал и подписвал трудови договори с посочените дружества. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „употреба” е вид обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона са изрично са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателят не е страна по договор както с „Т.-ДБ” ЕООД, така и с „А.” ЕООД и заявява, че не се е съгласявал и не е сключвал трудови договори с двете фирми. От изложеното следва, че не е налице изричното съгласие на физическото лице. От приложените към административната преписка доказателства е установено, че посочените дружества, в качеството им на осигурители, са обработвали свързаните с жалбоподателя лични данни, изразяващо се в подаването им в Регистъра на осигурените лица без негово знание.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното досъдебно производство в 04 РУП – СДВР срещу „А.” ЕООД и в 04 РУП – СДВР срещу „Т.-ДБ” могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят са преюдициални към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторите на лични данни – „А.” ЕООД и „Т.-ДБ” ЕООД са извършили обработване по смисъла на § 1 от ЗЗЛД на свързаните с Л.С.Х. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 427/01.02.2011 г., подадена от Л.С.Х. срещу „А.” ЕООД и „Т.-ДБ” ЕООД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Л.С.Х., ответни страни - „А.” ЕООД и „Т.-ДБ” ЕООД в качеството им на администратори на лични данни и заинтересована страна - „А.В.Д.” ЕООД.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2838/2011 г.
гр. София, 11.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.09.2011г. (Протокол №38), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 2838/22.06.2011 г., подадена от Г.В.К. чрез пълномощника ѝ З.Н.К. срещу БТК АД (В.).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, подадена от З.Н.К. в качеството ѝ на пълномощник на своята майка – Г.В.К. В жалбата се сочи, че на 03.12.2010 г. Г.В.К. е посетена в дома си в с. П. от служител на В., който е предоставил за попълване Допълнително споразумение към договор за телефонен пост № *****, който до момента се е водел на името на починалия ѝ съпруг – Н.Б.К. За смяна на името на абоната следвало да представи Акт за смърт и документ за самоличност. На 27.12.2010 г. З.Н.К. посочва, че е посетила офис на В. в гр. С., където е установила, че на 16.12.2011 г. на името на майка ѝ е открит нов телефонен пост за номер ***** с код с. Т. Тъй като посоченият номер не се ползва от Г.В.К. и не е подписвала договор за него, З.Н.К. е подала Заявление за клиентско оплакване. На 09.02.2011 г. е получила отговор от В., че договорът е анулиран, но за да бъде закрит телефонният пост следвало да се подадат определени документи и да се заплатят дължими такси. З.Н.К. оспорва да заплаща и да подава документи за телефонен пост, за който не е подписвала договор.

На 23.04.2011 г. служител от „Е.М.” ООД е позвънил на телефонен пост № ***** на Г.В.К., за да я уведоми, че дължи неизплатени суми за телефонен пост № *****. З.Н.К. сочи, че от 14.04.2011г. от „Е.М.” ООД многократно получава обаждания и на личния си мобилен телефон.

З.Н.К. заявява, че по случая е подала жалба в РУП – гр. Б., за които действия е уведомила БТК АД и финансовата институция „Е.М.” ООД.

Жалбоподателката моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимото за случая.

Към жалбата са приложени копия на: Пълномощно на З.Н.К.; ЕР № 0582/18.03.2009 г.; Допълнително споразумение от 03.12.2010 г.; Заявление за клиентско оплакване от 30.12.2010 г.; Писмо от 01.02.2011 г. от БТК АД; Заявление за клиентско оплакване от 17.02.2011 г. и Писмо от 01.02.2011 г. от БТК АД до Г.В.К..

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писмо, изх. № 2838/11/08.07.2011г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружеството БТК АД е уведомено за образуваното административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище по жалбата, заверени копия на договори, сключени с жалбоподателката, договор с „Е.М.” ООД, както и други относими към жалбата доказателства. В отговор с писмо, вх. № 2838/11/19.07.2011 г., от БТК АД е получено становище, с което във връзка с твърденията в жалбата, че по случая е сезирана прокуратурата, на основание чл. 54 от АПК молят Комисията да спре административното производство.

В отговор на писмо с изх. № 2838/11/08.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от „Е.М.” ООД е получено становище с вх. № 2838/11/19.07.2011 г., с приложени заверени копия на: Удостоверение №17856; Договор № 3214/09.03.2006 г.; Рамков договор за събиране на вземания № 23532/19.09.2008г.; Удостоверение от Агенция по вписванията и Пълномощно на А.К. В становището се посочва, че във връзка с Рамковия договор за събиране на вземания, на 06.04.2011 г. от БТК АД на „Е.М.” ООД е възложено за събиране задължението на Г.В.К.. За целта, на 13.04.2011 г. служители на дружеството са уведомили г-жа К. за наличното задължение, което следва да заплати.

В условията на служебното начало с писмо, изх. № 2838/11/08.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, с оглед определяне наличие на предпоставките по чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, от Районна прокуратура – гр. С. е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите действия по жалбата. В отговор, с писмо, вх. № 2838/11/15.08.2011 г., от Районна прокуратура – гр. С. уведомяват Комисията, че по жалбата на З.Н.К. срещу БТК АД е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК.

Жалбата, подадена от Г.В.К., чрез пълномощника ѝ З.Н.К., е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава БТК АД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството БТК АД е издадено Удостоверение № 14414 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са пет регистъра: “Здравни досиета”, “Клиентски данни - фиксирани услуги”, “Клиентски данни – мобилни услуги”, “Персонал”, “Сигурност” и “Финансови документи”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения злоупотреба с личните данни на Г.В.К. изразяваща се в попълването и подписването на договор без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД ”употреба” на лични данни е действие по обработване на лични данни.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателката не е страна по договора, сключен на 16.12.2010 г. за откриване на нов телефонен пост. КЗЛД не е компетентния орган да изследва истинността на положения върху договора подпис дали е подправен или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателката без нейното съгласие и подправянето на подписа ѝ не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното производство в Районна прокуратура – гр. С. могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му е преюдициално към образуваното пред Комисията

административно производство и е от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – БТК АД е извършил „обработване” по смисъла на § 1 от ЗЗЛД на свързаните с Г.В.К. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 2838/22.06.2011 г., подадена от Г.В.К. чрез пълномощника й З.Н.К. срещу БТК АД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Г.В.К. чрез пълномощника й З.Н.К., ответна страна – БТК АД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „Е.М.” ООД.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3012/2011 г.

гр. София, 11.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.09.2011г. (Протокол №38), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 3012/05.07.2011 г., подадена от А.Л.Р. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че на 23.06.2011 г. е получил по пощата на личния си адрес писмо от „К.Б.” ЕООД, с което е уведомен за просрочено задължение в размер на 871.06 лв. към „К.Б.М.” ЕАД, което следва за изплати. Твърди, че при извършена справка в офис на Г. е уведомен, че на 17.05.2010г. друго лице – А.Л.С. е подписал договор за мобилни услуги, като е попълнил ЕГН, и номер на предишната лична карта на жалбоподателя. Посочва, че след подадено от него заявление не е получил цитирания договор

от „К.Б.М.” ЕАД. Г-н А.Л.Р. заявява, че никога не е бил клиент и не е сключвал договор с мобилния оператор „К.Б.М.” ЕАД.

Жалбоподателят е притеснен и счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, изразяваща се в сключване на договор на негово име с „К.Б.М.” ЕАД, без знанието и съгласието му. Притеснен е от факта, че дружеството „К.Б.” ЕООД, разполага с неговите лични данни. Моли Комисията за съдействие по случая с оглед на своите правомощия. Г-н А.Л.Р. посочва, че по случая е подал жалба до Софийска районна прокуратура, по която е образувана пр. преп. №34102/01.07.2011 г.

Към жалбата са приложени копия на: Писмо № 4446024/20.06.2011 г. от „К.Б.” ЕООД; Покана от 10.12.2010 г. за доброволно изпълнение, адресирана до А.Л.С.; Кредитно известие № 7152901804 и Фактура № 7154181023.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писма, изх. № 3012/11/15.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружествата „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД са уведомени за образуването административно производство, като на основание чл. 36 от АПК са изискани становища по жалбата, договор с жалбоподателя, както и относими към случая доказателства. В отговор с писмо, вх. № 3012/11/12.08.2011 г. от Г. е получено становище, в което се сочи, че дружеството е сключило с А.Л.С. два договора за мобилни услуги, собственоръчно подписани от потребителя.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор за мобилни услуги №31539745/17.05.2010г. и Приложение към него; Договор за мобилни услуги №31540819/17.05.2010 г. и Приложение към него; Пълномощно на Д.Ц.; Договор от 01.09.2010 г. с „К.Б.” ЕООД; Покана за доброволно изпълнение от 10.12.2010 г.; Фактура №7154181023; Извлечение от фактура № 7152901804 от 10.11.2010 г.; Фактура № 7151624413 и Извлечение от нея, както и Фактура № 7150340780.

С писмо, вх. № 3012/11/28.07.2011 г. от „К.Б.” ЕООД е получено становище, в което се посочва, че на основание сключен договор с „К.Б.М.” ЕАД, лицето А.Л.Р. е подадено като длъжник за предприемане на мерки за извънсъдебно събиране на задълженията му към мобилния оператор. Тъй като лицето е посочено с два адреса, извършена е проверка в електронната страница на Националната агенция по приходите, която е потвърдила различие в имената. Поради оспорване на задълженията от страна на г-н А.Л.Р., „К.Б.” ЕООД сочи, че е преустановило работа по случая.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор от 10.06.2002 г. с „К.Б.М.” ЕАД и 4 броя Анекси към него; Договор от 01.09.2010 г. с „К.Б.М.” ЕАД; Писмо с реф. №4446024/20.06.2011 г.; Писмо от А.Л.Р.; Отговор от „К.Б.” ЕООД.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № 3012/11/15.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Софийска районна прокуратура (СРП) е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по жалбата. В отговор с писмо, вх. № 3012/11/08.08.2011 г., СРП уведомява Комисията, че по постъпилата от А.Л.Р. жалба е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за това, че на 17.05.2010 г. е съставил неистински частен документ, като му придал вид, че е сключен от А.Л.Р. с цел да бъде използван пред „К.Б.М.” ЕАД - престъпление по чл. 309, ал. 1, пр. 1 от НК.

Жалбата, подадена от А.Л.Р. срещу „К.Б.М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3

от Закона, каквото качество безспорно притежава „К.Б.М.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството „К.Б.М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 28772. Заявени са три регистъра: “Персонал”, “Потребители” и “Видеонаблюдение”. На „К.Б.” ЕООД е издадено Удостоверение № 50075. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н А.Л.Р., изразяваща се в попълването и подписването на договор без знанието и съгласието му, както и предоставянето им на трети лица. По смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД +употреба” е вид обработване на лични данни.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т.1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е, когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателката не е страна по договор с администратора на лични данни „К.Б.М.” ЕАД. От друга страна, към административната преписка от мобилния оператор са приложени заверени копия на два договора за фиксирани услуги, съдържащи личните данни на жалбоподателя. КЗЛД не е компетентния орган да изследва истинността на положените върху договорите подписи дали са подправен или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателя без неговото съгласие и подправянето на подписа му не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното производство в Софийска районна прокуратура могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са преюдициални към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – „К.Б.М.” ЕАД е извършил „обработване” по смисъла на § 1 от ЗЗЛД на свързаните с А.Л.Р. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 3012/05.07.2011 г., подадена от А.Л.Р. срещу „К.Б.М.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя А.Л.Р., ответна страна – „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „К.Б.” ЕООД.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 3522/11 г.****гр. София, 18.10.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков, в заседание, проведено на 12.10.2011 г. (Протокол №42), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 3522/16.08.2011 г., подадена от В.Ж.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило електронно писмо, в което подателят сочи, че не е клиент на „К.Б.М.” ЕАД и не ползва услугите на този мобилен оператор. През м. август 2010 г. е сключил предварителен договор за прехвърляне на телефонните номера като бизнес-клиент с фирма ЕТ „Г.-В.В.” с уговорка, че ако възникнат проблеми в „М.” ЕАД, ще откаже договора, докато „не е консумиран”. Поради начисляването на неустойки от страна на МТел, г-н В.Ж.В. се е отказал от прехвърлянето и писмено е изискал от „К.Б.М.” ЕАД прекратяването на предварителния договор. Узнал е, че непосредствено след като данните му са въведени в база данни на Г., на негово име е сключен договор за четири мобилни номера и за два стационарни телефона с код 02 без знанието и съгласието му. Начислени са сметки в размер около 1033.00 лв. и поради неплащане, телефоните са спрени. В.Ж.В. сочи, че живее в гр. Д. и никога не е живял в гр. София. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни.

С писмо, изх. № 3522/11/23.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, съгласно чл. 29, ал. 2 от ПД-КЗЛДНА във връзка с чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), В.Ж.В. е уведомен, че в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация се съдържа реда за подаване и разглеждане на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. В случай, че са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. От своя страна искането трябва да съдържа имена, адрес, телефон и електронен адрес на искателя, естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи, дата и подпис. На г-н В.Ж.В. е разяснено, ако поддържа жалбата си, на

основание чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението да потвърди искането си, като го изпрати по електронен път и го подпише с електронен подпис или да го депозираща в писмен вид, подписано и съобразено с изискуемите законови реквизити. С оглед определяне допустимостта на искането, да посочи в какво качество е сключил предварителния договор – като физическо лице или като управител на фирма. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В отговор, с писмо с вх. № 3930/29.08.2011 г., г-н В.Ж.В. потвърждава жалбата си и посочва, че е изискал от Г. прекратяването на предварителния договор, който съгласно уговорката не е влязъл в сила. Твърди, че въпреки, че е изтеглил несклучения договор, личните му данни са останали в клиентската база данни на мобилния оператор и без знанието и съгласието е сключен договор за четири мобилни и за два стационарни телефона. Писмото е адресирано до РУП на МВР – гр. Д. с копия до Г., КЗЛД и КЗП.

В условията на служебното начало, с писмо, изх. № 3522/11/09.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, дружеството „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище, заверени копия на прекратени и настоящи договори с жалбоподателя, както и други относими доказателства към жалбата.

С писмо с вх. № 3522/11/19.09.2011 г., от „К.Б.М.” ЕАД е получено становище, с което уведомяват Комисията, че г-н В.Ж.В. е сключил 6 договора за услуги с мобилния оператор. Поради натрупани от потребителя задължения, на 23.01.2011 г. всички номера са деактивирани.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договори за мобилни услуги №318039997, № 31759825, № 31746785, № 3181107; Фактури № 7152317264, № 7153578918, №715618393, № 71574688663; Кредитно известие № 7154868000 и Покана за доброволно изпълнение от 25.12.2010 г.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, с писмо, изх. № 3522/11/09.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от РУП – гр. Д. е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по жалбата. В отговор, с писмо с вх. №3522/11/03.10.2011 г., Областната дирекция на МВР – гр. Х., РУП - Д. уведомява Комисията, че по жалба с вх. № 7301/2011 г., подадена от В.Ж.В. се извършва предварителна проверка.

Жалбата, подадена от В.Ж.В. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. Видно от предоставените от Г. заверени копия на Договори за мобилни услуги, те са сключени на името на жалбоподателя и съдържат неговия единен граждански номер и номер на личната му карта и фактурите са издадени на името на В.Ж.В. в качеството му на физическо лице. В жалбата не е посочена точна дата на твърдяното нарушение, но от изложените факти в нея може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Дружеството „К.Б.М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството е издадено Удостоверение № 28772 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са три регистъра: “Персонал”, “Потребители” и “Видеонаблюдение”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н В.Ж.В., изразяваща се в попълването и подписването на договори за мобилни услуги без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД "употреба" на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

Видно от приложеното към административната преписка писмо, вх. №3522/11/ 03.10.2011г. от Областната дирекция на МВР – гр. Хасково, РУП – Д., по жалба с вх. №7301/2011 г., подадена от В.Ж.В. се извършва предварителна проверка.

Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателя може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 3522/16.08.2011 г., подадена от В.Ж.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя В.Ж.В. и ответна страна - „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2523/2011 г.
гр. София, 19.10.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 2523/03.06.2011г., подадена от С.Д.П. срещу Националният осигурителен институт.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 03.08.2011 г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституиран Националният осигурителен институт, а като заинтересована страна „М.и Б.М.Е.” ООД.

С.Д.П. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба, в която твърди, че през месец май 2011г. е очаквала Националният осигурителен институт да ѝ върне документи, които представлявали трудовите ѝ книжки и решение за размера на отпуснатата ѝ пенсия. С оглед получаването на документите, жалбоподателката съобщила на осигурителния институт, че временно няма да се намира в София. Обяснено ѝ било, че НОИ ползва услугите на куриерска фирма „М.и Б.М.Е.” ООД и в случай, че се констатира от служителите на фирмата, които разнасят пощенските пратки, че лицето отсъства, то пратката се връщат на изпращачът им.

След завръщането си в София, жалбоподателката установила, че чаканата от нея пратка е доставена и е предадена на съседът ѝ. Пратката съдържала три броя трудови книжки, осигурителна книжка и решение за определяне размера на полагаемата ѝ се пенсия.

С.Д.П. счита, че с доставянето на пратката на непознато за нея лице, макар и в запечатан плик, нарушава правата ѝ по Закона за защита на личните данни.

Към жалбата не са представени доказателства.

В условието на служебното начало, залегнало в административния процес, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс са изпратени писма на Председателя на КЗЛД, с които е изискано изразяване на писмено становище и представяне на относимите по случая доказателства от Националният осигурителен институт и фирма „М.и Б.М.Е.” ООД.

На 29.06.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище от НОИ, ведно с приложени към него доказателства. Уточнява се от осигурителния институт, че е възложил по договор за предоставяне на пощенски услуги за нуждите на централното управление и териториалните подразделения на НОИ, сключен с фирма „М.и Б.М.Е.” ООД. Сочи се, че съгласно договорните клаузи, фирмата изпълнител следва да извършва качествено, еднакво и точно всички поръчки, както и да връща пощенските пратки или колетти на адреса на съответната структура на възложителя НОИ, придружени със справка, в която да е посочена причината за недоставянето ѝ.

Фирмата изпълнител се е задължила по договора, също така при изпълнение на задълженията си да спазва изискванията за опазване тайната на кореспонденцията, пощенската сигурност, защитата на информация и защита на личните данни. В договора между осигурителния институт и фирмата, извършваща пощенски услуги липсва клауза, според която изпълнителят има право да връчва кореспонденция на лица, различни от адресатите, посочени от възложителя върху пощенския плик.

НОИ моли КЗЛД, при постановяването на решението си, да вземе предвид, че осигурителния

институт не извършва универсални пощенски услуги, поради което е сключил договор с оторизирана фирма, която да ги извършва от негово име, поради което не може да му бъде търсена административна отговорност, за извършено нарушение на ЗЗЛД.

Съгласно чл.38, т.3 от Общите условия към договора за универсална пощенска услуга, публикувани в страницата на „М.и Б.М.Е.” ООД, дружеството дължи обезщетение на подателите и получателите при неизпълнение на нормативите за качество и ефективност на пощенските услуги.

Към становището е приложено копие от договор №49/04.04.2011г. за предоставяне на пощенски услуги за нуждите на централно управление и териториалните поделения на Националния осигурителен институт с „М.и Б.М.Е.” ООД.

На 19.07.2011г. е депозирано пред Комисията писмено становище от „М.и Б.М.Е.” ООД. В него се уточнява, че действително дружеството изпълнява универсални пощенски услуги и съгласно сключеният договор с НОИ обезпечава кореспонденцията му. Твърди си, че пратката за госпожа С.Д.П. е приета за доставка. Сочи се още, че на националният номер на компанията, жалбоподателката е подала идентична жалба с тази, с която е сезирана и КЗЛД. Във връзка с жалбата е извършена проверка, за която е уведомена госпожа С.Д.П., чрез изпращането на отговор.

В становището се излага фактическата обстановка по доставяне на пратката на С.Д.П., като се твърди, че са направени три посещения за доставка на пратката в три последователни дни. През първите два дни от посещението на адреса на жалбоподателката, куриерът не е могъл да влезе във входа на жилищната сграда, тъй като входната врата е била заключена, а домофонната уредба не е работела. При тези две посещения са оставяни стикери. На третия ден, куриерът е успял да влезе във входа и при опит да остави известие за пратката е получил предложение от съседа на госпожа С.Д.П., който заявил, че ще окаже съдействие за доставянето на пратката.

Дружеството, извършващо универсални пощенски услуги счита, че не е извършило нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като се излагат следните съображения:

Никое от действията, които дружеството е предприело при доставянето на пощенската пратка, не представлява обработване на лични данни по смисъла на §1, т.1 от ЗЗЛД. Излагат се доводи, че предоставянето на пощенски услуги и разноса на пратки, не са действия, които представляват обработване на лични данни.

Твърди се, че единствено и само НОИ е обработил личните данни на жалбоподателката при наличието на нейното съгласие за това. Сочи се още, че пликът с документите на госпожа С.Д.П. е предаден от нейният съсед запечатан, поради което не е допуснато от фирмата неправомерно разпространяване на свързаните с нея лични данни. Излагат се доводи, че нито в жалбата до Комисията, нито в сигнала, отправен до дружеството се твърди, че пликът е бил с нарушена цялост, което да е предпоставка на неправомерно разпространяване на личните данни, съдържащи се в него, както и че липсват представени доказателства в тази насока.

Съжденията на „М.и Б.М.Е.” ООД са, че в чл.2, ал.1 от ЗЗЛД е дадено определение на понятието лични данни, а на плика, който е бил предназначен за доставка е съдържал единствено и само името на жалбоподателката и по този обем от информация, тя не може да бъде индивидуализирана по безспорен начин. В подкрепа на това твърдение се цитира становище на Комисията, изразено под номер 1802/2011г.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 21.09.2011г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката и ответната страна не се явяват и не се представляват, заинтересованата страна „М.и Б.М.Е.” ООД се представлява Я.С.

Представителят на заинтересованата страна, сочи че е направена вътрешна проверка по случая, от която се е установило, че на госпожа С.Д.П. е следвало да бъде връчена пощенска пратка с пода-

тел НОИ. Били са направени три опита за връчване на пратката, куриерът не е могъл да се свърже с госпожа С.Д.П. и поради тази причина при последния опит за доставяне на пратката, същата е предадена на съсед със съгласие за предаване от негова страна.

Госпожа С. счита, че в случая няма обработване на лични данни по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни. Моли Комисията при вземането на решението си да вземе под внимание обстоятелството, че в самата жалба жалбоподателката не сочи основание самата пратка да е с нарушена цялост, тоест пликът да е бил разкъсан, да е бил отворен или по някакъв друг начин да е било видно съдържанието на пратката, съответно да са били видни лични данни на жалбоподателката. В този смисъл смятаме, че няма извършено нарушение от заинтересованата страна.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените доказателства е налице обработване на личните данни на жалбоподателката. Подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес.

Жалбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, определени в чл.30, ал.1 от ПДК-ЗЛДНА.

В чл.27, ал.2 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличието на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД в разглеждания случай е Националният осигурителен институт, а обработващ лични данни е „М.и Б.М.Е.” ООД. При извършена служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни, които води КЗЛД, се установи, че и администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е подал заявление за регистрация, респективно е вписан като такъв. Обработващия лични данни на собствено основание е администратор на лични данни и също е подал заявление за регистрация пред КЗЛД.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните. Жалбоподателката твърди, че не е дала съгласието си личните й данни да бъдат обработени чрез предоставянето им на непознато за нея лице, напротив това е и причината за подаването на жалбата й.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата се явява и основателна.

Видно от събраните по административната преписка доказателства се установи по безспорен начин, че жалбоподателката е предоставила документи – осигурителна и трудови книжки на НОИ, с оглед издаване на решение, с което да бъде определен размерът на полагаемата й се пенсия. След оформянето на документите и издаването на решението, книжата на госпожа С.Д.П. са й били върнати.

Комисия за защита на личните данни, съгласно чл.10, ал.1 от ЗЗЛД, осъществява цялостен

контрол по спазването на нормативната уредба в областта на защита на личните данни. В тази връзка, Комисията след като извърши съпоставка на доказателствата и твърденията на страните в административното производство, следва да установи, че за администратора на лични данни – НОИ е налице правно основание, условие за допустимост за обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни, а именно – наличието на нормативно установено задължение след представяне на изискуемите се по закон документи да излезе с решение, с което да се определи размера на полагаемата се пенсия на лицето. В конкретният случай е налице още едно от условията, посочени в чл.4 от ЗЗЛД, а именно изричното съгласие на госпожа С.Д.П., което е дадено чрез предоставянето на документите си, в които се съдържат личните ѝ данни.

Данните са обработени добросъвестно и законосъобразно, събрани са за точно определена цел, за която са ѝ обработени, съотносими са с целта и тя не е била надхвърлена.

С договор №49/04.04.2011г. за предоставяне на пощенски услуги за нуждите на централно управление и териториалните поделения, Националният осигурителен институт е възложил на „М.и Б.М.Е.“ ООД да извършва пощенски услуги за нуждите на осигурителния институт. Срокът на действие на договора е 12 месеца от датата на подписването му – 04.04.2011г., от което следва, че той е действащ към момента на подаване на жалбата. Съгласно т.3 от глава V Права и задължения на изпълнителя, фирма „М.и Б.М.Е.“ ООД е задължена да предоставя подписан опис за всяко предаване и/или приемане на пощенски пратки на съответния адрес на възложителя. Дружеството се задължава, съгласно т.7 от същата глава да връща недоставените пощенски пратки и/или колетни на адреса на съответна структура на възложителя, придружени със справка, в която са посочени причините за недоставянето.

Видно от твърденията на жалбоподателката, които не се отричат от дружеството извършващо пощенски услуги, същото не е изпълнило задължението си по т.7 от договора с НОИ, при ненамирането на получателят да върне пратката, а я е предало на лице, съсед на получателя.

В чл.74 от Общите условия на договора на потребителите с пощенски услуги включени в универсалната пощенска услуга, предоставяна от „М.и Б.М.Е.“ ООД е разписано, че „писмовни, колетни пратки и пощенски парични преводи се доставят на лицето посочено като получател“. В чл.75, т.2.1 е регламентирано, че „пратки, които се получават на адреса на получателя, се доставят лично на получатели или на негов пълномощник, а когато върху плика няма изрично указание „лично на получателя“, може и на пълнолетен член на домакинството му – като в книгата се вписват трите имена и родствената връзка с получателя“.

От така цитираните задължения на дружеството, осъществяващо универсални пощенски услуги се установява, че същото е нарушило и собствените си правила за доставка на пощенски пратки, регламентирани в Общите условия на договора на потребителите с пощенски услуги включени в универсалната пощенска услуга, предоставяна от „М.и Б.М.Е.“ ООД. Пощенската пратка на С.Д.П. не е доставена нито лично, нито на пълномощник или член на семейството. Дружеството в изразеното си писмено становище е потвърдило твърденията на жалбоподателката, че предназначената за нея пратка, съдържаща документи: решение на НОИ за определяне размера на пенсия и осигурителна и три броя трудови книжки, в които са отразени личните ѝ данни е предадена на съседът ѝ – В. Лицето, на което е предадена пощенската пратка за С.Д.П., не е от кръга на лицата, посочени в Общите условия на „М.и Б.М.Е.“ ООД, на които пратката може да бъде предадена.

В конкретния случай „М.и Б.М.Е.“ ООД е обработващ лични данни, съгласно сключеният между него и НОИ договор за предоставяне на пощенски услуги. Обстоятелството, че дружеството е обработващ лични данни не променя факта, че с действието си по предаването на пощенската пратка на жалбоподателката на съседът ѝ е нарушило както сключеният договор с НОИ, така и Общите си условия.

Не е в правомощията на КЗЛД да извършва контрол по спазването на договора и Общите условия, но в кръга на нейните компетенции е да осъществява цялостен контрол по спазването на нормативните актове в областта на защита на личните данни. При извършването на контрола се установи, че „М.и Б.М.Е.” ООД не е предприел всички технически и организационни мерки за защита на личните данни, като с действията си е създал предпоставка за неправомерен достъп до личните данни на жалбоподателката, с което е нарушил разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД и е извършил административно нарушение. Следва да се има предвид, че в конкретния случай, дружеството е действало не като администратор на лични данни, а като обработващ лични данни, но трябва да се отчете, че доставчикът на собствено основание е администратор на лични данни.

Несъстоятелно е твърдението на дружеството, осъществяващо универсални пощенски услуги, че не обработва лични данни по смисъла на легалната дефиниция на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД. В определението е записано, че „Обработване на лични данни“ е **всяко действие или съвкупност от действия**, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства. Изброените действия в цитираната правна норма са малка част, която илюстрира понятието, но съвсем не означава, че се ограничава само с тях.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. № 2523/03.06.2011г., подадена от С.Д.П. срещу Националният осигурителен институт.

2. Налага на „М.и Б.М.Е.” ООД с ЕИК 131394882, със седалище и адрес на управление: 1202 София, район Оборище, ул. Струма №3Б, представлявано от П.П., имуществена санкция в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева) за нарушаване на чл.23 от ЗЗЛД, изразяващо се в непредприемането на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни което е довело до неправомерен достъп до тях от трето лице.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2770/2011 г.
гр. София, 19.10.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 21.09.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №2770/20.06.2011г., подадена от А.С.В. срещу В.Г.

В жалбата на А.С.В. се твърди, че в началото на месец юни 2011г. мъж на име В.Г. се е представил за служител на фирма „В.С.” ЕООД. Жалбоподателят е предоставил на лицето документи, а именно свидетелство за съдимост /копие/ и копие от личната му карта, 2 броя снимки, удостоверение от 4-ти километър, че не се води на отчет и молба за постъпване на работа. Господин А.С.В. е предоставил документите с цел започване на работа във фирмата.

Жалбоподателят счита, че е излъган от лицето В.Г., изразява съмнение дали това са действителните имена на това лице, както и уведомява Комисията, че същото разполага с униформа на фирма „В.С.” ЕООД и се възползва от нея, като въвежда в заблуждение.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на служебното начало, съгласно чл. 9 от АПК с писмо изх. №№2770/12.07.2011г., на Председателя на КЗЛД е изискано изразяване на писмено становище от „В.С.” ЕООД и представяне на относими към случая доказателства.

На 19.07.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище „В.С.” ЕООД. В него се декларира, че никога в охранителното дружество не е работили лице с име В.Г. Дружеството заявява, че е сертифицирано по системата за управление на качеството, а също така, че е регистрирано като администратор на лични данни. Твърди се, че има процедура по приемане на документи на лица, желаещи да започнат работа във фирмата, като подаването на документите става в офиса й.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

От събраните по административната преписка доказателства се оборват твърденията на господин А.С.В., че лицето В.Г. е служител на фирмата „В.С.” ЕООД, което предопределя невъзможността на Комисията да определи ответна страна в административното производство.

Предпоставките за недопустимост на жалбата са, че липсва пасивно легитимирана страна в административното производство, което е пречка за развиването му и за този вид обработване на лични данни не се прилага ЗЗЛД. Жалбата е насочена срещу точно конкретно неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателят, а именно предоставянето от негова страна на документи, съдържащи негови лични данни на лицето В.Г. Жалбоподателят сам изказва съмнение, че името на лицето, на което е предало документите си за започване на работа е автентично и отговора на истината;

С писмо изх.№2770/21.07.2011г. на Председателя на КЗЛД е препратено на жалбоподателят становището на „В.С.” ЕООД за вземане на становище по него. С писмото е указано на жалбоподателя, че следва да уточни жалбата си, като конкретизира срещу кой тя е насочена, кои от личните му данни са обработени и в какво счита, че се състои твърдяното от него нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Видно от известие за доставка /обратна разписка/ №R 2770/11/21.07.2011г. писмото е получено от господин А.С.В. на 25.07.2011г. и до момента не са изпълнени дадените му указания, жалбата не е уточнена и подкрепена с доказателства.

На следващо място приложимостта на ЗЗЛД е при обработването на лични данни с автоматични или не автоматични средства. При обработване на данните с неавтоматичните средства, данните трябва да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В конкретния случай личните данни на жалбоподателя, които се твърди, че са обработени от В.Г. не съставляват част от регистър.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и в съответствие с чл.27, ал.2, т.6 от АПК, на основание с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба рег. №2770/20.06.2011г., подадена от А.С.В. срещу В.Г., като недопустима и прекратява административното производство

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2967/2011 г.
гр. София, 19.10.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 21.09.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда жалба с рег. №2967/03.06.2011г., подадена от К.Н.Г. срещу „К.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба от К.Н.Г. с твърдения за това, че 21.04.2011г. се е явил на кастинг за участие в реклами, организиран от кастинг агенция „К.М.” ЕООД. Жалбоподателят твърди, че по време на кастинга в нито един момент не е бил уведомен за това, че неговото представяне ще бъде използвано за рекламен клип. Не е сключен договор с него и по никакъв начин не е давал съгласието си заснетия клип да бъде излъчен.

Господни К.Н.Г. останал изненадан, когато узнал от свои близки, че клипа с неговото представяне е излъчван по телевизията в реклама на „К.” АД. Рекламата с негово участие е излъчвана около 20 пъти в периода 08.05. – 27.05.2011г. в ефира на телевизия БТВ М.Г.

На 27.05.2011г. жалбоподателят е подал молба до медията с искане за спиране на излъчването на рекламния клип с негово участие, тъй като разпространяването му е неоторизирано и поради неуредени изпълнителски права.

Жалбоподателят уведомява Комисията, че рекламният клип се разпространява и в интернет чрез качването му чрез фирмените профили на „К.” АД в рамките на цялата рекламна кампания.

К.Н.Г. счита, че личните му данни са обработени неправомочно от „К.” АД, чрез разпространяването им без наличието на неговото съгласие за това. На следващо място, жалбата е насочена и срещу „К.М.” ЕООД, които са предоставили рекламния клип на „К.” АД без да уведомят жалбоподателя.

Към жалбата като доказателства са приложени: запис от рекламен блок, излъчен по БТВ на 19.05.2011г., съдържащ рекламен клип, копие от констативен протокол от 28.05.2011г. на помощник нотариус С.Б., с които е установено съдържанието на интернет сайтове, на които е качен рекламният клип и копие от молбата на господин К.Н.Г. до БТВ за спиране на излъчването на рекламния клип.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства от „К.” АД, „К.М.” ЕООД и „БТВ М.Г.” ЕАД е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства.

На 25.07.2011г. „БТВ М.Г.” ЕАД е депозирало писменото си становище по жалбата на господин К.Н.Г. пред Комисията. В него се твърди, че медията има сключен рамков договор с „П.97 МА” АД /П./, според който П. възлага, а БТВ приема да излъчи в програмите си телевизионни търговски съобщения, които предоставят стоки или услуги или търговски марки на трети лица, които са контрагенти на П.

По силата на договора с П. е подписано възлагателно писмо според което „К.” АД е възложило на „С.М.С.” чрез посредничеството на П., излъчването на рекламни клипове от серията „5 секунди за всеки фен на К.” в програмата на БТВ за периода 08.05. – 30.06.2011г. С подписването на възлагателното писмо „К.” АД е декларирало, че има право да ползва образите на лицата, рекламиращи продукта, че са уредени всички права, свързани с телевизионното излъчване на клиповете, както и че клиповете са изработени в съответствие с разпоредбите на българското законодателство.

След спазването на процедурите предшествващи излъчването на рекламни клипове, БТВ е пристъпила към излъчването им.

Медията сочи, че на 26.05.2011г. е получено електронно писмо от представител на „С.М.С.” АД, с което се изразява желание на възложителя да бъде преустановено излъчването на рекламните клипове с участието на К.Н.Г. – „хубаво е да си безработен”. На следващият ден след получаване на писмото излъчването на рекламния клип е спряно.

На 27.05.2011г. в БТВ е получена молба и от адв. А.Л., представляваща жалбоподателя, с искане за спирането на рекламния клип.

На 26.07.2011г. в деловодството на КЗЛД е депозирана молба от К.Н.Г., с която оттегля жалбата си.

С писмо рег.№2967/26.07.2011г., „БТВ М.Г.” ЕАД информира КЗЛД, че има споразумение от 21.07.2011г. между К.Н.Г. и „К.Д.” ООД, с което са уредени всички права на жалбоподателя във връзка с участието му в рекламния клип със заглавие „5 секунди слава за всеки фен на К.”

На 27.07.2011г. е депозирано писмено становище и от „К.” АД. В него се сочи, че дружеството не е извършило нарушение на ЗЗЛД, тъй като авторските и сродните права върху рекламните клипове са им били прехвърлени за срок от една година от продуцента им „К.Д.” ООД. Соци се още, че рекламната кампания „5 минути слава за всеки фен на К.” е реализирана при наличието на съгласие на лицата, които участват в клиповете.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на К.Н.Г. за десезиране на Комисията.

Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег. №2967/30.06.2011г., подадена от К.Н.Г. срещу „К.” АД, поради оттеглянето на жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3387/2011 г.
гр. София, 19.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 21.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №3387/02.08.2011г., подадена от В.П.К., А.С.К. и И.П.К. срещу "О.Б.Б." АД и „Ф.И.“ АД.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от В., А. и И. К. в качеството им на наследници на П.В.К.

В жалбата се излага следната фактическа обстановка:

Общият наследодател на жалбоподателите е имал сключен договор за издаване на кредитна карта VISA ELECTRON и VISA MASTERCARD с "О.Б.Б." АД. Договорът за кредитната карта е сключен на 22.03.2007г. с кредитен лимит 1000 лв., като П.В.К. я е използвал до смъртта си.

На 06.11.2009г. наследникът В.К. е посетил клон на банката, с която неговият наследодател е имал сключен договор за кредитна карта и е предоставил удостоверение за наследници, като е поискал да му бъде направено извлечение за извършените транзакции по кредитната карта. В.К. е установил, че е извършена злоупотреба, която се състои в това, че имало извършени две транзакции след смъртта на наследодателят му. Транзакциите са извършени съответно на 22.10.2009г. за сума 25 лв. и на 25.10.2009г. за сума 556 лв.

В жалбата се твърди, че се правени и други опити да се извърши разплащане от кредитната карта на наследодателя на жалбоподателите, но те не са били успешни, поради обстоятелството, че кредитният лимит е бил изчерпан. Жалбоподателите не могли да намерят сред личните вещи на наследодателят си пластиката на кредитната карта, която той ползвал.

За установените злоупотреби с кредитната карта била сигнализирана полицията, като преписката е препратена по компетентност към ОДП Благоевград с вх. №13032/19.03.2010г. По жалбата е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за извършено престъпление по чл. 249, ал. 1, пр. 2 от НК. По досъдебното производство е постановено постановление за спирането му, поради неустановяването на извършителя на деянието.

След установяването на извършената злоупотреба с кредитната карта, "О.Б.Б." АД чрез свой служители е провела телефонни обаждания на домашния телефон с наследниците на П.К. Служителите на банковата институция искали да разговарят с титуляра на кредитната карта, въпреки че им било обяснено, че лицето е починало.

Жалбоподателите твърдят, че имало позвънявания по телефона както от страна на банкови служители, така и от представители на фирма „Ф.И.“ АД. Жалбоподателите получили писма на 15.02. и 07.07.2011г. от „Ф.И.“ АД на домашния си адрес, в които дружеството предявявало претенции за плащане.

Жалбоподателите молят Комисията съгласно дадените й правомощия да извърши проверка, от която да се установи, че има извършено нарушение на ЗЗЛД спрямо правата на техния общ наследодател, изразяващо се в това, че той е дал съгласие личните му данни да бъдат обработени само и единствено за целите на сключения договор за кредит, но не и да бъдат предоставяне на трети лица, които да предявяват претенции за плащане.

Към жалбата са приложени следните документи: договор за издаване на кредитна карта от 22.03.2007г., покана за незабавно плащане до П.К. от 07.07.2011г., покана за незабавно плащане до

П.К. от 15.02.2011г. и удостоверение за наследници №001918/28.10.2009г. на район „Красно село”.

При извършена проверка на редовността на жалбата се установи, че същата е подадена от три лица, а е подписана само от едно от тях.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК и на основание чл.36, ал.2 от АПК, с писмо изх.№3387/11809.08.2011г. на Председателя на КЗЛД във връзка с констатираната нередовност на жалба е изискано от жалбоподателите да уточнят жалбата си от кого е подадена, като се представи пълномощно в случай, че е подадена лично от В.К. лично и като пълномощник, както и да уточнят дали жалбата е насочена срещу нарушение на техните права по ЗЗЛД или тези на общият им наследодател.

С допълнителна молба от 12.08.2011г., подадена от В. и А. К. е уточнено, че наследниците на П.К. са приели наследството, което се установява от приложеното към първоначалната жалба удостоверение за наследници.

Сочи се, че наследодателят им не е давал съгласието си свързаните с него лични данни да се обработват и от „Ф.И.” АД.

Уточнява се, че И.К. към момента на получаване на писмото с дадените от Комисията указания отсъства, поради което уточняващата жалба е подписана само от другите двама жалбоподатели, действащи лично за себе си.

Жалбата е допълнена, като е уточнено, че същата е насочена срещу нарушаване на правата на техния общ наследодател, изразяващо се в разкриване и предаване на свързаните с него лични данни, без неговото, респективно съгласието на неговите наследници. Уточнено е, че жалбата е подадена срещу ”О.Б.Б.” АД и „Ф.И.” АД.

Комисията приема, че жалбата подадена от името на И.П.К. е нередовна.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Подадената първоначална жалба не е подписана от И.П.К., както не е потвърдена с уточняващата жалба.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че останалите двама жалбоподатели В. и А. К. нямат представителна власт и подават жалбата лично за себе си, но не като пълномощници. Към жалбата няма и приложено пълномощно, от което да се установи представителна власт.

Жалбата в частта по отношение на В. и А. К. е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, законодателят е определил активно легитимираните лица, които могат да сезират Комисията за нарушаване на правата им по ЗЗЛД, а именно: „При нарушаване на правата му по този закон **всяко физическо** лице има право да сезира КЗЛД”.

С уточняващата молба В. и А. К. сочат, че жалбата им е подадена за нарушаване правата на общият им наследодател, изразяващо се в неправомерното им предоставяне от ”О.Б.Б.” АД на „Ф.И.” АД. Жалбата не е насочена срещу нарушаване на правото на неприкосновеност и личен живот на самите жалбоподатели, а на техния наследодател.

На следващо място, видно от договора, сключен на 22.03.2007г. между П.К. и ”О.Б.Б.” АД, картодържателят с полагането на подписа върху договора е потвърдил, че Общите условия на ОББ

АД за дебитни и кредитни карти са му предадени и той ги приема.

При извършена служебна проверка се установи, че в Общите условия на ОББ АД е разписана глава „Лични данни”, в която е уговорено, че на основание Закона за защита наличните данни с подписването на Молбата и Договора за банкова карта Картодържателят дава съгласие Банката: да обработва негови лични данни, получени при кандидатстване за банкова карта, включително заедно с други лични данни, които банката законосъобразно е получила от трети лица-администратори на лични данни; да извършва проверка на предоставените лични данни от независими източници, както и да използва предоставените лични данни за проверка на кредитоспособността на Картодържателя при държавни органи и институции, кредитни регистри и бюра, търговски дружества, вкл. банки и др. В Общите условия е уговорено, че банката, съобразно ЗЗЛД може да предоставя лични данни на трети лица, включително в трети държави, като: държавни и общински органи и институции, застрахователни и здравноосигурителни дружества, кредитни регистри и бюра, лица, специализирани в анализ и оценка на риска или в предотвратяване и установяване на неправомерни деяния, включително престъпления; както и да извършва презграничен пренос по електронен път на необходимите за осъществяване на международни трансакции данни, като предоставя тези данни на картови оператори и други лица, специализирани в обработване на трансакции с карти. Съгласието на физическото лице, което е сключило договор с банката за дебитна и кредитна карта по отношение на личните му данни се разпростира и върху обработването им за статистически и маркетингови цели, както и да предоставя лични данни на обработващ данните, с цел предоставяне на извлечение или осъществяване на контакт в случай на просрочие на задълженията на Картодържателя.

Цитираните Общи условия на ОББ АД са одобрени от Кредитен комитет с Протокол 42 от 19.02.2007г., като влизат в сила от същата дата за нови картодържатели и от 05.04.2007 г. за съществуващи картодържатели.

Във връзка с контролните правомощия на КЗЛД, за осъществяване на цялостен контрол в областта на защитата на личните данни, може да се приеме, че правата на наследодателят на жалбоподателите по ЗЗЛД не са нарушени. Основанията за това са следните. Видно от приложените документи П.К. е сключил договор за издаване на кредитна карта, от което следва, че е налице едно от условията визирани в чл.4 от ЗЗЛД за допустимост при обработването на лични данни, а именно т.3. Налице е още едно от условията за допустимост, а именно изразеното съгласие на физическото лице чрез сключването да договора и приемането на Общите условия на банката.

Следва да се вземе под внимание е обстоятелството, че видно от приложените писмени документи към жалба, писмата от „Ф.И.” АД с покана за заплащане на дължими суми на ОББ АД са отправени към П.К. – наследодателят на жалбоподателите, а не към тях самите. Адресът, на който са изпратени е същият, който е посочен и в договора за издаване на кредита карта.

Липсват към административната преписка доказателства в подкрепа на твърденията на жалбоподателите, че са информирали към 06.11.2009г. банката, че картодържателят е починал.

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че жалбата, подадена от В. и А. К. е недопустима, поради факта, че е същите не са процесуално легитимни да подават жалба за твърдяно от тях нарушаване на правата на техния общ наследодател.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че жалбата в частта касаеща И.К. е нередовна, а в частта по отношение на В.П.К. и А.С.К. - недопустима.

С оглед гореизложеното и на основание чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. №3387/02.08.2011г., подадена от И.П.К. срещу "О.Б.Б." АД и „Ф.И.“ АД за нередовна и прекратява административното производство.

2. Обявява жалба рег. №3387/02.08.2011г., подадена от В.П.К. и А.С.К. срещу "О.Б.Б." АД и „Ф.И.“ АД за недопустима, съгласно чл.27, ал.2, т.5 и т.6 от АПК – липса на правен интерес и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1990/2011 г.

гр. София, 25.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на закрито заседание, проведено на 28.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № 1990/28.04.2011 г., подадена от Б.К.Г. срещу „БТК“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Б.К.Г. сезира Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която сочи следните правни доводи:

В жалбата се излагат твърдения за извършено от страна на „БТК“ АД (В.) неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с г-н Б.К.Г. лични данни. Жалбоподателят твърди, че мобилния оператор обработва неправомерно личните му данни, като ги използва с цел събиране на несъществуващо парично задължение. В жалбата се обяснява, че във връзка със запорно съобщение с изх. № 19769/01.03.2011 г. по изпълнително дело № 20061110420895 от ДСИ, отд. 3, уч. 9, издадено в полза на „БТК“ АД – на основание чл. 466 от ГПК му е наложена месечна удръжка върху пенсията, считано от месец април 2011 г. в размер на 350.00 лв. Жалбоподателят подчертава, че понастоящем не е в договорни правоотношения с телекомуникационната компания и обяснява, че му се вменят несъществуващи парични задължения към телефонни номера, за които не е сключвал абонаментен потребителски договор и не използва.

С оглед изясняване на обстоятелствата от значение за разкриване на фактическата обстановка

е изпратено писмо изх. № 1990/11/05.05.2011г. на Председателя на КЗЛД, с което на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), администратора на лични данни е уведомен за образуването административно производство по жалбата. С писмото е изискано писменото становище от телекомуникационната компания по отношение на изложените в жалбата твърдения.

На 16.05.2011 г. в деловодството на Комисията е депозирано писмено становище на „БТК” АД. В него администраторът на лични данни твърди, че г-н Б.К.Г. е в договорни правоотношения с мобилния оператор и е абонат, ползващ мобилните услуги, предоставяни от дружеството. Подчертава се, че жалбоподателят е титуляр на телефонен пост *****, придобит съгласно сключен договор от 26.09.1998 г. В становището на телекомуникационната компания се посочва, че вследствие на неизпълнение на ликвидно парично задължение е образувано гражданско дело № 672/2002 г. по описа на СРС, 28 – ми съдебен състав и приключило със съдебен акт и издаване на изпълнителен лист. „БТК” АД обобщава, че въз основа на изпълнителния лист е образувано изпълнително производство № 20061110420835 по описа на ДСИ, 3 отд., 9 участък. Мобилният оператор заявява в становището си, че по никакъв начин личните данни на г-н Б.К.Г. не са обработвани неправомерно. Същите са обработвани законосъобразно с цел събиране на изискуемо парично вземане. Допълнено е, че в отговора на телекомуникационната компания до жалбоподателя е допусната техническа грешка при изписването на номера на телефонния пост, тъй като съществува и друг абонат, носещ фамилия Г.

Към становището са приложени копие от договор за мобилни услуги, сключен на 26.09.1998 г., както и копие от изпълнителния лист. Мобилният оператор излага аргументи в подкрепа на това, че е налице правно основание за обработване на личните данни на г-н Б.К.Г. и че предявената пред административния орган жалба е неоснователна.

С писмо с изх. № 1990/11/08.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискано становището на г-н Б.К.Г. във връзка с депозираното писмено становище от „БТК” АД.

Писменото становище на жалбоподателя не е депозирано пред КЗЛД.

С писмо с изх. № 1990/11/09.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от ДСИ С.Б. за това дали същият е връчвал покана за доброволно изпълнение на длъжника и кога последната е връчена, както и всички относими към случая доказателства.

ДСИ С.Б. предоставя своето становище с вх. № 1990/11/20.09.2011 г., като уточнява, че призовката за доброволно изпълнение по изпълнителното дело № 20061110420895 е получена от снаха на жалбоподателя на 14.06.2006 г. Към становището е приложено и копие от призовката за доброволно изпълнение.

Подадената жалба с рег. № 1990/28.04.2011г. е процесуално недопустима, поради просрочие.

Срокът, регламентиран от законодателя, с който е предвидена правната възможност на всяко физическо лице да сезира КЗЛД в случай, че правата му по ЗЗЛД са нарушени е – едногодишен, от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването на нарушението. Срокът е преклузивен и с изтичането му се преклудира правото за валидно сезиране на компетентния административен орган.

Жалбоподателят е уведомен, че ответната страна обработва свързаните с него лични данни за целите на изпълнителното дело към 14.06.2006г., когато му е връчена чрез снаха му поканата за доброволно изпълнение.

Разпоредбата на чл. 46 от Гражданскопроцесуалният кодекс /отм/, действал към момента на връчване на призовката за доброволно изпълнение на жалбоподателя, предвижда, че същата се връчва срещу подпис лично на призоваваното лице или на неговия пълномощник по делото. В случаите, когато връчителят не намери призоваваното лице, той връчва призовката на пълнолетно лице от домашните му или на някого от съседите, който се съгласи да предаде призовката. Лицето, чрез което

става връчването, се подписва в разписката със задължение да предаде призовката на този, до когото се отнася. Връчителят удостоверява с подписа си датата и начина на връчването, като отбелязва и качеството на лицето, на което е била връчена призовката.

От изразеното писмено становище на Държавният съдебен изпълнител С.Б., както и от приложената покана за доброволно изпълнение на паричното задължение е видно, че същата е връчена на снадхата на жалбоподателя на 14.06.2006 г. Държавният съдебен изпълнител определя в становището си, че поканата е редовно връчена.

Не е от компетентността на КЗЛД да контролира дейността на държавните съдебни изпълнители или да съблюдава правилата за редовно уведомяване на длъжниците по изпълнителните дела или да оказва надзор по отношение на редовността на отправените до длъжниците покани за доброволно изпълнение.

Във връзка с изложеното Комисията счита, че връчването на поканата за доброволно изпълнение на г-н Б.К.Г. е съобразено със законовите изисквания и той е узнал за образуваното изпълнително дело, съответно твърдяното от него неправомерно обработване на свързаните с него лични данни от страна на мобилния оператор към 14.06.2006г.

На следващо място следва да се отбележи, че г-н Б.К.Г. е имал правната възможност да оспори пред надлежния съд действията на съдия-изпълнителя, за което няма доказателства към административната преписка. Въпреки дадената от КЗЛД възможност на жалбоподателя да ангажира доказателства за срочността на жалбата му, той не се е възползвал от същата.

Въз основа на гореизложеното следва да се направи обоснован извод, че жалбата е подадена след изтичането на преклузивният срок, указан в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Преклузивният срок прегражда възможността на правните субекти да осъществяват валидно правни действия. Предприетите от г-н Б.К.Г. действия са просрочени и като такива не биха могли да бъдат санирани и следователно да породат правни последици.

Водима от горното, в качеството си на административен орган, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища - обсъдени и прецизирани по отделно и в тяхната съвкупност, както и поради просрочието на предвидения преклузивен срок, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, във вр. с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, във вр. с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № 1990/28.04.2011 г., подадена от Б.К.Г. срещу „БТК” АД за процесуално недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ**№ 2006/2011 г.****гр. София, 25.10.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 12.10.2011 г. постави на разглеждане жалба с рег. № 2006 от 29.04.2011 г., подадена от Г.Ж.Г. срещу „П.О.Д.А.Б.” АД (ПОД „А.Б.” АД).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Г-н Г.Ж.Г. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи правни доводи за извършено неправомерно и незаконосъобразно използване и разпространяване на личните му данни от страна на „П.О.Д.А.Б.” АД. Жалбоподателят заявява, че неправомерно са прехвърлени парични средства по индивидуалната му партида от УПФ „Д.”, управляван от „П.О.К.Д.” АД (ПОК „Д.” АД) по сметка на ЗУПФ „А.Б.”, управляван от ПОД „А.Б.” АД. Г-н Г.Ж.Г. излага аргументи за незаконосъобразно обработване на личните му данни. Твърденията на жалбоподателя са свързани със съставянето на документ с невярно съдържание, представляващ заявление за промяна на участие и прехвърляне на натрупани суми. Г-н Г.Ж.Г. го оспорва и твърди, че не е подписвал и не е заявявал съгласие за прехвърляне на средства по сметка на ЗУПФ „А.Б.”. Същият заявява, че не желае активите по индивидуалната му партида да бъдат управлявани от ПОК „Д.” АД. В жалбата се обяснява, че положения подпис върху приложеното към жалбата заявление не е положен от него и е противоправно заверен от нотариус В.А. – с район на действие РС – гр. София.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 38 от ЗЗЛД, административният орган разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът посочва като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Спазвайки принципа на служебното начало, заложен в административния процес и във връзка със задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства са изискани писмени становища от двете дружества и прилагането на относими по случая доказателства.

Извършена е служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията. Установи се, че ПОД „А.Б.” АД е изпълнило задължението си по чл. 17 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Дружеството е подало заявление за регистрация и е вписано като администратор на лични данни, регистриран с идентификационен номер 26416, като са заявени два броя регистри. ПОК „Д.” АД също е вписано като администратор на лични данни, регистриран с идентификационен номер 22874 и поддържа дванадесет броя регистри.

На 17.05.2011 г. в деловодството на Комисията е депозирано писменото становище на ПОД „А.Б.” АД, в което администраторът на лични данни обяснява, че управляваните от дружеството фондове също са администратори на лични данни, притежаващи съответните удостоверения, издадени от КЗЛД. В становището се излагат твърдения, че при упражняване на дейността си пенсионноосигурителното дружество стриктно съблюдава изискванията на ЗЗЛД, както и принципите, регламентирани в чл. 125, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване. По отношение на процедурата по промяна на участието на осигуреното лице г-н Г.Ж.Г., „ПОД „А.Б.” АД твърди, че на 03.07.2011 г. в седалището на дружеството постъпва нотариално заверено заявление с вх. № 4004600130, с което се обективира желание за прехвърляне на натрупаните парични средства по индивидуалната партида на жалбоподателя от УПФ „Д.” в ЗУПФ „А.Б.”. В становището се допълва, че след постъпване на заявлението, последното се вписва в електронен регистър като документът се проверява от външна страна, т.е. дали

са изпълнени изискванията за нотариална заверка на подписа на заявителя, както и дали е налице саморъчно положен подпис. „ПОД „А.Б.” АД потвърждава, че до момента на постъпване на заявлението дружеството няма достъп до личните данни на жалбоподателя. В становището се подчертава, че служителите на „ПОД „А.Б.” АД нямат разследващи правомощия, за да се произнесат относно това дали подаденото заявление е истинско и автентично. По отношение на предприетите действията на осигурителния посредник дружеството посочва, че договарят сключен с него е прекратен.

В писменото становище се излагат твърдения, че на 13.05.2011 г. в дружеството постъпва декларация с вх. № Д-520-00-857/13.05.2011 г. от Г.Ж.Г., в която той декларира, че доброволно е подписал заявлението, стартирало процедурата по промяна на участието му от УПФ „Д.” в ЗУПФ „А.Б.” и оттегля, подадените във връзка с това от него жалби.

Към изразеното становище на „ПОД „А.Б.” АД са приложени копия: от горепосоченото заявление за промяна за участие в универсален пенсионен фонд, от обяснение на осигурителния посредник; както и декларация, писмо от НАП, писмо от ОД на МВР – гр. Д. и удостоверение за актуално състояние на „ПОД „А.Б.” АД.

Писменото становище с вх. № 2006/11/18.05.2011 г. на ПОК „Д.” АД предоставя аргументи в подкрепа на това, че постъпилото в дружеството заявление е разгледано от формална страна и в съответствие с изискванията на предписанието на чл. 5, ал. 3 от Наредба № 3/24.09.2003 г. на КФН. ПОК „Д.” АД изказват съображения, че в следствие на изпратеното до жалбоподателя писмо, с което същия е уведомен за прехвърлянето на средствата му – г-н Г.Ж.Г. твърди, че заявлението не е изготвено и подписано от него и че не желае да бъдат прехвърляни средствата му по партида в друг пенсионноосигурителен фонд.

Към становището е приложено копие от заявлението, както и документ, представляващ отказ за прехвърляне на средствата по партида.

С оглед установяване на фактическото правно положение, както и във връзка с това, че г-н Г.Ж.Г. е сезирал органите на прокуратурата – е изпратено писмо с изх. №2006/11/28.06.2011 г. на Председателя на КЗЛД, с което е уведомена Областната Дирекция към Министерството на вътрешните работи – гр. Д. за образуваното административно производство и е изискана информация за резултатите и хода на образуваната наказателна преписка № 11637/2011 г.

С писмо с вх. № 2006/11/15.07.2011 г. ОДМВР – гр. Д. уведомява КЗЛД, че преписката е изпратена на Районна прокуратура – гр. Д. (РП – гр. Д.) с мнение за препращане по компетентност на Софийската районна прокуратура (СРП).

С писмо с изх. № 2006/11/31.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от РП – Гр. Д., като същата потвърждава, че с постановление от 06.07.2011 г. на наблюдаващия прокурор, преписката № 1753/2011 г. по описа на РП – гр. Д. е изпратена по компетентност на СРП.

От събраните по административната преписка доказателства, както и въз основа на направена служебна проверка се установи, че г-н Г.Ж.Г. е сезирал органите на прокуратурата. На изпратеното писмо с наш изх. № 2006/11/20.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, органите на СРП в лицето на г-н И. И. – младши прокурор в СРП отговарят с писмо, депозирано в Комисията на 06.10.2011 г. От същото е видно, че след запознаване със събраните материали от извършената проверка по повод подадената от г-н Г.Ж.Г. жалба, районната прокуратура се е произнесла, че е образувано досъдебно производство по пр.пр. №34628/2011 г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител за престъпление от общ характер, осъществяващо състава на чл. 309, ал. 1 и чл. 308, ал. 2 от НК.

Съгласно чл. 54 от АПК, административният орган спира административното производство при наличие на изчерпателно посочени основания.

С оглед разрешаването на въпроси, които не са от компетентността на Комисията, а именно: дали е извършено престъпление по смисъла на НК, идентифицирането на извършителите, налагането на предвидените в наказателните закони наказания, както и всички необходими действия по

разследването и процесуално-следствените действия, Комисията счита, че е налице предпоставка за спиране на образуваното пред нея административно производство до разрешаването на посочените преюдициални въпроси.

Във връзка със събраните доказателства по жалбата и видно от постъпилата информация по административната преписка, че пред СРП е образувано досъдебно производство е налице правната предпоставка за спиране на образуваното административно производство, намираща проявление в разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в Районната прокуратура могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Наличието на обстоятелството, че в хода на административното производство се установи, че има индикация за престъпни обстоятелства е предпоставка административният орган да спре образуваното пред него производство. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в следствие за постановяването на административен акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателя може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Водима от гореизложеното, въз основа на приложения към административната преписка доказателствен материал – обсъден и прецизиран по отделно и в неговата съвкупност, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

На основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс спира образуваното административно производство по жалба с рег. № 2006/29.04.2011 г., подадена от Г.Ж.Г. срещу ПОД „А.Б.” АД до отпадане на основанията за спиране.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№2712/2011 г.

гр. София, 25.10.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег.№ 2712/15.06.2011г., подадена от Р.А.Г. срещу НАП.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отго-

варя на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 27.07.2011г.

Р.А.Г. сезира Комисия за защита на личните данни, с която жалбоподателят обжалва решение №66-22-605/28.05.2011г. на Териториална дирекция на НАП гр. П. Господин Р.А.Г. е подал до ТД на НАП заявление с вх.№ВхК-4498/16.05.2011г. с искане да му бъде осигурен достъп до личните данни на негов клиент със собствено име П.

С обжалваното пред КЗЛД решение на ТД на НАП гр. П. е постановен отказ от достъп до лични данни. Мотивите се, че към заявлението не е приложено нотариално пълномощно, от което да се установи представителната власт на господин Р.А.Г. На следващо място, като мотив за постановяване на отказа е че към заявлението за достъп не са приложени доказателства, от които да се установи правната връзка адвокат-клиент. Жалбоподателят не е обосновал пред териториалната агенция и необходимостта от предоставяне на исканият достъп до личните данни на неговият клиент, което от своя страна е възпрепятствало администратора на лични данни да извърши преценка на необходимостта за предоставяне на достъпа. Липсата на посочването на целта, за която се иска осъществяване на достъпа до личните данни е лишила от възможност администратора на лични данни да извърши преценка на обстоятелствата, дали при обработването на личните данни чрез предоставянето им ще са спазят принципите на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, на които трябва да се основана законосъобразното обработване.

В жалбата до Комисията, както и в заявлението за достъп до лични данни, Р.А.Г. уточнява, че заявлението е подадено от негово име в качеството му на адвокат, а не като пълномощник на клиента му П. Жалбоподателят иска да му бъде предоставена информация по отношение на трите имена и единният граждански номер на лицето. Твърди, че го е индивидуализирал пред администратора на лични данни, като е посочил собственото му име, работодателят му и данни за него и че има трудово правоотношение с посочената фирма. Господин Р.А.Г. се позовава на разпоредбата на чл.31 от Закона за адвокатурата, която му дава право да иска сведения от административните органи, дори и по отношение на личните данни на клиенти. Жалбоподателят счита, че мотива на приходната агенция за предоставяне на адвокатско пълномощно, чрез което да се установи връзката му с лицето, чиито достъп до данните му иска не е необходимо, а само трябва да се удостовери качеството си на адвокат чрез представянето на адвокатска карта, което той е сторил на 13.05.2011г. в кабинета на директора на териториалната дирекция.

Р.А.Г. иска от Комисията да постанови решение, с което да отмени отказа на ТД на НАП гр. П. за достъп до личните данни на клиента му с име П., да му бъде осигурен достъп и да бъде наложено наказание за извършеното от администратора на лични данни нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени следните доказателства: решение №66-22-605/28.05.2011г. на ТД на НАП гр. П. и молба от Р.А.Г. до ТД на НАП гр. П.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от НАП и ТД на НАП гр. П.

На 06.07.2011г. е депозирано в деловодството на КЗЛД писмено становище, ведно с приложените към него доказателства от ТД на НАП гр. П. В становището се излагат аргументи на недопустимост и неоснователност на жалбата. Сочи се, че жалбоподателят е трето лице по смисъла на §1, т.11 от ДР на ЗЗЛД, което желае да му бъдат разкрити данни, които не се отнасят до самият него. Посочва, че жалбоподателят не е предоставил и доказателства пред административния орган в насока, че той самият е регистриран като администратор на лични данни на собствено основание.

Към становището е приложена цялата административна преписка, по издадения оспорен акт за отказ за достъп до лични данни.

На 12.07.2011г. е депозирано и писменото становище на НАП. Излагат се твърдения, че постановеният отказ за достъп до лични данни е законосъобразен. Мотивите са, че достъпът до лични данни, регламентиран в чл.26 от ЗЗЛД се осъществява лично от физическото лице, за което се отнасят данните или чрез пълномощник, като делегирането на правото на достъп се осъществява посредством представяне на пълномощно с нотариална заверка на подписа.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Видно от събраните в административното производство доказателства, подкрепени и от твърденията на самият жалбоподател, той е подал заявление с правно основание чл.26 от ЗЗЛД до ТД на НАП гр. П. Исканият достъп до лични данни е направен не в качеството му на пълномощник на физическото лице, а в качеството му на адвокат.

Систематичното място на чл.26 от ЗЗЛД е в глава пета „Права на физическите лица”. В текста на нормата, законодателят е предвидил, че от това право може да се възползва само физическо лице, за което са отнасят данните. Осъществяването на достъп до лични данни се извършва лично от лицето, за което се отнасят личните данни или чрез пълномощник. В чл.29, ал.3 от ЗЗЛД е предвидено, че в случаите когато достъпа се осъществява чрез пълномощник, то той следва да представи пълномощно с нотариална заверка на подписа на упълномощителя.

Жалбоподателят иска достъп до чужди лични данни, действащ не като пълномощник, а в качеството му на адвокат. Мотивите, на които се позовава за правото му на достъп е разпоредбата на чл.31 от Закона за адвокатурата.

Жалбоподателят не е от кръга лица, предвидени в ЗЗЛД да иска, съответно да получи достъп до лични данни, които не се отнасят до него или до лице, което го е упълномощило да осъществи от негово име достъпа.

Закона за защита на личните данни се явява специален по отношение на Закона за адвокатурата

по повод достъпа до лични данни на физическите лица, поради което в този случай се прилагат разпоредбите на специалния закон, а не на общия такъв. Жалбоподателят не е легитимно лице да иска само в качеството си на адвокат достъп до личните данни на лице, за което твърди, че са във връзка адвокат-клиент.

На следващо място на откритото заседание на Комисията, на което е разгледана жалбата по същество, жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД. Господин Р.А.Г. заявява, че той е трето лице по отношение на лицето, за което се отнасят данните и администратора на лични данни, който ги обработва и от който е поискан достъп до тях, но има основание да го получи. Жалбоподателят уточнява също така, че отношенията му с лицето, до чиито лични данни е поискал достъп са между адвокат и клиент, но между тях няма сключен договор за правна защита и съдействие и упълномощаване. Основанието за исканият достъп е неизплатен хонорар, който по силата на Закона за адвокатурата, господин Р.А.Г. иска да търси по съдебен ред, но за тази цел са му необходими имената и единния граждански номер на лицето.

Комисията приема, че изтъкнатият от адвокат Р.А.Г. довод, за който му е нужен достъп до свързаните с неговият клиент П. лични данни не попада в хипотезата на т.6 от чл.4 на ЗЗЛД. В цитираната разпоредба на закона е определено, че обработването на личните данни е допустимо, когато то се извършва за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните.

В правната доктрина има разлика между понятията правомощия и право /субективно право/.

Субективни права притежават гражданите, физическите лица и юридическите лица. Субективно право е призната и гарантирана възможност на лицата да имат определено поведение и да изискват определено поведение, с оглед реализиране на един регламентиран от правото интерес. Гражданите могат да реализират тази възможност или да се откажат от нея, съобразно своя интерес.

Правомощието това са всички права, които са предоставени на един орган, с оглед постигане на публичния интерес, осъществяване на държавното управление. Държавните органи имат не само права, но те са длъжни да осъществят тези права. Следователно правомощието представлява право и задължение това право да бъде упражнено.

При тълкуване на визираната нормативна уредба следва правният извод, че законодателят е определил, че обработването на личните данни е необходимо за упражняване на правомощия на третото лице или администратора на лични данни, а не на субективни права.

Правото на адвокат Р.А.Г. да си търси по съдебен път незаплатения му хонорар е субективно право и не може да бъде определено като негово правомощие и тази връзка КЗЛД не споделя и не приема наведените доводи в тази насока.

По отношение на направеното искане от адвокат Р.А.Г. за присъждане на направените от него разноски, изразяващи се в осъществяването на две пътувания до гр. София – за запознаване с административната преписка и за участие в откритото заседание, Комисията приема същото за неоснователно и го оставя без уважение. Мотивите за това са следните:

Съгласно чл.47, ал.2, изречение второ от АПК разходи се признават при лично явяване на страна, когато производството е открито по искане на друга страна или по служебен път.

На първо място в закона е определено, че се признават разходите, направени само за явяване на страна в административното производство на открито заседание, но не се признават разходи за запознаване с административната преписка.

На второ място, за да се признаят разходите е необходимо административното производство да е започнало по инициатива на другата страна в него или да е образувано по служебен път. Настоящото административно производство е започнало по инициатива на адвокат Р.А.Г., а не на ответната страна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№ 2712/15.06.2011г., подадена от Р.А.Г. срещу Решение №66-22-605/28.05.2011г. на Териториална дирекция на НАП гр. П., с което му е отказан достъп до лични данни като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2969/2011 г.

гр. София, 25.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав – членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 05.10.2011 г. постави на разглеждане жалба рег. № 2969 от 30.06.2011г., подадена от Н.Г.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В жалбата се излагат твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с жалбоподателката лични данни. Г-жа Н.Г.С. сезира Комисията посочвайки правни доводи, че системно е обезпокоявана от служители на „С.Г.Г.” ООД, по отношение на отправена парична претенция от дружеството в размер на 79,83 лв. Жалбоподателката обяснява, че се е намирала в договорни отношения с мобилния оператор към 2009 г. Г-жа Н.Г.С. заявява, че през същата година след загуба на сим картата, която ѝ е издадена във връзка със сключен договор за мобилни услуги с „К.Б.М.” ЕАД – е обяснила категорично, че не желае последната да ѝ бъде възстановена. Жалбоподателката допълва, че считано от 2009г. – мобилният оператор не е предявявал никакви претенции по отношение на задълженията ѝ и поддръжката на абонаментния номер, който не е използвала. Г-жа Н.Г.С. обяснява, че не е в договорни отношения с „К.Б.М.” ЕАД.

От приложените към административната преписка доказателства, както и от твърденията, които се съдържат в жалбата, след обсъждането им в закрито заседание, проведено на 10.08.2011г. – Комисията приема, че същата е процесуално допустима и конституира страните в администра-

тивното производство.

Жалбата с рег. № 2969/30.06.2011г. съдържа всички законово изискуеми реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от ПДКЗЛДНА, като същата е подадена от надлежна страна срещу администратор на лични данни, при наличието на правен интерес и в законоустановения срок. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 38 от ЗЗЛД, административният орган разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът посочва като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон. „К.Б.М.” ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на закона, а „С.Г.Г.” ООД се явява обработващ лични данни. По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на личните данни на жалбоподателката. Въз основа на гореизложеното следва, че компетентен да разгледа и да се произнесе с решение по съществото на правния спор е КЗЛД.

От извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията се установи, че „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани като администратори на лични данни. Мобилният оператор е регистриран с идентификационен номер 28772 – като дружеството е заявило, че поддържа три броя регистри. „С.Г.Г.” ООД е регистрирано с идентификационен номер 52178, като е заявило, че поддържа също три броя регистри.

Спазвайки принципа на служебното начало, заложен в административния процес и задължението на административния орган служебно да събира доказателства, както и с оглед изясняване обстоятелствата относно фактическата обстановка относно изложените в жалбата твърдения са изискани писмени становища от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД и представяне на относими към случая доказателства.

На 25.07.2011 г. в деловодството на Комисията е депозирано писмо, в което „С.Г.Г.” ООД предоставя своето писмено становище с вх. № 2969/11/25.07.2011 г. по съществото на материално-правния спор. Администраторът на лични данни излага твърдения, от които е видно, че на 17.09.2009 г. между него и „К.Б.М.” ЕАД е сключен договор за прехвърляне на вземания (Цесия), съгласно който е възложено на дружеството правото да събира вземанията на мобилния оператор от парично задължени потребители на мобилни услуги. „С.Г.Г.” ООД допълва в писменото си становище, че в условията, договорени между страните дружеството се е съгласило с всички позволени от действащото законодателство средства – да организира събирането на неизплатени суми към „К.Б.М.” ЕАД, произтичащи от ползването на мобилни услуги от абонатите на телекомуникационната компания. В становището е обобщено, че информацията за изискуемите вземания е предадена в електронна форма на технически носител – компактдиск. „С.Г.Г.” ООД излага твърдения, че жалбоподателката г-жа Н.Г.С. фигурира в електронната форма на приложения списък като парично задължено лице – като паричната претенция е в размер на 79,83 лв., произтичаща от ползването и незаплащането на мобилни услуги, съгласно съставена фактура № 7137742074/15.11.2009 г., издадена във връзка сключен договор за мобилни услуги № M01389419. Дружеството счита, че полученото от жалбоподателката уведомление е проявление на един от законосъобразните способи за извънсъдебно приканване на длъжниците да изплатят доброволно дължимото.

Към писменото становище на „С.Г.Г.” ООД е приложено заверено копие от договор за прехвърляне на вземания, сключен на 17.09.2009 г. между същото дружество и „Г.”

В писменото становище на мобилния оператор с вх. № 2969/11/27.07.2011 г. се излагат аргументи в подкрепа на изложените от „С.Г.Г.” ООД твърдения, че между „Г.” и дружеството, чийто предмет на дейност е събиране на вземания на парично задължени към мобилния оператор потребители, е сключен договор за цесия, по силата на който вземанията на телекомуникационната компания са

прехвърлени на „С.Г.Г.” ООД. В становището се допълва, че начисленото парично задължение произтича от ползването на мобилни услуги, предоставени на телефонен номер ***** „К.Б.М.” ЕАД излага аргументи, че обработва личните данни на г-жа Н.Г.С. на правно основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, доколкото това е необходимо с оглед реализиране на законния интерес – както на мобилния оператор, така и на третото лице – новия кредитор „С.Г.Г.” ООД по повод сключения договор за цесия.

С оглед изясняване на фактичката обстановка с писма с изх. № 2969/11/12.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД са изискани допълнителни доказателства от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. Мобилният оператор е задължен да предостави на административния орган доказателства, в подкрепа на твърдението, че г-жа Н.Г.С. е парично задължено лице. Изискани са вътрешни правила, регламентиращи уредбата на дейността на „К.Б.М.” ЕАД в съответствие с нормативно установеното задължение, разписано в чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД. От обработващия лични данни „С.Г.Г.” ООД е изискана съставената счетоводна фактура №7137742074/15.11.2009г., от която произтича паричното вземане, както и вътрешни правила, регламентиращи техническите и организационни мерки, които дружеството е предприело за защита на личните данни.

Писменото становище на мобилния оператор е депозирано с вх. № 2969/11/29.08.2011 г. и включва като приложения: копие от Договор за мобилни услуги №70128243/12.07.2007г., ведно с приложението към него, както и три броя фактури и инструкция за техническите и организационните мерки за защита на личните данни на абонати и потребители на „К.Б.М.” ЕАД. Изисканата от „С.Г.Г.” ООД фактура № 7137742074/15.11.2009г. е предоставена от „К.Б.М.” ЕАД.

На открито заседание на КЗЛД, страните – редовно уведомени не се явяват и не изпращат представители.

Комисията приема, че разгледана по същество жалба с рег. № 2969/30.06.2011 г., подадена от Н.Г.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД е неоснователна поради следните съображения:

Комисията съблюдава предписанията на чл. 35 от АПК при анализа относно основателността на предявените пред административния орган жалби и постановява решение след изясняване в пълнота на фактите и обстоятелствата от значение за решаване на случая. „К.Б.М.” ЕАД е администратор на лични данни и като такъв следва да обработва личните данни на гражданите, предоставени му във връзка с осъществяваната от него дейност, спазвайки изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателката търси защита и съдействие от КЗЛД за нарушаването на правата ѝ по отношение на обработването на личните ѝ данни в съответствие с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД. Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно и личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

От приобщените по административната преписка писмени доказателства и от становището на „К.Б.М.” ЕАД е видно, че дружеството обработва личните данни на г-жа Н.Г.С.. Жалбоподателката се намира в облигационноправни взаимоотношения с мобилния оператор към момента на възникване на паричното задължение. Видно от договор за мобилни услуги № 70128243, сключен на 12.07.2007 г., както и от приложените към становището на „К.Б.М.” ЕАД копия на фактури от: 15.08.2009 г., 15.09.2009 г., 15.10.2009 г. и 15.11.2009 г., жалбоподателката не е заплатила дължимото парично задължение, възникнало съобразно направеното от нея потребление. С акта на сключване на договор между нея и мобилния оператор възникват не само субективни права между страните, но и правни задължения. Това е моментът, от който „К.Б.М.” ЕАД в качеството си на регистриран администратор на лични данни обработва личните данни на жалбоподателката по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД. Подписването на договора за мобилни услуги представлява по същността си правопораждащ юридически факт от категорията на юридическите действия, с който се целят и възникват определени от страните субективни права и задължения. В съдържанието на договора са уговорени правните последици, които контрагентите желаят да бъдат породени. Г-жа Н.Г.С. е клиент на мобилната компания и като такъв използва предоставяните ѝ от дружеството мобилни услуги.

В чл. 4 от ЗЗЛД, законодателят е посочил изчерпателно условията, при наличието на поне едно от тях, обработването на лични данни е допустимо. Чл. 4, ал. 1, т. 3, предложение първо от ЗЗЛД регламентира: „обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.” Г-жа Н.Г.С. не предприема действия, с които да предизвика правна промяна в действащите между нея и мобилния оператор облигационни правоотношения. Към административната преписка липсват доказателства, от които да се установи, че жалбоподателката е прекратила към днешна дата договора за предоставяне на мобилни услуги. По аргумент на противното основание следва, че жалбоподателката е в договорни отношения с „К.Б.М.” ЕАД. С акта на възникване на договорни отношения и липсата на адресирано волеизявление до мобилния оператор от страна на жалбоподателката с намерение последните да бъдат прекратени, г-жа Н.Г.С. дава нейното съгласие за обработване на личните ѝ данни от администратора – на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

Въпреки, че текстът на чл. 4 от ЗЗЛД предвижда, че обработването на лични данни на физическите лица е допустимо при наличието на една от посочените предпоставки, то в конкретния случай е налице законово правно основание, изразяващо се във валидно сключен договор за мобилни услуги и действащ между страните към момента, когато личните данни се обработват от „К.Б.М.” ЕАД. Освен посоченото основание е налице и второ такова, а именно – изразеното съгласие от страна на г-жа Н.Г.С. Визираните предпоставки за допустимостта на обработването на личните данни са изброени в условията на алтернативност.

От писменото становище на мобилния оператор и от приложените фактури, представляващи счетоводен документ отразяващ наличното парично задължение на жалбоподателката следва да се направи обоснован извод, че жалбоподателката е имала ликвидни и изискуеми парични задължения към мобилния оператор, които не е оспорила.

„С.Г.Г.” ООД е юридическо лице, чийто предмет на дейност включва съдебно и извънсъдебно събиране на вземания. От приложения към административната преписка договор за прехвърляне на вземания (цесия), сключен на 17.09.2009 г. между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД е видно, че „С.Г.Г.” ООД организира събирането на вземания от длъжници на „К.Б.М.” ЕАД. Жалбоподателката фигурира в електронния регистър на длъжниците, като задължението ѝ е в размер на 79,83 лв. Номера на договора, по който се отнася това задължение е: M01389419. Акаунт № *****. От това следва заключението, че след като г-жа Н.Г.С. има парично задължение към мобилния оператор във връзка с потребяваните от нея услуги, то следователно личните ѝ данни са правомерно предоставени на обработващия лични данни „С.Г.Г.” ООД.

В частта, свързана с направеното в жалбата изявление, изразяващо се в оспорване на действителността на сключения договор за мобилни услуги – Комисията приема, че след като жалбоподателката не е предприела действия, с които да сезира компетентните разследващи органи, то не е в юрисдикцията на КЗЛД да се произнесе с решение по отношение на това дали положения от жалбоподателката подпис е автентичен.

От приобщените доказателства следва да се направи обоснован извод, че твърдението на г-жа Н.Г.С. за неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни е неоснователно и необосновано. Жалбоподателката не предоставя никакви доказателства в подкрепа на тази своя защитна теза. Неправомерното обработване на лични данни – като констатация, направена от г-жа Н.Г.С. представлява по същността си положителен факт и тежестта на доказване лежи върху страната, която се позовава на него. В конкретния случай не са представени надлежни доказателства в подкрепа на подобен извод.

В качеството си на държавен орган, контролиращ спазването на действащата правна уредба в областта на защитата на правата на физическите лица при обработването на лични данни, КЗЛД установи, че в случая личните данни на г-жа Н.Г.С. са обработени правомерно и в съответствие с

нормите на чл. 4 от ЗЗЛД. От събраните по административното производство писмени доказателства следва да се направи обоснован извод, че личните данни на жалбоподателката се обработват на законово основание от страна на администратора на лични данни „К.Б.М.” ЕАД и от страна на обработващия лични данни „С.Г.Г.” ООД. Жалбоподателката има налични задължения към „К.Б.М.” ЕАД във връзка с потребяваните от нея услуги, от което следва, че свързаните с нея лични данни са предоставяни на „С.Г.Г.” ООД с цел удовлетворяване законните претенции на мобилния оператор. Личните данни на жалбоподателката са обработени при спазване на принципите, регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Комисията приема, че жалбата, насочена срещу действия на администратора на лични данни е неоснователна. Свързаните с г-жа Н.Г.С. лични данни са обработени от администратора и обработващия лични данни при наличието на две правни основания и при спазване на принципите, на които следва да се подчини обработването на личните данни.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата, предявена от Н.Г.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД е **неоснователна**, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 39, ал. 2, във вр. с чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № 2969/30.06.2011 г., подадена от Н.Г.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от получаването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ НА КЗЛД:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2988/2011 г.

гр. София, 25.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 05.10.2011 г. (Протокол № 41), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа допустимостта на жалба с рег. №2988/01.07.2011 г., подадена от В.Н.С. срещу „М.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която г-жа В.Н.С. сочи, че през месец март 2004 г. е сключила договор с „М.” ЕАД за две СИМ карти, едната от които с номер ***** е предоставила на своята приятелка П.И.Т. Посочва, че г-жа Т. се е възползвала от промоциите, предоставени от страна на МТел, като е получила две кредитни карти (едната издадена от „У.К.Б.” АД, а втората – от „Т.Ф.С.” ЕАД), издадени на името на жалбоподателката без знанието и съгласието ѝ. След като е получила известие, на 17.07.2009г. г-жа В.Н.С. е закрила кредитната карта и сметката си към „У.К.Б.” АД. Втората кредитна карта към „Т.Ф.С.” ЕАД е била преиздавана отново без знанието и съгласието ѝ. Жалбоподателката е обезпокоена от тези действия и счита, че като

титуляр на договор за мобилни услуги следва на нея лично да ѝ се предлагат промоции от страна на мобилния оператор. Притеснена е, как без знанието и съгласието ѝ са издавани кредитни карти на нейно име. Посочва, че отново без присъствието и без подписа ѝ, П.Т. е прехвърлила СИМ карта с цитирания номер ***** на ЕТ „Я.-П.Т.“. В.Н.С. твърди, че на 04.06.2011 г. е получила известие от „МДС-С“ ООД, че има задължение в размер на 2794.24 лв., която сума според нея не дължи. Моли Комисията с оглед на своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата са приложени копия на: обяснения до МВР; Писмо от 03.06.2011 г. от „МДС-С“ ООД; Жалба от 16.06.2011 г. до „Т.Ф.С.“ ЕАД; Жалба с вх. № 74868/22.06.2011 г. до МТел; Жалба с вх. № 47/5106 от 14.06.2011 г. до „У.К.Б.“ АД; Извлечение от кредитната карта от „У.К.Б.“ АД; Вносна бележка от 17.09.2009 г.; Платежно нареждане от 17.04.2009 г. и Нареждане разписка от 17.04.2009 г. от „У.К.Б.“ АД.

В отговор на писмо с изх. № 2988/11/15.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката уведомява Комисията, че по случая е подала жалба до 09 РУП – СДВР с вх. № 20482/08.06.2011 г.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писма, изх. № 2988/11/15.07.2011г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружествата „М.“ ЕАД, „У.К.Б.“ АД, „Т.Ф.С.“ ЕАД и „МДС-С“ ООД са уведомени за образуваното административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмено становище по жалбата, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № 2988/11/02.08.2011 г., от МТел е получено становище, в което се посочва, че дружеството не разполага с относими документи и информация по случая.

С писмо, вх. № 2988/11/25.07.2011 г., от „Т.Ф.С.“ ЕАД изпращат становище, в което се твърди, че лицето В.Н.С. притежава кредитна карта, финансирана от дружеството, издадена на основание партньорска програма между „М.“ ЕАД и „Т.Ф.С.“ ЕАД. На 31.03.2011 г. поради забава при погасяването, договорът едностранно е прекратен. Към писмото са приложени заверени копия на: Заявление от 16.06.2005 г. за кредитна карта; Договор за предоставяне на кредит; лична карта на В.Н.С.; Молба от 27.07.2006 г. за увеличаване на кредитния лимит; Анекс от 08.09.2006 г.; Справка за движението по кредитна карта; Договор от 19.04.2006 г. с „МДС-С“ ООД и допълнителни споразумения към него и Пълномощно от 31.12.2006 г.

С писмо, вх. № 2988/11/29.07.2011 г. от „У.К.Б.“ АД уведомяват Комисията, че В.Н.С. е страна по Договор за кобрандирана МТел VIZA GOLD кредитна карта № *****/08.11.2006 г., сключен чрез пълномощника ѝ П.И.Т. Към писмото са приложени ксерокопия на: Пълномощно 26.07.2006г.; Договор от 08.11.2006 г. за кредитна карта; Искане от 09.11.2006 г. за издаване на кредитна карта и Искане от 09.11.2006 г. за активиране на картата.

В условията на служебното начало с писмо, изх. № 2988/11/10.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД до 09 РУП – СДВР и с писмо с изх. № 2988/11/26.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД до Софийска районна прокуратура (СРП) е изискана информация за предприетите от тяхна страна действия по жалбата на г-жа В.Н.С. В отговор, с писмо, вх. № 2988/11/13.09.2011 г. от Софийска районна прокуратура уведомяват Комисията, че по жалбата на г-жа В.Н.С. е образувана преписка № 40904/11 г. по описа на СРП по която е възложена проверка по реда на ЗСВ.

Жалбата, подадена от В.Н.С. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на

чл.3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Дружеството “М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на “М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са 4 регистъра: „База данни абонати”, „База данни персонал”, „Видеонаблюдение” и „Посетители”.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа В.Н.С., изразяваща се в издаването на кредитни карти без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”употреба” на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона изрично са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, г-жа В.Н.С. не е подписвала договор и кредитните карти са издадени без знанието и съгласието ѝ.

КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положените подписи върху искането за издаване на кредитна карта, както и върху договора за предоставяне на кредит дали са подправени или истински. В тази връзка, обработването на личните данни на жалбоподателката без нейното съгласие не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

Видно от приложеното към административната преписка писмо с вх. №2988/11/13.09.2011г. от Софийска районна прокуратура, с което уведомяват Комисията, че по жалбата на г-жа В.Н.С. е образувана преписка № 40904/11 г. по описа на СРП, е налице предпоставка за спиране на административното производство. Резултатите и заключенията от образуваното производство в Районна прокуратура могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му е преюдициално към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – “М.” ЕАД е обработил (по смисъла на § 1 от ДР от ЗЗЛД) неправомерно свързаните с В.Н.С. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за

спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 2988/01.07.2011 г., подадена от В.Н.С. срещу „М.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката В.Н.С., ответна страна - “М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересовани страни - „У.К.Б.” АД, „Т.Ф.С.” ЕАД и „МДС-С” ООД

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ НА КЗЛД:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3262/2011 г.

гр. София, 25.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков, в заседание, проведено на 12.10.2011 г. (Протокол № 42), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа жалба с рег. № 3262/22.07.2011 г., подадена от А.Е.Б. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.)

От Районна прокуратура – гр. А. до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е препратена по компетентност жалба, подадена от А.Е.Б. срещу „К.Б.М.” ЕАД. Към писмото е приложено копие на писмо с изх. № 968/2011 г. от 19.07.2011 г., с което от Районна прокуратура – гр. А. уведомяват А.Е.Б., че относно подадената от него жалба не се налага извод за осъществено престъпление от общ характер. Жалбоподателят сочи, че на 08.07.2011 г. е получил обаждане от Г., с което е поканен да отиде в офис на дружеството, находящ се на ул. „Цар Освободител” № 19. Същия ден е посетил посочения офис, където е получил покана да „стане тяхна група”. Г-н А.Е.Б. е притеснен откъде Г. има неговите лични данни и данните на негова фирма, след като не е техен абонат. Соци, че личните му данни „ги знаят в ОББ АД за фирмата”. Твърди, че номерът на който е титуляр повече от 20 години (не посочва към кой оператор), преди две години го е регистрирал в МТел на името на своята дъщеря. Жалбоподателят е обезпокоен, че личните му данни и данните на негова фирма евентуално биха били обект на злоупотреба от трети лица.

С писмо с изх. № 3262/11/10.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателя е уведо-

мен, че неговата жалба е препратена от Районна прокуратура – гр. А. до КЗЛД по компетентност. В тази връзка следва да потвърди дали поддържа жалбата си и да посочи бил ли е абонат на Г. и в какво качество – като физическо лице или като управител на фирма. В отговор, с писмо с вх. № 3262/11/15.08.2011 г., г-н А.Е.Б. посочва, че не е бил абонат на „К.Б.М.” ЕАД. Посочва, че когато е посетил офис, на дружеството е видял данните за фирмата и личните си данни.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писмо, изх. № 3262/11/10.08.2011г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружеството „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за образуването административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище по жалбата, заверени копия на прекратени и настоящи договори с жалбоподателя, както и други относими към случая доказателства. В отговор с писмо, вх. № 3262/29.08.2011 г. е получено становище, в което от мобилния оператор посочват, че г-н А.Е.Б. е получил обаждане от представител на Г. в качеството си на едноличен търговец, а именно ЕТ „М.Б.-2000”, данни за актуалното състояние на който са публикувани на Интернет страницата на Търговския регистър към Агенцията по вписванията. Мобилният номер ***** на който е бил потърсен г-н А.Е.Б. е посочен в досието на едноличния търговец. Към писмото е приложено заверено копие на извлечение от досието на ЕТ „М.Б.-2000” от Интернет страницата на Търговския регистър.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на ЗЗЛД, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на Закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място Законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

На следващо място законодателят е предоставил възможност правомерното обработване на личните данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаването на искания индивидуалния административен акт.

В конкретния случай, г-н А.Е.Б. в качеството си на управител е получил обаждане - покана на мобилен номер, който е посочен в досието на ЕТ „М.Б.-2000” към Агенцията по вписванията. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Съгласно чл. 11 от Закона за търговския регистър (ЗТР), търговският регистър е публичен. Всеки има право на свободен и безплатен достъп до базата данни, съставляваща търговския регистър. В жалбата неколккратно се излагат твърдения относно данни за фирмата на г-н А.Е.Б., следователно жалбата е подадена от А.Е.Б. – физическо лице – търговец, собственик на ЕТ „М.Б.-2000”, срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Действията, с които жалбоподателят счита, че са нарушени правата му по ЗЗЛД се изразяват в осъществено телефонно обаждане от страна на Г. към ЕТ „М.Б.-2000” чрез номер *****. Следва да се приеме, че посочените обстоятелства не представляват действие по обработване на лични данни по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, тъй като номерът е посочен като начин за осъществяване на контакт с търговеца и в тази връзка е публично достъпен.

С оглед изложеното и събраните в хода на административното производство доказателства, имайки предвид обстоятелството, че личните данни на жалбоподателя не са обработвани в качеството му на физическо лице по смисъла на изискванията на чл. 1, ал. 1 от ЗЗЛД от администратора на лични данни „К.Б.М.” ЕАД, Комисията обявява жалбата за **недопустима**.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 3262/22.07.2011 г., подадена от А.Е.Б. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3353/2011 г.

гр. София, 25.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 05.10.2011 г. (Протокол № 41), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. №3353/29.07.2011 г., подадена от И.Г.М. срещу „ОББ” АД (ОББ АД).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба с рег. №3353/29.07.2011г., в която жалбоподателят твърди, че без знанието и съгласието му, на 15.07.2011 г. от ОББ АД е предоставена банковата сметка и личните му данни към нея на ЗК „Л.И.” АД. За тези действия е уведомен от своя адвокат. Г-н И.Г.М. посочва, че ползва електронно банкиране, чрез което на 22.07.2011 г. е извършил проверка за движението по неговата сметка. Установил е, че на 15.07.2011 г. е извършена транзакция от ЗК „Л.И.” АД по щета № 304815/10. Същия ден лично е посетил офис на застрахователната компания в гр. Р., където служител е заявил, че компанията не разполага с неговата банкова сметка. И.Г.М. посочва, че се е срещнал и с мениджър на ОББ АД, който след извършена служебна проверка е потвърдил извършената транзакция, без да даде отговор как и дали е предоставена информацията от страна на банката на ЗК „Л.И.” АД.

Жалбоподателят е обезпокоен и счита, че личните му данни са използвани неправомерно, като са предоставени от ОББ АД на трети лица без съгласието му. Моли КЗЛД да образува производство и да извърши проверка по случая.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. „ОББ“ АД и Застрахователна компания „Л.И.“ АД притежават качеството администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на ОББ АД е издадено Удостоверение № 6399. Заявени са пет регистъра – „Персонал“, „Софтуер за управление на поръчки“, „Здравна картотека“, „Клиентска картотека“ и „Видеонаблюдение“. На ЗК „Л.И.“ АД е издадено Удостоверение № 49031. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 14.09.2011 г. (Протокол № 38), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 05.10.2011 г. Като страни в административното производство конституира жалбоподателя И.Г.М., ответна страна - „ОББ“ АД в качеството му администратор на лични данни и заинтересована страна – Застрахователна компания „Л.И.“ АД.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № 3353/11/10.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружествата „ОББ“ АД и ЗК „Л.И.“ АД са уведомени за откритото административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмено становище по жалбата, както и относими доказателства към нея.

В отговор, с писмо с вх. № 3353/11/17.08.2011 г., от ЗК „Л.И.“ АД е постъпило становище, в което се посочва, че на 26.11.2010 г. в компанията е постъпило уведомление за застрахователно събитие, при което са причинени щети на мотоциклет, собственост на жалбоподателя. При завеждане на щетата г-н И.Г.М. е уведомен, че заедно с необходимите документи, следва да предостави и номер на банковата си сметка, по която да му бъде изплатено обезщетението. На основание сключен в ЗК „Л.И.“ АД договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е определено и на 15.07.2011 г. на И.Г.М. е изплатено по банков път застрахователно обезщетение. Към писмото е приложено копие на Молба с вх. № 10/21.06.2011 г., попълнена и подписана от И.Г.М., в която е посочен и номер на банковата му сметка.

С писмо, изх. № 3353/11/02.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от ЗК „Л.И.“ АД са изискани заверени копия на относими към жалбата доказателства.

С писмо, вх. № 3353/11/12.09.2011 г. от ЗК „Л.И.“ АД са изпратени заверени копия на: щета № 0017-5000-10-304815; лист № 38 от Договор за задължителна гражданска отговорност № 10.0202457/22.12.2009 г.; документи при завеждане на щетата; документ за банков превод от 15.07.2011 г.; Решение на Районен съд – гр. Р.

С писмо, вх. № 3353/11/2508.2011 г., от ОББ АД е получено становище, в което се сочи, че при извършена проверка не са открити данни, от които да се заключи, че служител на банката е предоставил информация за наличие на сметка на И.Г.М. на трети лица. Към писмото е приложено копие на Договор от 29.08.2008 г. за откриване на разплащателна сметка.

С писмо, изх. № 3353/11/10.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, И.Г.М. е уведомен за предприетите действия по жалбата и с оглед определяне допустимостта на жалбата е изискана допълнителна информация. В отговор с писмо, вх. № 3353/11/17.08.2011 г., жалбоподателят представя копия

на Договор от 10.03.2009 г. за предоставяне на потребителски кредит с обезпечения и извлечение от 15.07.2011 г. от неговата сметка.

За откритото заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 05.10.2011 г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателят и ответната страна - ОББ АД, не се явяват, не изпращат процесуални представители. За ЗК „Л.И.” АД се явява юрк. К.Н.А. с пълномощно по преписката. Юрк. А. представи на Комисията оригинала на молбата и бележката, съдържаща номера на банковата сметка на г-н И.Г.М., за които доказателства твърди, че са написани и подписани лично от жалбоподателя, поради което счита подадената жалба за неоснователна.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочено срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в предоставянето им от страна на ОББ АД на трети лица. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставяне” е действие по обработване на лични данни.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на лични данни от „ОББ” АД.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят изрично е указал основанията за допустимост за обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона.

В конкретния случай, видно от надлежно подписания Договор от 10.03.2009 г. за предоставяне на потребителски кредит с обезпечения между, И.Г.М. и ОББ АД е налице валидно правоотношение. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Налице е изричното съгласие на страните по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. На следващо място, видно от Застрахователна полица № 1707683 между жалбоподателя и Застрахователна компания „Л.И.” АД съществува правоотношение във връзка сключената задължителна застраховка „Гражданска отговорност”.

От събраните към жалбата писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с г-н И.Г.М. лични данни от страна на банката във връзка сключения договор и от страна на ЗК „Л.И.” АД във връзка договора за задължителното застраховане.

По смисъла на чл. 257, ал. 1 от Кодекса за застраховането, обект на застраховане по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите е гражданска отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинени от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства. Предмет на застраховката „Гражданска отговорност” е деликтната отговорност на застрахования, при която застраховката неутрализира неблагоприятните последици от противоправно поведение на застрахования. То е юридически факт, който поражда гражданска отговорност на застрахования. Застрахователен риск при тази застраховка е опасността да възникне задължение застрахованият да обезщети вредите на трето лице, причинени от негово виновно поведение, също така и вредите, причинени от виновното поведение на трети лица, животни и вещи, за които застрахованият отговаря. Застрахователят, изпълнявайки задълженията си по договора, обезщетява увредения.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от Наредба № 24/08.03.2006 г. за задължителното застраховане обезщетението по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” се определя и изплаща от за-

страхователя в 15-дневен срок, след като застрахованият или увредените трети лица са представили всички изискани документи, свързани с установяването на събитието и размера на вредите, но не по-късно от 3 месеца от датата, на която претенцията по застраховката е била заведена.

Задължението на застрахователя се ангажира единствено при наличие на всички елементи на гражданската отговорност – деяние, противоправност, вреда, вина, причинна връзка. Видно от Решение от 10.05.2011 г. на Районен съд – гр. Р., причина за настъпилото ПТП била предприетата маневра „завой наляво“ на мотоциклетиста И.Г.М., без да пропусне автомобила на подсъдимия, както и движение на последния с превишена скорост. В тази връзка е приложения Доклад по щета № 0017-5000-10-304815/1 и сравнителната експертиза към посочената щета. От изложеното следва извода, че съгласно сключена с г-н И.Г.М. застраховка, възниква задължението на Застрахователна компания „Л.И.“ АД да изплати по банков път паричното обезщетение. Към административната преписка е приложената молба, подписана от И.Г.М., в която собственооръчно е посочил номер на банковата си сметка, по която е преведена сумата. Несъстоятелни са изложените в жалбата твърдения, че застрахователната компания е имала достъп до личната му сметка, тъй като извършването на банков превод е операция, която не съдържа право на достъп до съответната банкова сметка, което е видно от Преводно нареждане BORD06547783 от 15.07.2011 г.

Недоказани са твърденията на жалбоподателя, че служители на банка ОББ АД, на която е клиент, са предоставили информация, съдържаща личните му данни като клиент и потребител. От ОББ АД заявяват, че нямат договорни отношения със Застрахователна компания „Л.И.“ АД по повод продуктите, които ползва г-н И.Г.М.

В хода на административното производство безспорно е установено, че е налице щета, по която следва да се изплати обезщетение. Обработването на личните данни на жалбоподателя е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед превеждането по банков път на застрахователно обезщетение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 36 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № 3353/29.07.2011 г., подадена от И.Г.М. срещу „ОББ“ АД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ НА КЗЛД:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3499/2011 г.
гр. София, 25.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 05.10.2011 г. (Протокол № 41), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. №3499/12.08.2011 г., подадена от Ц.Н.Р. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че е бил клиент на „Б.М.Е.Б.” ЕАД за предоставяне на цифрова и кабелна телевизия. Посочва, че на 10.08.2011 г. от „Е.М.” ООД е получил електронно съобщение на мобилния си телефон, с което е уведомен за неплатени задължения в размер 86.70 лв. към „Б.М.Е.Б.” ЕАД. Жалбоподателят не оспорва договорните си отношения и задължения към „Б.М.Е.Б.” ЕАД. Г-н Ц.Н.Р. заявява, че при сключването на договор с посоченото дружество не е декларирал съгласие личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица, поради което счита, че е извършена злоупотреба с неговите лични данни, изразяваща се в предоставянето им от страна на „Б.М.Е.Б.” ЕАД на фирмата за събиране на вземания. Жалбата е адресирана и до Комисията за регулиране на съобщенията. Моли КЗЛД с оглед на своите правомощия да предприеме съответните действия по случая.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. „Б.М.Е.Б.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството е издадено Удостоверение №297820 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 14.09.2011 г. (Протокол № 38), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 05.10.2011 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Ц.Н.Р., ответна страна - „Б.М.Е.Б.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „Е.М.” ООД.

В условията на служебното начало с писма, изх. № 3499/11/17.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружествата „Б.М.Е.Б.” ЕАД и „Е.М.” ООД са уведомени за образуваното административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмени становища, както и относими доказателства към жалбата.

От „Б.М.Е.Б.” ЕАД е получено становище, в което уведомяват Комисията, че жалбоподателят е имал сключен на 30.11.2001 г. договор за предоставяне на аналогова телевизия, като на 30.06.2008г. е сключен анекс за предоставяне и на цифрова телевизия. Считаат жалбата за неоснователна, тъй като в т. 36 от Общите условия, които са неразделна част от сключения индивидуален договор и анекс към него, се съдържа текст, съгласно който потребителят декларира съгласие личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица, в това число и на агенции за събиране на вземания.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно от 11.01.2011 г.; Електронна разпечатка от системата на „Б.М.Е.Б.” ЕАД; Договор за услуги по събиране на вземания от 01.02.2011 г.; Общи условия за взаимоотношенията с крайните потребители на „Е.К.М.Б.” ЕООД.

С писмо, вх. № 3499/11/24.08.2011 г., от „Е.М.” ООД е получено становище, в което се посочва, че на основание сключен на 01.02.2011 г. Договор за услуги по събиране на вземания, от „Б.М.Е.Б.” ЕАД е възложено за събиране изискуемо задължение на Ц.Н.Р. Изпратеното електронно съобщение до лицето съответства на задълженията на „Е.М.” ООД съгласно чл. 2.3 от посочения договор.

Към писмото са приложени заверени копия на: Удостоверение № 17856; Договор за услуги по събиране на вземания от 01.02.2011 г.; Пълномощно на юрк. А.К. и Удостоверение за актуално състояние.

За откритото заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 05.10.2011 г. (Протокол № 41), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява, не изпраща процесуален представител. За „Б.М.Е.Б.” ЕАД се явява юрк. Д. с пълномощно по преписката. За „Е.М.” ООД се явява адв. В. с пълномощно по преписката. Процесуалните представители на посочените дружества посочват, че обработването на личните данни на г-н Ц.Н.Р. е правомерно, тъй като е свързано с изпълнение на договорни задължения, поради което оспорват жалбата.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в предоставянето им на трети лица. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” е вид обработване на лични данни.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на лични данни от „Б.М.Е.Б.” ЕАД.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят изчерпателно е указал основанията за допустимост за обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработването на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона.

В конкретния случай, видно от становище с вх. № 3499/11/29.08.2011 г., между Ц.Н.Р. и „Б.М.Е.Б.” ЕАД съществува правоотношение. Този факт не се оспорва от страна на жалбоподателя, от което следва извода, че е налице изричното му съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с г-н Ц.Н.Р. лични данни от страна на „Б.М.Е.Б.” ЕАД във връзка със сключения договор за предоставяне на аналогова и цифрова телевизия и анекс към него.

Видно от електронната разпечатка „Информация за абонат”, жалбоподателят има неплатени задължения към „Б.М.Е.Б.” ЕАД за ползвани от него услуги. Лицето Ц.Н.Р. е заплатило за ползваните услуги едва до 28.02.2011 г., поради което същият е изключен „по неплащане” на 20.05.2011 г.

Съгласно т. 36 от Общите условия за взаимоотношенията с крайните потребители на „Б.М.Е.Б.” ЕАД (правоприемник на „Е.К.М.Б.” ЕООД), които са неразделна част от индивидуалния договор, потребителят декларира съгласието си и предоставя личните си данни доброволно, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, операторът да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените в закона случаи, както и да ги предоставя на трети

лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания.

По силата Договор за услуги по събиране на вземания, сключен на 01.02.2011 г., „Б.М.Е.Б.” ЕАД възлага на фирмата за събиране на вземания - „Е.М.” ООД събирането на просроченото задължение на Ц.Н.Р. В т. 2.3 от цитирания договор са уговорени действията по извънсъдебното събиране, които ще извършва изпълнителят по договора. В тази връзка, на 10.08.2011 г. на г-н Ц.Н.Р. е изпратено електронно съобщение, с което е информиран за просрочено задължение, което следва да заплати.

От събраните към административната преписка доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателя е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед събирането на изискуеми задължения.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 36 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № 3499/12.08.2011 г., подадена от Ц.Н.Р. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ НА КЗЛД:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3932/2011 г.

гр. София, 25.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 05.10.2011 г. (Протокол № 41), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. №3932/29.08.2011 г., подадена от Й.Д.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

От Комисията за защита на потребителите (КЗП) до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е препратена по компетентност жалба с рег. № 3932/29.08.2011 г., подадена от Й.Д.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД. Жалбата е адресирана и до Районна прокуратура - гр. София. Жалбоподателят посочва, че на 16.07.2011 г. е получил писмо от „К.Б.” ЕООД, с което е уведомен, че има просрочени

задължения в размер на 587.79 лв. към мобилния оператор. След направена справка, служител от Г. е обяснил, че на негово име по договор от 2009 г. му се водят два промоционални пакета за два стационарни и два мобилни телефона. Копие от цитирания договор не му е предоставено. Й.Д.П. заявява, че не е сключвал договор с „К.Б.М.” ЕАД и не е упълномощавал друго лице да сключва договор от негово име. Посочва, че за периода от 2009 г. до настоящия момент не е получавал фактури нито друг документ от мобилния оператор, с което да е уведомен за съществуващо правоотношение. Г-н Й.Д.П. е обезпокоен откъде Г. притежава личните му данни от лична карта, която вече е подменил през 2009 г. Жалбоподателят счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и че подписът му е фалшифициран, поради което моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимото за случая.

Към жалбата е приложено копие на писмо с Референтен номер: 4635833/16.07.2011 г. от „К.Б.” ЕООД.

Жалбата, подадена от Й.Д.П. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Дружеството „К.Б.М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „К.Б.М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 28772. Заявени са три регистъра: “Персонал”, “Потребители” и “Видеонаблюдение”. На „К.Б.” ЕООД е издадено Удостоверение № 50075. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С писмо, изх. № 3932/11/14.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен, че във връзка с препратената от КЗП жалба, Комисията е предприела активни действия спрямо съответните дружества.

В условията на служебното начало, с писма, изх. № 3932/14.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК са изискани становища и относими доказателства към жалбата.

С писмо, вх. № 3932/11/10.10.2011 г., от Г. е изпратено становище, в което се посочва, че жалбоподателят е страна по Договор № 31557723/26.05.2010 г. за мобилни услуги и Договор №31557677/26-05.2010 г. за фиксирани услуги. От дружеството считат договорите за надлежно и законосъобразно подписани и твърдят, че са спазени всички вътрешни процедури, в това число е налице подпис на потребител и собственоръчно изписани имена. Към писмото са приложени заверени копия на: ци-

тираните договори; Договор от 01.09.2010г. с „К.Б.” ООД и Пълномощно от 25.01.2011 г.

В отговор, с писмо с вх. № 3932/11/27.09.2011 г., от „К.Б.” ЕООД е получено становище, в което се посочва, че на основание сключен с „К.Б.М.” ЕАД договор за събиране на неизплатени задължения, на 16.07.2011 г. е изпратено писмо до г-н Й.Д.П., с което е уведомен за размера на просрочени задължения към Г. Поради подадена жалба, на 09.08.2011г. от „К.Б.М.” ЕАД е изпратено искане за прекратяване на работа по случая. Към писмото са приложени заверени копия на: Договор от 10.08.2002 г. и 4 броя Анекси към него; Договор от 01.09.201 г. и Писмо Референтен номер: 4635833/16.07.2011г.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. №3932/1114.09.2011г. на Председателя на КЗЛД, от Софийска районна прокуратура е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по жалбата. В отговор, с писмо с вх. № 3932/11/28.09.2011 г., от СРП уведомяват Комисията, че по пр. пр. №44636/2011 г. по описа на СРП от 08.09.2011 г., на СДВР е възложена проверка по преписката.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Й.Д.П., изразяваща се в попълването и подписването на договори с мобилния оператор без знанието и съгласието му, както и предоставянето им на трети лица. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”употреба” и „предоставяне” на лични данни са обработване на лични данни.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателят не е имал никакви договори отношения с администратора на лични данни „К.Б.М.” ЕАД. От друга страна, към административната преписка от мобилния оператор са приложени заверени копия на два договора, съдържащи личните данни на жалбоподателя. КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положените върху договорите подписи дали са подправени или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателя без неговото съгласие и подправянето на подписа му не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното производство в Софийска районна прокуратура могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са преюдициални към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – „К.Б.М.” ЕАД е извършил „обработване” по смисъла на § 1 от ЗЗЛД на свързаните с Й.Д.П. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № № 3932/29.08.2011 г., подадена от Й.Д.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.), за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Й.Д.П. ответна страна – „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „К.Б.” ЕООД.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ НА КЗЛД:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2228/2011 г.

гр. София, 26.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 21.09.2011г. постави на разглеждане жалба с рег. № 2228 от 17.05.2011 г., подадена от г-жа С.Т.К. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Г-жа С.Т.К. сезира Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която сочи следните правни доводи:

Жалбоподателката изтъква аргументи за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни. Г-жа С.Т.К. твърди, че през месец април 2011 г. е получила уведомително писмо от „С.Г.Г.” ООД по отношение на отправена претенция на същото дружество спрямо нея – за наличие на изискуемо задължение, представляващо парично вземане в размер на 13.05 лв. Жалбоподателката обяснява, че не е дала изричното си и категорично съгласие на мобилния оператор да предоставя личните ѝ данни на трето лице. Г-жа С.Т.К. твърди, че при извършена от нея справка в офис на „К.Б.М.” ЕАД ѝ е предоставен договор за мобилни услуги, който оспорва и излага доводи, че същият не подписан от нея и че не е съгласна със съдържанието му.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 38 от ЗЗЛД, административният орган разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът посочва като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на

обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Жалбоподателката търси защита и съдействие от КЗЛД за нарушаването на правата ѝ по отношение на обработването на личните ѝ данни в съответствие с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД. Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно, данните да са съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

От приложените към административната преписка доказателства, както и от твърденията, които се съдържат в жалбата на г-жа С.Т.К., след обсъждането им в закрито заседание, проведено на 27.08.2011 г. – Комисията приема, че жалбата с рег. №2228/17.05.2011 г. е процесуално допустима поради следните съображения:

Жалбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, като същата е подадена от надлежна страна. Законът посочва като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон. В конкретния случай „К.Б.М.” ЕАД е администратор на лични данни, а „С.Г.Г.” ООД е обработващ лични данни. Въз основа на гореизложеното следва, че компетентен орган да разгледа и да се произнесе с решение по съществото на правния спор е КЗЛД.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на личните данни на жалбоподателката. В жалбата, с която е сезирана Комисията е посочена датата на твърдяното нарушение, а именно месец декември 2010 г. Въз основа на гореизложеното следва да се направи обоснован извод, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Г-жа С.Т.К., в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезира КЗЛД, тъй като счита, че свързаните с нея лични данни са неправомерно обработени.

Спазвайки принципа на служебното начало, заложен в административния процес и във връзка със задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства са изискани писмени становища от двете дружества и прилагането на относими по случая доказателства.

Извършена е служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията. Установи се, че мобилният оператор е изпълнил задължението си по чл. 17 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Дружеството е подало заявление за регистрация и е вписано като администратор на лични данни, регистриран с идентификационен номер 50151, като са заявени четири броя регистри. „С.Г.Г.” ООД в конкретния случай е обработващо лични данни по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД, но на собствено основание регистрирано под идентификационен код 52178 и е заявило, че поддържа три броя регистри.

На 16.06.2011 г. в деловодството на Комисията е депозирано писменото становище на „С.Г.Г.” ООД, в което обработващият лични данни твърди, че: „лицето С.Т.К. съществува в електронната форма на приложения списък, като задължението ѝ е в размер на 13,05 лв. Номера на договора, по който се отнася това задължение е: M01775475. Акаунт №001776779”. В становището са предоставени мотивите на дружеството по отношение на това, че след като е налице сключен договор между него и „Г.” и в съдържанието му е уговорено, че „С.Г.Г.” ООД следва да събира неизплатените суми по договори за мобилни услуги, то предприетите действия от страна на същото са законосъобразни.

Към писменото становище е приложено копие от договор за прехвърляне на вземания (цесия), сключен на 17.09.2009 г. – като страни по него са „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

На 29.06.2011 г. е депозирано писменото становище на „К.Б.М.” ЕАД, в което мобилният оператор обяснява, че между него и „С.Г.Г.” ООД е сключен договор за цесия, по силата на който взе-

манията на компанията, предоставяща мобилни услуги към абонати са прехвърлени на „С.Г.Г.” ООД. Изтъкват се аргументи, че г-жа С.Т.К. е сключила договор за мобилни услуги № 70219017/19.06.2008 г. с мобилния оператор. В становището си администраторът на лични данни посочва, че на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е налице законово основание за обработване на личните данни на потребителя, доколкото това е необходимо с оглед реализирането на законния интерес на мобилния оператор и на новия кредитор в лицето на „С.Г.Г.” ООД.

Към писменото становище на „К.Б.М.” ЕАД е приложено копие от договор за мобилни услуги и копие от пълномощно.

На 29.08.2011 г. е депозирано допълнителното становище на „К.Б.М.” ЕАД, което включва като приложение копие от договор за мобилни услуги №70269037, сключен между „К.Б.М.” ЕАД и С.Т.К. на 19.06.2008 г., заедно с копия на фактури от: 18.07.2008 г., 18.08.2008 г. и кредитно известие от 18.09.2008 г. Към становището на мобилния оператор е приложена и инструкция за техническите и организационните мерки за защита на лични данни на абонати и потребители на „К.Б.М.” ЕАД.

На проведеното на 21.09.2011 г. открито заседание на Комисията г-жа С.Т.К. предоставя информация, че е сезирала органите на прокуратурата и прилага номера на образуваното наказателно производство.

С писмо с вх. № 2228/11/21.09.2011 г. жалбоподателката потвърждава, че е образувано производство № 44956/03.09.2011 г. по описа на Софийска районна Прокуратура като прилага копие от номера на заведената прокурорска преписка.

С оглед разрешаването на въпроси, които не са от компетентността на Комисията, а именно: дали е извършено престъпление по смисъла на НК, идентифицирането на извършителите, налагането на предвидените в наказателните закони наказания, както и всички необходими действия по разследването и процесуално-следствените действия, Комисията счита, че е налице предпоставка за спиране на образуваното пред нея административно производство до разрешаването на посочените преюдициални въпроси.

Постъпила е информация по административната преписка, че пред СРП е образувано досъдебно производство. С оглед доказателствата, събрани в хода на административното производство Комисията счита, че е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в Районната прокуратура могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателката. Наличието на обстоятелството, че в хода на административното производство се установи, че има индичия за престъпни обстоятелства е предпоставка административният орган да спре образуваното пред него производство. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административен акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Водима от гореизложеното, въз основа на приложения към административната преписка доказателствен материал – обсъден и прецизиран по отделно и в неговата съвкупност, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс спира образуваното административно производство по жалба с рег. № 2228/17.05.2011 г., подадена от С.Т.К. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД до отпадане на основанията за спиране.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 833/11г.

гр. София, 27.10.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 21.09. 2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 833/21.02.2011г., подадена от В.Т. срещу „С.Ж.Е.” АД.

Жалбоподателят уведомява Комисията, че на 17.02.2011г., в офис на „С.Ж.Е.” АД, при опит да внесе месечна вноска по лизинг, по сметка на С.Б., му е поискана информация относно личната карта.

Господин В.Т. е информиран, че ако не се съгласи с ксерокопирането ѝ ще му бъде отказано извършване на съответната операция.

Жалбоподателят моли КЗЛД да му разясни какво налага подобен вид изисквания.

На 14.03.2011г. господин В.Т. изпраща по имейла на Комисията отговора на „С.Ж.Е.” АД по неговата жалба и писмото, с което Комисията за защита на потребителите го уведомява, че жалбата му, заведена пред тях под № Ц-03-2228/21.02.2011г. е препратена, по компетентност, в КЗЛД.

Жалбата на господин В.Т., изпратена по имейла на КЗЛД, не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

С писмо изх. № 833/11/16.03.2011г. на Председателя на КЗЛД, господин В.Т. е уведомен, че според чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) жалбата трябва да съдържа изрично посочени реквизити, сред които и подпис на жалбоподателя.

Предвид горното на жалбоподателя е предоставен 3-дневен срок за потвърждаване на жалба вх. № 833/21.02.2011г., което той прави с универсален електронен подпис на 18.03.2011г.

С писмо изх. № 833/11/15.04.2011г. на Председателя на КЗЛД от „С.Ж.Е.” АД е изискано писмено становище по фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата на господин В.Т., подкрепено с относимите доказателства.

Становището на Банката, депозирано в КЗЛД с писмо вх. № 833/11/28.04.2011г., потвърждава, че по отношение на жалбоподателя е направено копие от документа му за самоличност при касова вноска по сметка на друго лице.

Сочи се, че съгласно вътрешните правила на „С.Ж.Е.” АД, които кореспондират с действащите нормативни разпоредби, Банката е длъжна да идентифицира и верифицира самоличността на лицата,

с които встъпва в търговски взаимоотношения, или които инициират платежни трансакции.

Подчертава се, че това изискване е въведено с цел обезпечаване и гарантиране на максимална сигурност при изпълнение на платежните и банковите операции, осигуряване защита интересите на клиентите, както и намаляване на оперативните рискове.

Изтъква се, че с оглед постигане на тези цели е изисквано и направено копие на представения от господин В.Т. документ за самоличност.

От „С.Ж.Е.” АД информират, че в хода на актуализацията на вътрешните им изисквания е взето решение да се копира документ за самоличност на лица, с които нямат трайни търговски отношения при операции над законовия праг от 10 000 лева, посочен в Закона за мерките срещу изпирането на пари.

На свое редовно заседание, проведено на 22.06.2011г.(Протокол № 26), КЗЛД приема жалбата на господин В.Т. за допустима, конституира „С.Ж.Е.” АД като ответна страна по нея и изисква Вътрешните правила, които Банката прилага и които регламентират идентифицирането на клиентите и и снемането на копие от документите им за самоличност.

С писмо вх. № 833/11/08.07.2011г. „С.Ж.Е.” АД депозира в КЗЛД извадка от Процедура 06.21 „Вноска на каса”, актуализирана през месец май 2011г., както и извадка от същата процедура, актуализирана през месец март 2010г.

Жалба рег. № 833/21.02.2011г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 13 юли 2011г.

На проведеното открито заседание на КЗЛД, страните, редовно призовани, не се явяват и не изпращат представител.

Вземането на решение по основателността на жалбата на господин В.Т. е отложено за следващо заседание, при пълен състав на Комисията, което се провежда на 21.09.2011г.

Фактите, описани в жалба рег. № 833/21.02.2011г., събраните в хода на административното производство материали и изразените становища навеждат на извода, че искането на служителите на „С.Ж.Е.” АД да копират документа за самоличност на жалбоподателя, при касова вноска от негово име по сметка на друго лице, съответства на вътрешните правила, които Банката прилага за защита на своите клиенти.

Чл.3, ал.1, т.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) регламентира идентификацията на клиента и проверката на неговата идентификация като мярка за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари.

По силата на чл.3, ал.2, т.1 от ЗМИП, в качеството ѝ на кредитна институция, „С.Ж.Е.” АД представлява лице, за което спазването на мерките срещу изпирането на пари е задължително.

Според чл.6, ал.1 от ЗМСИП идентифицирането на клиентите и проверката на тяхната идентификация се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса и единния граждански номер.

Разпоредбата на чл.6, ал.3 от Закона постановява, че от документа за идентификация на клиента се сема копие, освен ако данните, съдържащи се в него, се отразяват точно в други документи, съставяни от кредитната институция.

Същевременно, в точка 5 на Версия 5 от Процедура 06.21 „Вноска на каса”, актуализирана през месец май 2011г., е закрепено изискването, че в случаите, в които вносителят е неклиент на „С.Ж.Е.” АД и сумата на операцията надвишава 10 000 лева, се прави и копие на документа му за самоличност, което се заверява с подпис и печат.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 833/21.02.2011г., подадена от В.Т. срещу „С.Ж.Е.” АД. за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1132/11г.

София, 27.10.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 21.09.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 1132/14.03.2011г., подадена от Р.С.К. срещу „С.В.” АД, „Б.Т.К.” АД и „М.” ЕАД.

Жалбоподателката уведомява Комисията, че според нея „С.В.” АД е извършила злоупотреба, предоставяйки личните ѝ телефонни номера на някаква фирма.

Според нея телефонните номера са предоставени на „С.В.” АД от мобилните оператори.

Госпожа Р.С.К. се оплаква, че фирмата, на която „С.В.” АД е предоставила телефоните ѝ се държи като нова силова групировка, подлага я на телефонен тероризъм и заплахи.

С писма изх. № 1132/11/12.04.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „С.В.” АД, „БТК” АД и „М.” ЕАД е изискано депозиране на писмени становища, ведно с относимите доказателства, по фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата на госпожа Р.С.К.

С писмо вх. № 1132/11/21.04.2011г. от „М.” ЕАД депозират становището си по жалба рег. № 1132/14.03.2011г. и сочат, че след извършена проверка са установили, че Р.С.К. не е абонат на посочения от нея номер ***** и че тя не е предоставила достатъчно данни, от които да може да се установи, че въобще има някакви взаимоотношения с „М-Тел”.

В допълнение се подчертава, че „М.” ЕАД не предоставя данни за свои абонати или потребители на „С.В.” АД.

С писмо вх. № 1132/11/27.04.2011г. от „БТК” АД предоставят становището си по жалбата на госпожа Р.С.К. и уведомяват, че след извършена проверка е установено, че жалбоподателката е абонат на мобилния оператор и притежава два мобилни номера – ***** по договор №4807216256/23.03.2010/10281877, сключен на 23.03.2010г. и ***** по договор №4807216256/30.11.2009/9389696, сключен на 30.11.2009г. за 24 месеца.

В становището се сочи, че госпожа Р.С.К. е изряден платец по отношение на „БТК” АД и

Оператора не е имал никаква причина да предоставя цитираните телефонни номера на „С.В.” АД или на каквато и да е друга фирма.

От „БТК” АД считат, че дружеството не е допуснало нарушение на ЗЗЛД при обработване на личните данни на жалбоподателката.

С писмо вх. № 1132/11/28.04.2011г. становище по случая депозират и от „С.В.” АД.

От дружеството информират Комисията, че в тяхната база данни на името Р.С.К. е регистрирана една индивидуална партия, с клиентски № 5182324 за имот на адрес град София, кв. „Витоша”,*****.

От „С.В.” АД уведомяват, че на 24.11.2008г. госпожа Р.С.К. се е свързала с Телефонния център на дружеството за заявяване на услуга „Доставка, монтаж и пломбиране на индивидуални водомери” и напълно доброволно е оставила за връзка телефонен номер *****.

Сочи се, че на 26.11.2008г., 30.11.2008г., 11.06.2009г., 14.12.2009г., 04.08.2010г. през интернет страницата на „С.В.” АД са постъпили запитвания от жалбоподателката, в които е посочен същия телефон.

На 21.05.2009г. в дружеството е внесена и писмена молба от името на Р.С.К., в която е посочен телефон за контакти *****.

От „С.В.” АД уведомяват, че към момента на изготвяне на становището задълженията на госпожа Р.С.К. към тях възлизат на 1760.14 лева като плащане от жалбоподателката не е постъпвало от 05.08.2010г.

Изтъква се, че поради тази причина служители на фирма „Е.М.” ООД, регистриран администратор на лични данни и посредник (подизпълнител) на „С.В.” АД, в дейността ѝ по събиране на просрочените задължения, са осъществили контакт с жалбоподателката, за да ѝ напомнят за неплатените сметки и да ѝ предложат като възможност и сключване на споразумение за разсрочено плащане.

Към становището са приложени заверени копия от договора между „С.В.” АД и „Е.М.” ООД, от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги от „С.В.” АД, както и от молбата и запитванията на госпожа Р.С.К.

На свое редовно заседание, проведено на 27.07.2011г. (Протокол № 33) КЗЛД обявява жалба рег. № 1132/14.03.2011г., подадена от Р.С.К. срещу „С.В.” АД, „Б.Т.К.” АД и „М.” ЕАД за допустима.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството „С.В.” АД и като заинтересовани страни „БТК” АД и „Е.М.” ООД.

С писмо рег. № 1132/11/10.08.2011г. на Председателя на КЗЛД от „Е.М.” ООД е изискано писмено становище, ведно с относимите доказателства, по фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата на госпожа Р.С.К., както и предоставяне на информация за начина, по който дружеството е установило контакт с жалбоподателката.

В становището си, депозирано в КЗЛД под рег. № 1132/11/22.08.2011г. от „Е.М.” ООД уведомяват, че между тях и „С.В.” АД съществува действащ договор за събиране на просрочени вземания, сключен на 09.11.2010г.

Посочва се, че той има за предмет събирането на просрочени вземания от клиенти на „С.В.” АД, чрез изпращане на информационни писма и/или телефонни разговори, и/или чрез личен контакт.

Подчертава се, че информацията относно клиентите на „С.В.” АД, предоставена на „Е.М.” ООД, е структурирана в електронни файлове, които съдържат името на клиента, адреса на имота, адреса за кореспонденция, размера на просроченото и текущо задължение, както и информация за телефонен номер.

От „Е.М.” ООД уведомяват, че при възлагането на случая по неизплатени суми от абонат

Р.С.К., служители на дружеството са се свързали със същата и са я уведомили за задължението ѝ към „С.В.” АД.

В становището се изтъква, че предвид Договора от 09.11.2010г., сключен със „С.В.” АД, действията на „Е.М.” ООД са изцяло законосъобразни и не накърняват правата на Р.С.К., гарантирани от ЗЗЛД.

От дружеството обръщат внимание, че нямат възложена работа от „БТК” АД по задължение на жалбоподателката, както и че „Е.М.” не се намира в договорни отношения с „М.” ЕАД.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 21 септември 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явяват юрисконсулт М.Л.Л. – процесуален представител на „С.В.” АД, юрисконсулт А.К. – процесуален представител на „Е.М.” ООД и юрисконсулт С.П.В. – процесуален представител на „Б.Т.К.” АД

Материалите, събрани в хода на административното производство по жалба рег. №1132/14.03.2011г. навеждат на извода, че жалбоподателката е клиент на „С.В.” АД.

Неделима част от договорните отношения между дружеството и госпожа Р.С.К. представляват Общите условия за предоставяне на В и К услуги на потребителите от В и К оператор „С.В.” АД, одобрени от ДКВР на основание чл.6, ал.1, т.5 от ЗРВКУ с решение №ОУ-064/17.07.2006г.

Според чл. 6, ал.2 от Общите условия жалбоподателката се задължава да заплаща ползваните В и К услуги в 30 дневен срок след датата на фактуриране, а според чл. 63 дава съгласието си предоставените на В и К оператора лични данни да бъдат използвани във връзка с фактическите отношения по предоставяне на В и К услуги.

Според „С.В.” АД задълженията на госпожа Р.С.К. към тях възлизат на 1760.14 лева като плащане не е постъпвало от 05.08.2010г.

Именно това е наложило служители на фирма „Е.М.” ООД, регистриран администратор на лични данни, на собствено основание и подизпълнител на „С.В.” АД, в дейността ѝ по събиране на просрочените задължения, да осъществят контакт с жалбоподателката, за да ѝ напомнят за неплатените сметки и да ѝ предложат сключване на споразумение за разсрочено плащане.

Партидата, открита на името на госпожа Р.С.К. и кореспонденцията, водена между нея и „С.В.” АД сочат че самата тя, а не мобилните оператори, „БТК” АД и „М.” ЕАД, е предоставила за контакт телефонни номера ***** и *****.

Анализът на изложените по-горе факти предполага извода, че „С.В.” АД се явява администратор, а „Е.М.” ООД – обработващ по отношение личните данни на жалбоподателката.

Приложеният към становището на „С.В.” АД Договор № 4975/09.11.2010г. за събиране на просрочени вземания на длъжници на дружеството, сключен с „Е.М.” ООД, на основание Решение ДР-919/22.10.2010г. за избор на изпълнител на обществена поръчка с №ТТ000889, свидетелства, че отношенията между двете дружества са надлежно уредени, в съответствие с хипотезата на чл.24, ал.1 и ал.4 от ЗЗЛД.

В техническото задание – като предмет на този договор за услуга, е посочено събирането на просрочени вземания на клиенти на „С.В.” АД, чрез писма и / или телефонни разговори и / или личен контакт.

Становището на „Е.М.” ООД, депозирано в КЗЛД, предполага извода, че предвид Договора от 09.11.2010г., сключен със „С.В.” АД, действията на дружеството не накърняват правата на Р.С.К., гарантирани ѝ от ЗЗЛД.

„Е.М.” ООД сочи, че не се намира в договорни отношения с „М.” ЕАД и че по отношение на жалбоподателката няма работа, възложена от „БТК” АД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесе-
ни в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на
личните данни,

РЕШИ:

**Обявява жалба рег. № 1132/14.03.2011г., подадена от Р.С.К. срещу „С.В.” АД, „Б.Т.К.” АД
и М.” ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Коми-
сията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1762/2011 г.

гр. София, 27.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и чле-
нове- Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.09.2011 г., на осно-
вание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с
рег. № 1762/13.04.2011 от С.К.Д. срещу “М.” ЕАД (М-тел).

Жалбоподателят С.К.Д. сезира Комисията с жалба, в която излага твърдения за неправомерно
обработване на личните му данни от страна на “М.” ЕАД, както и за мълчалив отказ за достъп до лич-
ните му данни, като фактическата обстановка съгласно изложените твърдения по случая е следната:

На 24.01.2011 г. в офис на “М-тел“ в Централни хали на основание чл. 26, ал. 1, чл. 28 и 28а
от ЗЗЛД жалбоподателят подава Заявление за достъп до личните си данни, в което посочва обема от
информация, която желае да му бъде предоставена, начина по който това да бъде извършено, как-
то и заличаване на част от информацията за минал период с оглед отпаднало основание за нейното
съхранение.

На 28.02.2011 г. жалбоподателят получава отговор от мобилния оператор, с което е уверен, че
компанията е предприела всички организационни и технически мерки за осигуряване на адекватно
ниво за защита на личните му данни.

Отговорът не удовлетворява претенциите на жалбоподателят, поради което счита, че от ста-
рана на “М-тел“ е налице мълчалив отказ за достъп до личните му данни.

Жалбоподателят възразява и срещу съхранението на личните му данни в периода 2003-2010г.
за което твърди, че няма правно основание с оглед прекратените към 2003 г. отношение с друже-
ството и подновени отново с договор от 11.02.2011 г. за предплатена услуга “Прима“. Като доказа-
телство за съхранение на личните му данни в посочения период се сочи писмо с реклама на нови та-
рифни планове и предоставяни услуги, което г-н С.К.Д. получава 2007 г.

Моли Комисията да извърши проверка по изнесените в жалбата факти, да бъде издадено задължително предписание за предоставяне на исканата информация, както и да бъдат наложени предвидените в закона санкции за сочените нарушения.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. №1762/11/27.04.2011 г. на Председателя на КЗЛД от ответната страна е изискано становище, доказателства и пояснения.

С писмо вх. № 1762/11/02.03.2011 г. от “М.” ЕАД изразяват становище за неоснователност на жалбата, сочейки, че подаденото заявление не е надлежно подадено до самия администратор, а в негов офис, поради което е регистрирано като жалба. Посочва се, че жалбоподателят е регистриран като потребител на предплатена услуга “Прима“ на 11.02.2010 г. като обработваните за него данни са следните: три имена, ЕГН и адрес, като информацията не е предоставяна на трети лица. Прилага се копие от справка от системата за обслужване на клиенти, в която е отразена съхраняваната за С.К.Д. информация.

На редовно проведено заседание на 13.07.2011 г. жалбата е разгледана по същество в присъствието на страните. От представителя на М-тел Комисията изисква да представи допълнително становище по жалбата, вътрешен акт на дружеството, в което е регламентиран реда и начина за обработване на получаваните от клиентите жалби и оплаквания, както и уточняване дали и кога жалбоподателят е подал е депозирал заявлението си за достъп до лични данни.

В отговор М-тел предоставят исканата информация, която по съдържание е идентична с изложеното в писмо с вх. № 1762/11/02.03.2011 г. Сочи се, че действащата към момента инструкция за въвеждане в единен електронен регистър на предложения, жалби/оплаквания и молби, подадени в магазините от търговската мрежа на М-тел, не регламентира реда и начина за приемани на заявления за достъп до лични данни, поради което следва да се приложи общия ред, уреден в ЗЗЛД.

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима в частта ѝ относно твърденията за мълчалив отказ за достъп до лични данни.

По отношение частта от жалбата, в която се излагат твърдения за неправомерно съхранение на лични данни за периода 2003-2010 г., следва да се обяви за недопустима, тъй като правото на жалба се преклудира от изтеклия давностен срок по чл. 38 от ЗЗЛД, в който жалбоподателят е следвало да сезира Комисията. Видно от твърденията и приложени доказателства С.К.Д. е узнава, че личните му данни се съхраняват от “М-тел“ през 2007 г.

Разгледана по същество жалбата се явява частично основателна по следните съображения:

Жалбоподателят С.К.Д. твърди, че е налице мълчалив отказ за достъп до личните му данни, тъй като в законоустановен срок не е получил отговор на подадено на 24.01.2011 г. от него Заявление за достъп до лични данни.

Упражнявайки правата си за достъп до лични данни по реда на глава V от ЗЗЛД, жалбоподателят депозира писмено заявление с вх. № 10543/24.01.2011 г. , в което посочва обема от информация, която желае да му бъде предоставена, начина по който това да бъде извършено, както и заличаване на част от информацията за минал период с оглед отпаднало основание за нейното съхранение.

Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД подаване на заявление за достъп до лични данни от страна на жалбоподателят е свързано с неговото право по всяко време да поиска от администратора на лични данни потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник.

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави пълно или ча-

стично в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже предоставянето му. Разпоредбата на чл. 34 от ЗЗЛД определя хипотезите, при които достъпът може да бъде отказан или ограничен, а именно- ако личните данни не съществуват, ако от предоставянето на достъпа би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност или за защитата на класифицираната информация и това е предвидено в специален закон или ако предоставянето на достъп до личните данни е забранено със закон. Тъй като случаят не касае така изброените хипотези, за администратора на лични данни- “М. “ ЕАД възниква задължението да предостави исканата информация при спазване на чл. 31 от ЗЗЛД т.е. информацията по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД да бъде предоставена под формата на устна или писмена справка или на преглед на данните от съответното физическо лице или от изрично упълномощено от него друго лице.

Ангажираният доказателствен материал по случая потвърждава изнесените в жалбата факти. Неоснователни се явяват твърденията на ответната страна, че заявлението е ненадлежно подадено в обслужващ администратора офис, поради което не е налице спазен законоустановения за това ред. Видно от приложените документи, заявлението, макар и регистрирано като жалба, е прието от името на администратора на адрес със същото седалище, което е посочено и в заявлението. Непредприемането на нужните технически или организационни мерки от страна на администратора за адекватно обслужване на клиентите не следва да се вменява във вина на лицето, с оглед на което да бъдат накърняване негови права.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

1. На основание чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД обявява за недопустима жалбата в частта ѝ относно неправомерно съхранение на лични данни;

2. Уважава жалбата в частта относно отказан достъп до лични данни и на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД задължава “М.“ ЕАД да предостави достъп на С.К.Д. до личните му данни съгласно подаденото от него Заявление с вх. №10543/24.01.2011 г.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2088/11г.

гр. София, 27.10.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 21.09. 2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 2088/09.05.2011г., подадена от К.К.С. срещу „О.П.“ ООД, издател на вестник „О.“.

Жалбоподателят уведомява, че в брой 41 от 11-12 април 2011г. на вестник „О.“, издаван от „О.П.“ ООД, на първа страница, под заглавие „Шеф на горска кооперация даден на главния прокурор“, е поместена статия за него, в качеството му на председател на ГПК „Е.-2001” – с. Г.

Господин К.К.С. сочи, че в продължението на статията, на страница трета във вестника, е пуб-

ликуван Нотариален акт за учредяване (отстъпване) право на строеж № 70, том 1, дело №63/2005г. на нотариус № 122 Н.К.

Жалбоподателят информира, че първа страница на този акт съдържа всички негови лични данни – три имена, ЕГН, постоянен адрес, номер на лична карта и дата на издаване.

Господин К.К.С. счита, че като администратор на лични данни издателството „О.П.” ООД следва да обработва данните според разпоредбата на чл.4, ал.1, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) - със съгласието на съответното физическо лице.

Той подчертава, че чл.4, ал.2 от ЗЗЛД допуска обработване на лични данни за целите на дейност, журналистическа по своя характер, но само доколкото с това не се нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.

Според господин К.К.С., въпросната публикация нарушава правата му и е налице хипотезата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Жалбоподателя се оплаква, че така публикувания нотариален акт, с всички негови лични данни, е достъпен за неограничен брой лица.

Той твърди, че не е давал съгласието си за публикуване на личните му данни и счита публикацията във вестник „О.” за безспорно нарушаване на правото му на личен живот.

Господин К.К.С. счита, че е нарушен и чл.23 от ЗЗЛД, защото администратора на лични данни не е предприел необходимите мерки за ограничаване разпространението на данните му.

Жалбоподателят моли КЗЛД да извърши проверка по случая и да предприеме съответните законови мерки за установяване на нарушението и ангажиране на административно наказателна отговорност.

Към жалбата са приложени заверени копия от първа и трета страница на в „О.”, брой 41 от 11-12 април 2011г.

С писмо изх. № 2088(11)/20.05.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „О.П.” ООД е изискано писмено становище по изнесените в жалбата факти и обстоятелства.

С писмо вх.№ 2088(11)/07.06.2011г. от „О.П.” ООД изразяват становището си по случая.

В него се сочи, че вестник „О.” е регионално печатно издание, отразяващо живота в град С. и областта.

То се занимава с журналистически разследвания и критични публикации, и е със скромен тираж, в сравнение с националните медии.

От „О.П.” ООД информират, че дейността на господин К.К.С., в качеството му на бивш председател на кооперация е отразена в статия, в която се обсъждат факти и обстоятелства, свързани с влошеното финансово състояние на кооперацията и с конкретни действия и сделки, извършени от него.

Тези действия включват и подписването от господин К.К.С. на договори, във формата на нотариален акт, в които той фигурира като прехвърлител и като поемател, представляващ различни юридически лица.

В становището се сочи, че прилагането към статията на факсимиле от нотариален акт цели да подкрепи фактите и обстоятелствата, изнесени в нея.

Изтъква се, че изискванията за качествено и етично журналистическо разследване предполагат публикуване на проверена информация.

От „О.П.” ООД считат, че основанието, позволяващо публикуването на изложената в статията информация, в това число данни за лицето е чл.9 от Директива 95/46/ЕО, отразен и в текста на чл.4, ал.2 от ЗЗЛД.

Подчертава се, че имотният регистър е публичен и липсват законови пречки за снабдяване с

информация от него.

Предвид горното от издателството сочат, че за тях достъпа до нотариалния акт не е представлявал проблем и че копие от акта и от други документи е донесено в редакцията от член – кооператор.

В становището си „О.П.” ООД се позовава на факта, че данните на жалбоподателя се намират в публичния онлайн търговски регистър и са общодостъпни.

От издателството считат, че би следвало да се вземе предвид факта, че изнесените в статията данни са за нарушения и злоупотреби, свързани с качеството на жалбоподателя на представляващ кооперацията и различните търговски дружества.

В становището се изтъква, че в електронния образ на статията, достъпна в интернет страницата на вестник „О.”, факсимиле на нотариален акт не е поместено.

От „О.П.” ООД застъпват схващането, че публикацията във вестник „О.” е извършена за целите на журналистическо разследване, по тема от обществен интерес, от източник на информация, който е общодостъпен.

В заключение, от издателството информират, че господин К.К.С. е завел гражданско дело за публикуване на неистинска информация и считат, че ако статията не би била подкрепена с въпросното факсимиле от нотариален акт, той би се позовал на лошо журналистическо разследване.

Към становището са приложени копия от списък на фирмите, с участие на К.К.С., взет от Търговския регистър и от Декларация по чл.13, ал.4 от ТЗ.

Жалба рег. № 2088/09.05.2011г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 21 септември 2011г.

На проведеното открито заседание на КЗЛД, страните, редовно призовани, не се явяват и не изпращат представител.

По смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД „О.П.” ООД, чието издание е вестник „О.”, има качеството на администратор на лични данни.

Жалбата на господин К.К.С. визира публикация в издавания от дружеството, вестник, която е подкрепена с факсимиле от нотариален акт за учредяване право на строеж.

Публикацията в „О.” посочва жалбоподателя като прехвърлител и като поемател, представляващ две различни юридически лица - кооперация „Е.-2001” и „С.Л.” ООД.

Същевременно, поместеното във вестника, копие от първа страница на Нотариален акт за учредяване (отстъпване) право на строеж № 70, том 1, дело № 63/2005г., съдържа информация, надхвърляща целта на статията.

Публикувани са лични данни на господин К.К.С. в качеството му на физическо лице, чрез които той може да бъде идентифициран еднозначно.

Жалбоподателят сочи, че не е давал изричното си съгласие за разпространяване на личните му данни чрез материала, поместен във вестник „О.”.

Разпространението на трите имена, ЕГН-то, адреса, номера и датата на издаване на личната карта на господин К.К.С., чрез публикуване на копие от цитирания нотариален акт в статията на вестника - „Шеф на горска кооперация даден на главния прокурор”, представлява обработване на лични данни по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Изискванията за качествено журналистическо разследване, предполагащи публикуване на проверена информация, следва да бъдат съобразени с разпоредбата на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД, според която обработваните лични данни е необходимо да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Фактите, описани в жалба рег. № 2088/09.05.2011г., събраните в хода на административното производство материали и изразените становища навеждат на извода, че макар обработването на личните данни на жалбоподателя да е осъществено за целите на конкретна журналистическа пуб-

ликация, то е извършено без администратора на лични данни– „О.П.” ООД, да е се е съобразил с изискванията на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесе-ни в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № 2088/09.05.2011г., подадена от К.К.С. срещу „О.П.” ООД, издател на вестник „О.” за основателна.

2. Налага на „О.П.” ООД със седалище и адрес на управление гр. С., 4700, бул.”България” № 8, с ЕИК 120523831, представлявано от М.М.Х. и З.Ф.М., административно наказание - имуществена санкция размер на 11 000 (единадесет хиляди) лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на К.К.С. в нарушение на чл.2, ал.2, т.3 от Закона за защита на личните данни.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2005/2011 г.

гр. София, 28.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 14.09.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. №2005/29.04.2011 г. от председателя на Общински съвет С.З. - Т.С.Р. срещу общински съветник С.Ж. от С.З.

Жалбоподателят Т.С.Р. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че общинският съветник С.Ж. неправомерно обработва негови лични данни и съгласно твърденията и приложените доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

На 19.01.2011 г. на заседание на Общински съвет С.З. общински съветник С.Ж. разпространил сред колегите общински съветници ксерокопирани листа, които представляват извадка от информационните масиви на МВР относно жалбоподателя Т.С.Р. Над текста ръкописно се изписано: “Чети, анализирай и предай на другите“. Извадката съдържа информация, представляваща лични данни, чрез която лицето еднозначно може да бъде идентифицирано.

Г-н Т.С.Р. счита, че с действията си общински съветник С.Ж. нарушава разпоредбите на ЗЗЛД като разпространява защитена от закона информация. Сочи, че не му е известен начина, по който лицето се е сдобило с въпросната извадка и настоява за санкциониране на виновните лица.

Към жалбата е приложено копие от извадката от информационните фондове на МВР справка за лицето Т.С.Р., както и диск със запис от заседание на Общински съвет С.З. от 19.01.2011 г.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, от страните са изискани становища, доказателства и пояснения.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С писмо изх. № 2005/11/09.05.2011 г. от МВР е изискано становище по случая, както и справка относно осъществените достъпи до информацията относно лицето Т.С.Р. в АИС "ЦПР". Информацията се предоставя с писмо вх. № 2-2/12.07.2011 г. с гриф "за служебно ползване".

С писмо изх. № 2005/11/09.05.2011 г. е изискано писмено становище и от ответната страна- С.Ж. С писмо вх. № 2005/11/25.05.2011 г. г-н С.Ж. изразява становище за неоснователност на жалбата като сочи, че разпространените от него листи касаят обръщение към общинските съветници относно становище във връзка с изграждането на депо, копие от което се прилага към писмото. Г-н С.Ж. сочи, че в практиката си на общински съветник винаги стриктно се е придържал към спазването на разпоредбите на ЗЗЛД, като в подкрепа на това твърдение прилага 2 бр. копия от негови искания до кмета на община С.З. за информация, от която да бъдат заличени личните данни.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Изложените твърдения за разпространение на личните данни на жалбоподателят от ответното лице не се доказва от ангажирания доказателствен материал. От представения видеозапис от заседание на Общински съвет- С.З. не може да бъде еднозначно идентифицирано лицето, раздаващо листове хартия на присъстващите, както не може да бъде доказано тяхното съдържание, което от своя страна не може да докаже правния интерес на жалбоподателя.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 и т. 6 от АПК поради липса на пасивна процесуална легитимация в съответствие с изискванията ЗЗЛД за конституиране на ответна страна-администратор на лични данни, както и липса на правен интерес,

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № 2005/29.04.2011 г. от председателя на Общински съвет- С.З. Т.С.Р. срещу общински съветник С.Ж. от С.З.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЯ ПО ИСКАНИЯ ЗА ТРАНСФЕР НА ЛИЧНИ ДАННИ

РЕШЕНИЕ
№ 3653/2011г.
гр. София, 24.10.2011г.

ОТНОСНО: Искане с рег. №3653/22.08.2011г. от “КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД, собственост на дружество с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ” („QUINTILES GmbH”), Република Австрия за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 4, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНেশънъл Корпорейшън” (“QUINTILES TRANSNATIONAL CORP.”), САЩ

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 12.10.2011 г. (Протокол № 42), разгледа искане с рег. № 3653/22.08.2011г. от “КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД, собственост на дружество с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ” („QUINTILES GmbH”), Република Австрия за издаване на разрешение за трансфер на данни в трета държава на основание чл. 36а, ал. 4, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е подадено чрез електронната система eRALD от управителя на дружеството - г-жа Йорданка Петрова Николова. Поради факта, че искането не е подписано с електронен подпис съгласно изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис, КЗЛД на основание чл.29 във връзка с чл.30, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация с писмо от 29.08.2011г. е изисквала от управителя на дружеството да потвърди искането за трансфер на данни в трета държава. С писмо от 02.09.2011г. молбата за трансфер на данни е потвърдена от адв. В.Х.Л. – пълномощник на управителя на “КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД. Приложено е пълномощно от 11.08.2011г., от което става видно, че лицето, потвърдило искането за трансфер на данни, е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно представената информация в искането за издаване на разрешение за трансфер на лични данни, “КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД е собственост на дружеството с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ” („QUINTILES GmbH”), регистрирано в Република Австрия, което е част от мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНেশънъл Корпорейшън” (“QUINTILES TRANSNATIONAL CORP.”), регистрирана в САЩ. Корпоративната група използва търговско наименование „КУИНТАЙЛС” („Quintiles”). Основната дейност на дружествата и филиалите от корпоративната група „КУИНТАЙЛС” е предоставяне на услуги, свързани с износ на производство на фармацевтичната и биотехнологичната промишленост и производителите на медицинско оборудване.

Съгласно искането получател на данните ще бъде: мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНешънъл Корпорейшън” (“QUINTILES TRANSNATIONAL CORP.”) в САЩ.

Категориите данни, чийто трансфер се иска включват:

Имена, единен граждански номер, адрес; телефони; месторождение; данни по лична карта; семейно положение, родствени връзки; образование; трудова дейност.

Целите, за които личните данни на служители ще бъдат предоставяни са:

- Управление и администриране на персонала (включително и при наемане на работа), в това число създаване на база данни и отчети, относно възнагражденията, заплащани на служителите, за да се управляват и следят тези възнаграждения;
- Създаване на база данни и отчети, относно служителите, за да се определят кои лица са най-квалифицирани, за да се предоставят различни услуги на клиентите на корпоративната група „КУИНТАЙЛС“ или за да се предоставят различни услуги между дружествата от корпоративната група.
- Организиране на обучения, програми и проекти за поддържане и повишаване на професионалната квалификация и осигуряване на условия и възможност на служителите да участват в тях с цел ефективно изпълнение на задълженията им по трудовото правоотношение;
- Спазване на приложимите процедури, закони и подзаконови нормативни актове, които изискват събиране и съхраняване на лични данни.

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

“КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД е собственост на дружество с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ” („QUINTILES GmbH”), което е вписано във Фирмения регистър при Търговски съд в гр.Виена, Австрия с рег.№FN 143418i. “КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК: 201409183 , със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, район “Възраждане”, бул. “Александър Стамболийски” №103, ет. 7 и предмет на дейност: Организация и координация на съществуващите дейности относно клинични изпитвания (без същинско извършване на клинични изпитвания); събиране и обработване на информация от клинични изпитвания; консултантски, информационни и маркетингови услуги в областта на фармацията и медицината, както и всяка друга дейност незабранена от закона и съвместима с основния предмет на дейност на дружеството.

Предоставянето на данни от износителя на данни-дружество с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ” („QUINTILES GmbH”), Република Австрия към вносителя на данни-мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНেশънъл Корпорейшън” (“QUINTILES TRANSNATIONAL CORP.”), САЩ се осъществява съгласно „Договор за прехвърляне на данни” сключен на 30.10.2003г., в който са използвани общите договорни клаузи съгласно Решение на Европейската комисия №2001/497/ЕО от 15.06.2001г., относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО.

Договорът е структуриран, както следва:

Клаузи 1-11: определят обхвата на приложение на стандартните договорни клаузи при предоставяне на данни от “КУИНТАЙЛС ГмбХ”, Република Австрия към дружеството-майка “КУИНТАЙЛС ТРАНСНешънъл Корпорейшън”, САЩ: Определения на основните термини; Подробности при прехвърлянето; Клауза за трета страна -бенефициент; Задължения на износителя на данни; Задължения на вносителя на данни; Отговорност; Медиация и подсъдност; Сътрудничество с надзорни органи; Прекратяване действието на клаузите; Приложимо право-правото на държавата, в която е регистриран износителят на данни; Изменения на договора.

Приложение №1: Съдържа стандартните договорни клаузи за прехвърляне на лични данни от износителя на данни към вносителя на данни:

Действията на износителя на данни във връзка с прехвърлянето са, както следва: събиране на данни на служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали и дружества-сестри и изпращането им на вносителя на данни.

Действията на вносителя на данни във връзка с прехвърлянето са, както следва: получаване

на данни за служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали и дружества-сестри от износителя на данни; поддръжка и употреба на данните за регламентираните в договора цели.

Цели на прехвърлянето: Създаване на база данни и доклади, относно обезщетения и бонуси, предоставени на служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали или дружества-сестри с цел управляване и проследяване на тези обезщетения и бонуси; създаване на база данни и доклади, относно служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали и дружества-сестри, за да се определи кои лица, сред различните филиали на „КУИНТАЙЛС“, притежават най-подходяща квалификация да предоставят различни услуги на клиенти на корпоративната група или да предоставят различни вътрешни услуги сред филиалите на „КУИНТАЙЛС“, спазване на приложимите процедури, закони и нормативни разпоредби, които изискват събиране и поддръжка на такива данни.

Категории данни, които ще се прехвърлят:

За служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали и дружества-сестри: елементи от данните на дружеството и данни, свързани с работните позиции; данни, относно обезщетения и бонуси; данни, отнасящи се до техния опит и квалификация; данни, относно обучение и квалификация; информация за контакт; данни, относно лични характеристики, които „КУИНТАЙЛС“ е задължена по закон или правилник да събира. В категорията на чувствителните данни са данните за лица на издръжка.

Категории получатели на данните:

- Служители, директори, пълномощници, контрагенти и консултанти на вносителя на данни или на износителя на данни и техните филиали или дружества-сестри, които трябва да познават информацията, съобразно конкретните цели;
- Държавни или регулаторни органи и лица, свързани с такива държавни или регулаторни органи, съобразно конкретните цели.

Приложение № 2 и Приложение № 3: Регламентират задължителните принципи за защита на данните съгласно Директива 95/46/ЕО: 1. Ограничение на целта; 2. Данни, качество и пропорционалност; 3. Прозрачност; 4. Сигурност и поверителност; 5. Права за достъп, корекция, заличаване и блокиране на данни; 6. Ограничения върху последващи прехвърляния; 7. Специални категории данни; 8. Директен маркетинг; 9. Автоматизирани индивидуални решения.

В т.4 „Сигурност и поверителност“ от Приложение № 2 е регламентирано, че контролиращият данните орган трябва да вземе мерки за техническа и организационна сигурност, които съответстват на рисковете при обработката, като например – неразрешен достъп. Всяко лице, действащо под правомощията на контролиращия данните орган, включително обработващ данните орган, не трябва да обработва данните, освен по нареждане от страна на контролиращия орган.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх. №1320561/12.08.2011г. и е вписано като администратор на лични данни с идентификационен номер 318398. „КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е заявило поддържането на 3 броя регистри, като предметът на настоящото искане се отнася до регистър „Служители“.

Трансферът на данни ще бъде осъществен от „КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД към дружеството-майка „КУИНТАЙЛС“ в САЩ чрез дружеството-собственик „КУИНТАЙЛС ГмбХ“, Република Австрия. Целите на прехвърлянето на данни между тях са регламентирани в Приложение №1 към Договор за прехвърляне на данни от 30.10.2003г. Съгласно чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни, предоставянето на лични данни в държава-членка на Европейския съюз, каквато в случая е Република Австрия, се извършва свободно.

Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър „Служители”, обявен пред Комисията за защита на личните данни с вписването на дружеството като Администратор на лични данни, като е заявено възможно предоставяне на данни в САЩ. При извършена служебна справка се установи, че посочените в регистъра лични данни, съвпадат със заявените за трансфер, а именно: Имена, единен граждански номер, адрес; телефони; месторождение; данни по лична карта; семейно положение, родствени връзки; образование; трудова дейност.

Служителите, чиито данни са предмет на заявения трансфер са уведомени, относно целта на обработване на личните им данни; средствата, чрез които се извършва обработването; кои са категориите получатели на техните данни; правото им на достъп и поправка на техните данни; предоставяне на данните до дружеството–собственик “КУИНТАЙЛС ГмбХ”, Република Австрия и до дружеството–майка “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ. Уведомяването на служителите се осъществява чрез уведомление – образец, което всеки служител на „КУИНТАЙЛС”-клон България, се запознава, попълва своите лични данни и изразява съгласието си чрез полагане на подпис. Образецът на уведомлението е приложен към искането за трансфер на данни.

Следва да има предвид, че в искането за трансфер на данни е упоменато, че получателят на данни дружеството–майка “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ с търговско наименование „КУИНТАЙЛС” („Quintiles”) е в списъка на Сейф Харбър (Safe Harbor) към Департамента по търговия на САЩ. По този въпрос, КЗЛД вече е изследвала идентичността на имената по повод друго искане за трансфер с рег.№9448/12.08.2010г. от „КУИНТАЙЛС” – клон България и се е произнесла с Решение №9448/25.01.2011г.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните. Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Извършена бе служебна справка, от която се установи, че към настоящия момент получателят на данните „КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” (търговско наименование „КУИНТАЙЛС”) със седалище в САЩ е включен в списъка на Сейф Харбър (Safe Harbour). В последния се включват дружества, които декларират пред Департамента по търговия на САЩ, че ще се придържат към решение на Европейската комисия №2000/520/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот” и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ. В същото време за трансфера на данни към САЩ са използвани и общите договорни клаузи съгласно Решение на Европейската комисия №2001/497/ЕО от 15.06.2001г., относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО. На основание чл. 36а, ал. 4, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД, КЗЛД не извършва преценка по ал. 3 в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита, както и когато определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита. В конкретния случай са изпълнени условията за адекватно ниво на защита в третата страна. В допълнение, по отношение на предоставянето на данните, е налице изрично информизирано съгласие от страна на физическите лица-служители, чиито данни ще бъдат предмет на трансфер. Наличието на съгласие е самостоятелно основание за разрешаване на трансфера, съгласно чл.36а, ал.6, т.1 от ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание с чл. 36а, ал. 4, т.1 и т.2, и на чл.36а, ал.6, т.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Разрешава на администратора на лични данни “КУИНТАЙЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД, собственост на дружество с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ”, Австрия, да предостави лични данни на физически лица – служители, с които се намира в професионални отношения, на дружество на територията на трета държава - мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНС-НЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” (търговско наименование „КУИНТАЙЛС”), САЩ, в следния обем: имена, единен граждански номер, адрес; телефони; месторождение; данни по лична карта; семейно положение, родствени връзки; образование; трудова дейност.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – гр. София в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 3940/2011г.****гр. София, 28.10.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег. №3940/29.08.2011г. от “АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 5, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към „Кенекса БрасРинг”, Инк., САЩ („Кенекса”) и към „ХайъртРайт”, Инк., САЩ („ХайъртРайт”)*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 19.10.2011 г. (Протокол № 43), разгледа искане с рег. №3940/29.08.2011г. от “АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 5, т.1 от Закона за защита на личните данни (изм. ДВ, бр.81 от 18.10.2011г.) за трансфер на лични данни към „Кенекса БрасРинг”, Инк., САЩ („Кенекса”) и към „ХайъртРайт”, Инк., САЩ („ХайъртРайт”). Искането е подадено чрез електронната система eRALD от адвокат М.Х.М., член на Адвокатска колегия-гр. София с ЕГН: *****, пълномощник на управителя на дружеството - г-жа К.Г.Ч.-Й. Поради факта, че искането не е подписано с електронен подпис съгласно изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис, КЗЛД на основание чл.29 във връзка с чл.30, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация с писмо от 03.09.2011г. е изисквала от пълномощника на дружеството да потвърди искането за трансфер на данни в трета държава. С писмо от 09.09.2011г. молбата за трансфер на данни е потвърдена от адв.М. Приложено е пълномощно, от което става видно, че лицето, потвърдило искането за трансфер на данни, е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно искането получатели на данните ще бъдат:

1. „Кенекса БрасРинг”, Инк (Kenexa BrassRing, Inc), САЩ - 650 Ийст Суидсфорд роуд, ет.2, Уейн, Пенсилвания-19087, компания специализирана в предоставянето на услуги, свързани с нами-

рането и управлението на персонал, проучвания и анализи, оценка на представянето и други. Дружеството предоставя решения в области, свързани с намиране и наемане на служители, обучения на служители и поддържането и развитието на служители. „Кенекса” функционира като администратор на лични данни за информацията на служителите на „Кенекса” и обработващ лични данни за софтуерни клиенти. Клиентите на „Кенекса” са администратори на лични данни за данните, които „Кенекса” обработва от тяхно име. Дружеството предоставя онлайн услуги в уеб базирана среда с приложения, чрез която неговите клиенти могат да качат личните си данни в средата, която поддържа дружеството. След като информацията е съхранена, клиентите имат достъп до софтуера и до личните си данни. Дружеството поддържа само лични данни, които клиентите му искат да бъдат обработвани. В случаите на ангажиране и развитие на служители, „Кенекса” предлага решения в проучвания за изследване на служителите, проучвания за ръководство и развитие и мениджмънт на изпълнението. KBR („Kenexa recruiter BrassRing”) системата е уеб базирана и се хоства от „Кенекса” от Стерлинг, Вирджиния. В случай на инцидент възстановяването се осъществява от Уолтам, Масачусетс.

2. „ХайърРайт”, Инк. (HireRight, Inc), САЩ - 5151 Калифорния, Ървин, Калифорния-92617. Дружество обработва информация с цел извършване на проверки за целите на наемане на работа или други позволени цели. В случай на инцидент, възстановяването се осъществява от Нашвил, Тенеси.

Трансферът на данни се отнася за кандидати за работа в дружествата от групата „Амджен” (вкл. „АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД) и включва следните категории данни: Име; адрес; телефонен номер; дата на раждане; имейл адрес; образование; предишни работодатели; разрешения за упражняване на дадена професия (ако има такива); публично достъпна информация; информация относно предишни осъждания и дела.

Целите, за които личните данни на служители ще бъдат предоставяни, са:

Оказване на съдействие чрез консултантски услуги от страна на дружествата „Кенекса” и „ХайърРайт” чрез продукта „Kenexa recruiter BrassRing” (KBR) и системата за верификация на данните на ХайърРайт. Продуктът на „Кенекса” включва получаване, обработка и сортиране на автобиографии на кандидати за работа в дружествата от групата „Амджен”, включително „АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД. В тази връзка, „Амджен” е създал и поддържа интернет страница, на която всяко физическо лице може да се регистрира като кандидат за работа в някое от дружествата от групата „Амджен”. За тази цел физическите лица подават чрез интернет страницата на „Амджен” определен тип лични данни, които включват име, адрес, телефонен номер, имейл адрес и друга биографична информация. Тези данни се съхраняват в KBR системата. В искането се твърди, че преди попълването на информацията лицата потвърждават съгласието си техните данни да бъдат трансферирани в САЩ и на следващия етап да бъдат предоставени на „ХайърРайт” за проверка. Кандидатите също така имат достъп до предоставените данни и могат да нанасят корекции и да ги актуализират. След приемане на предложение за работа, информацията за кандидата се предоставя на „ХайърРайт”, който извършва проверка на предоставената от кандидатите информация, включително лични данни с оглед евентуалното наемане на работа. Кандидатите могат да бъдат помолени да се логват в уебсайта на „ХайърРайт” и да допълнят информация, както и да потвърдят съгласието си техните данни да бъдат проверени.

Срок на обработване: 1. Когато кандидатът бъде нает на работа в групата „Амджен”, обработването на неговите лични данни се осъществява до края на трудовото правоотношение, освен когато нормативно не е определен друг срок; 2. Когато кандидатът не бъде нает на работа, обработването на неговите лични данни се осъществява до изричното искане от страна на кандидата за изтриване на данните му (включително акаунта) или до постигане на бизнес целите, свързани с набиране на персонал, освен ако нормативно не е определен друг срок.

Технически мерки за защита на данните: Дружеството предприема различни видове технически мерки за осигуряване на защита на личните данни, като например: въвеждането на парола за стартиране на операционната система и/или достъп до програмната среда и/или за отваряне на

файлове, периодична смяна на паролите, автоматична регистрация на всеки достъп, антивирусна защита и защитна стена и др. „Кенекса” и „ХайърРайт” също прилагат подходящи технически мерки. За „ХайърРайт” мерките включват криптиране на данните, когато последните се трансферират онлайн, защита с парола, възможност за отказ от кукита (cookies), защитни стени, поддържане на адекватна защитна системна среда и др. За „Кенекса” мерките се изразяват в защита с пароли, които се подновяват на определен период време, лог аут (log out) при неправилно въвеждане на парола, безопасност на сесията, безопасност на eLink, проверка на потребителите на системата, конфигурацията на системата и др.

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

„АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД е собственост на чуждестранно юридическо лице „АМДЖЕН УЪРЛДУАЙЛД ХОЛДИНГС” Б.В., Нидерландия. „АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК: 200734900, със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, район „Красно село”, ЖК „Бизнес център „Регус”, бул. „Ген.Тотлебен” № 53-55 и предмет на дейност: Търговия на едро с фармацевтични продукти; производство на фармацевтични продукти; производство на фармацевтични препарати; търговия с фармацевтични продукти в специализирани магазини; организационни дейности на изложби, панаири и конгреси; дейности по редактиране на наръчници, резюмета, адресни списъци и други подобни; други дейности от професионално, научно и техническо естество; всякакви други дейности, които не са забранени от закона.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх.№1302549/28.12.2010г. като администратор на лични данни и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни с идентификационен номер 300139. „АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД е заявило поддържането на 2 броя регистри, като предметът на настоящото искане се отнася до регистър „Управление на човешките ресурси”.

Трансферът на данни ще бъде осъществен от „АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД към дружествата „Кенекса БрасРинг”, Инк., САЩ („Кенекса”) и към „ХайъртРайт”, Инк., САЩ („ХайъртРайт”) в САЩ. Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър „Управление на човешките ресурси”, обявен пред Комисията за защита на личните данни с вписването на дружеството като Администратор на лични данни, като е заявено възможно предоставяне на данни в Австрия, Нидерландия и ЕИП (Европейско икономическо пространство). При извършена служебна справка се установи, че посочените в регистъра лични данни, съвпадат със заявените за трансфер.

В искането се твърди, че кандидатите за работа, чиито данни са предмет на заявления трансфер се уведомяват и потвърждават съгласието си по електронен път (онлайн) техните данни да бъдат трансферирани в САЩ, преди да попълнят информацията на интернет страницата на дружеството. По повод на това, бе извършена служебна справка на сайта дружеството: www.amgen.com и бе установено, че, за да се регистрира в уебсайта на дружеството едно лице трябва да предостави доброволно свои лични данни, като: име, адрес, телефонен номер и имейл адрес. Наличието на съгласие е самостоятелно основание за разрешаване на трансфера, съгласно чл.36а, ал.7, т.1 от ЗЗЛД. В тази връзка следва да се има предвид, че при кандидатстване за работа в дружествата от групата „АМДЖЕН” (вкл. „АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД) по електронен път (онлайн), може да се приеме, че е налице съгласие на физическото лице за обработване на неговите лични данни, само ако може да се установи по безспорен начин, че лицето, чиито данни се предоставят на дружеството по електронен път и ще бъдат обработвани от него и от дружествата, установени в трета държава: „Кенекса БрасРинг”, Инк. и „ХайъртРайт”, Инк. е идентично с лицето, извършило конкретното действие по потвърждаване на съгласието за обработване и трансфер на тези данни, дадено по електронен път.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към други администратори на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

При анализ на представените доказателства и след извършена служебна справка се установи, че към настоящия момент получателите на данните: – „Кенекса БрасРинг”, Инк. и „ХайъртРайт”, Инк. със седалища в САЩ са включени в списъка на Сейф Харбър (Safe Harbour). В последния се включват дружества, които декларират пред Департамента по търговия на САЩ, че ще се придържат към решение на Европейската комисия №2000/520/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот” и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ. На основание чл. 36а, ал. 5, т. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД не извършва преценка по ал. 3 в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита. В конкретния случай са изпълнени условията за адекватно ниво на защита в третата държава.

Във връзка с горното и на основание с чл. 36а, ал. 5, т.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

Разрешава на администратора на лични данни “АМДЖЕН БЪЛГАРИЯ” ЕООД, собственост на „АМДЖЕН УЪРЛДУАЙЛД ХОЛДИНГС” Б.В., Нидерландия, да предостави лични данни на физически лица – кандидати за работа, на дружества на територията на трета държава: „Кенекса БрасРинг”, Инк (Kenexa BrassRing, Inc) и „ХайъртРайт”, Инк. (HireRight, Inc), САЩ, за срока на действие на сертификационните документи по Сейф Харбър на дружествата – получатели на данните, в следния обем: име; адрес; телефонен номер; дата на раждане; имейл адрес; образование; предишни работодатели; разрешения за упражняване на дадена професия (ако има такива); публично достъпна информация; информация относно предишни осъждания и дела.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – гр. София в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2714/2011г.
гр. София, 06.10.2011г.

ОТНОСНО: Искане с рег. №2714/15.06.2011 г. от "Ситибанк Н.А. – клон София" (клон на чуждестранен търговец) за издаване на разрешение по чл.36а, ал.4, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към "Уипро Лимитид" в Република Индия

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 28.09.2011 г. (Протокол № 40), разглежда искане с рег.№ 2714/15.06.2011 г. от "Ситибанк Н.А.-София" (клон на чуждестранен търговец) за издаване на разрешение за трансфер на лични данни на основание чл.36а, ал.4, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е подадено чрез С.П.А., с ЕГН *****, в качеството ѝ на пълномощник на управителите на клона – Б.С.Ж.-Н. и П.Н.Г.

Съгласно предоставената информация в искането "Ситибанк Н.А. – клон София" (клон на чуждестранен търговец) в качеството си на администратор на лични данни ще предоставя лични данни в трета държава – Република Индия, като получателят на данните ще бъде "Уипро Лимитид" (Wipro Limited, Doddakannelli Sarjapur Road, Bangalore 560 035, India). "Уипро Лимитид" е доставчик на услуги, предоставящ решения в областта на бизнес планирането, технологиите и свързаните с тях процеси. То е сертифицирано дружество за софтуер със седалище в Република Индия и развива дейности като консултиране, бизнес решения, интегриране на системи, управление на инфраструктура и приложения и услуги, чието извършване е изцяло прехвърлено на дружеството от клиента.

Трансферът на данни засяга следните категории физически лица:

- клиенти;
- бенефициери по плащания (физически лица, които не са клиенти на „Ситибанк“, но които получават плащане от лице, имащо сметка в „Ситибанк“);
- персонал (включително служители и персонал на временни и граждански договори) на корпоративни клиенти и персонал (включително служители и персонал на временни и граждански договори) на износителите на данни и други свързани лица на „Ситибанк“, които са потребители на системите.

Предмет на трансфера ще бъдат следните категории лични данни, засягащи посочените групи физически лица:

Персонал на износителя на данни:

Име на персонала; служебен адрес на персонала; имейл - адрес на персонала; служебен телефонен номер на персонала; номер на регистрация на чужденец; друга идентификация; идентификация на банкова сметка; наименование на банковата сметка; номер на банкова сметка; вид на банковата сметка; номер на пейджър; сграда/етаж/район; наименование на търговската дейност; наименование на търговската дейност/ степен на образование; гражданство или националност; начална дата на договора; крайна дата на договора; тип на договора; номер на корпоративната кредитна карта, държава, дата на раждане, отдел, адрес на член на семейството/ бенефициер; дата на раждане на член на семейството/ бенефициер; пол на член на семейството/ бенефициер; семейно положение на член на семейството/ бенефициер; име на член на семейството/ бенефициер; взаимоотношения с член на семейството/ бенефициер; име на прекия ръководител/функции/отдел/ телефон; държава на получаване на завършено образование; дата на издаване на удостоверение за завършено образование; индикатор за завършено образование; име на учебното заведение; име, телефон и държава на местожителство на лице за връзка в случай на аварии; категория персонал/

локална оценка; класификация на персонала; състояние на договорите с персонала; дата на назначаване на персонала; имейл-адрес на персонала; идентификация на персонала; номер на личен мобилен телефон на персонала; досие на персонала; статус на персонала; вид на персонала, служебен адрес на персонала; служебен телефонен номер на персонала; служебен телефонен номер на персонала или телефонен номер на клиент; индикатор за служител/ неслужител; идентификация на отговорното за персонала лице/ глобален идентификационен номер; крайна дата на трудовото правоотношение; статус на трудовото правоотношение; Програма за често пътуващи лица или номер на сметка на програма за често пътуващи лица и търговеца-свързано лице; пол; глобален идентификационен номер на персонала; дата на въвеждане на оценката; отговорно лице - Човешки ресурси; статус на служител човешки ресурси; документ с образ - подпис на одобряващото лице, име и длъжност; документ с образ - номер на корпоративна кредитна карта; документ с образ - извадка по корпоративна кредитна карта; документ с образ - подпис на персонала върху разписки/ квитанции; документ с образ - домашен адрес, ако е отпечатан върху фактура; документ с образ - номер на лична кредитна карта; документ с образ - извадка по лична кредитна карта; документ с образ - информация за съпруг/ семейство (ако пътуват заедно с лице от персонала); документ с образ - извадка по телефонен номер - личен и клиентски телефонен номер; трудови функции на длъжността; код на длъжността; дата на въвеждане на длъжността; наименование на длъжността; ниво на ръководителя; семейно положение, код на служебното лице; длъжност на служебното лице; номер на паспорт и/ или виза; схема на възнаграждение, личен имейл-адрес; място на раждане; първичен код за влизане в система; предишен работодател; държава по предходното трудово правоотношение; крайна дата на договора с предишен работодател; дата на договора с предишния работодател; рейтинг; идентификация за система за проследяване на информация за ресурси; номер на партия за социално осигуряване или еквивалентен идентификационен данъчен номер; потребителско име за активната директория на служителя; източник, снимка на персонала; имейл-адрес на надзорника; идентификация на потребител.

Клиенти:

Име; данни за контакт (адрес/телефонен номер/имейл адрес); регулаторни идентификатори (например-код за данъчна регистрация); информация за сметки (номер на сметка, баланс по сметка); данни за сделки и клонове; данни, свързани с „Опознай клиента“; форми за откриване на сметки; снимки; други данни за идентификация и проверка, която се съдържа в образи на лични карти, паспорти и други удостоверяващи самоличността документи; образци от подписи на клиенти.

Търговци:

Наименование на търговец; адрес на търговец; име на лице за контакти на търговеца; телефон на лицето за контакти на търговеца; адрес на лицето за контакти на търговеца; имейл-адрес на лицето за контакти на търговеца; наименование на дружеството - майка на търговеца; отчети, относно задълженията на търговеца; доставки на адрес; данни по фактури; код за данъчна регистрация.

Бенефициери:

Име на сметка; номер на сметка; данни за сделка; описание на вземането.

Директорите на корпоративни клиенти, длъжностни лица и персонал:

Име; данни за контакти; разрешения за достъп до системи; форми за откриване на сметки във връзка с „Опознай клиента“; други данни за идентификация и проверка, съдържащи се в документи с образи: лични карти, паспорти и други документи; образци от подписи на клиенти.

Прехвърляните на лични данни могат да бъдат разкрити само на следните получатели или категории получатели: Персонал на вносителя на данни, като вносителят ще прилага разпоредбите на Клауза 11 от Общите договорни клаузи; регулаторни органи на горепосочените.

Целите на трансфера на данни са: улесняване мониторинга и контрола на риска по баланса чрез принципа на разпределение; изготвяне на схеми за планирането на чуждестранни данъчни кредити; консолидиране на финансова информация за изготвяне на отчети; предоставяне на стратегическо

решение; улавяне, проследяване и предотвратяване на инциденти, свързани със сигурността на информацията; сертифициране доставчици на продукти и услуги; проследяване и докладване относно рискови доставчици, рискове в държавите, финансови оценявания, условно планиране, анализи за съответствие с нормативните изисквания, договори, и разпределението на сигнали, относно доставчици и управлението на риска; проекти за управление, включително управление на работния процес, планиране на проекти, проследяване, часово планиране, докладване/отчитане.

Вносителят на данни: "Уипро Лимитид" (Wipro limited) ще предоставя техническа поддръжка в следните качества, но без да се ограничава до системна администрация – функции по поддръжка на сървъри, прегледи на влизанията в системата; администриране на база данни – функции по поддръжка на база данни; осигуряване сигурност на информацията – функции по даване достъп до приложения и данни; оперативна поддръжка – поддръжка на софтуерни приложения; администриране на софтуерни приложения – функции по развитие и поддръжка на приложенията. Данните ще се предават в Индия по електронен път и защитата им ще се осъществява най-общо чрез защитна стена (Fire Wall), криптиране на лични данни за онлайн излъчване или транспортиране посредством носители на данни (ленти и модули или други носители), като всички транзакции ще протичат през Глобален мрежов рутер на Ситигруп.

При анализа на изложеното в искането, както и приложенияте към него документи, се установи следното:

"Ситибанк Н.А. – Клон София" е клон на чуждестранен търговец, вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 130325402 и предмет на дейност: 1. Публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставяне на кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск; 2. Извършване на услуги по парични преводи, а след 01.11.2009г. – извършване на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи; 3. Издаване и администриране на други средства за плащане (платежни карти, пътнически чекове и кредитни писма) доколкото тази дейност не е обхваната от т.2; 4. Дейност като депозитарна или попечителска институция; 5. Финансов лизинг; 6. Гаранционни сделки; 7. Търгуване за собствена сметка или за сметка на клиента със: 6.1 Инструменти за паричния пазар-чекове, менителници, депозитни сертификати и др., извън случаите по т.8; 6.2 Финансови фючъри, опции, инструменти, свързани с валутни курсове и лихвени проценти, както и други дериватни инструменти, извън случаите по т.8; 8. Търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти с прехвърляеми ценни книжа, участие в емисии на ценни книжа, както и услуги и дейности по чл.5, ал.2 и ал.3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, с изключение на придобиване и управление на дялови ценни книжа за собствена сметка и поемане на емисии на дялови ценни книжа за собствена сметка; 9. Парично брокерство; 10. Консултации на дружества относно тяхната капиталова структура, отраслова стратегия и свързаните с това въпроси, както и консултации и услуги относно преобразуване на дружества и сделки по придобиване на предприятия; 11. Придобиване на вземания, произтичащи от доставка на стоки и предоставяне на услуги (факторинг); 12. Отдаване под наем на сейфове; 13. Събиране, предоставяне на информация и референции относно кредитоспособността на клиентите; 14. Други подобни дейности, определени с наредба на БНБ.

Седалището и адресът на управление на „Ситибанк Н.А. – Клон София” са: гр. София, Район „Оборище”, бул. ”Княгиня Мария Луиза” № 2, ет.5.

За осъществяване на предоставянето на данните в Индия между износителят на данните "Ситибанк Н.А. – Клон София", Република България и вносителят на данните "Уипро Лимитид" (Wipro Limited), Република Индия е сключен договор за трансфер на данни с използване на стандартни договорни клаузи съгласно Решение 2010/87/ЕО от 5 февруари 2010 година относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО. Съгласно договора, „Ситибанк Н.А. – Клон София” обработва различни данни на служители, клиенти, продавачи, доставчици и др. Като част от обичайната си дейност клонът оперира с голям брой инструменти и вътрешни системи на

„Ситигруп”, даващи достъп до няколко оператори и/или подоператори на лични данни, предоставящи технологични услуги. В тази връзка, различните доставчици на технологични услуги се използват за осъществяване на финансов мениджмънт, счетоводството или за други средства за отчетност по значими въпроси, които могат да имат следните функции/цели: улесняване мониторинга и контрола на риска по баланса чрез принципа на разпределение; изготвяне на схеми за планирането на чуждестранни данъчни кредити; консолидиране на финансова информация за изготвяне на отчети; предоставяне на стратегическо решение; улавяне, проследяване и предотвратяване на инциденти, свързани със сигурността на информацията; сертифициране доставчици на продукти и услуги; проследяване и докладване относно рискови доставчици, рискове в държавите, финансови оценявания, условно планиране, анализи за съответствие с нормативните изисквания, договори, и разпределението на сигнали, относно доставчици и управлението на риска; проекти за управление, включително управление на работния процес; планиране на проекти, проследяване, часово планиране, докладване/отчитане.

Стандартните договорни клаузи (лица, обработващи данни), са структурирани, както следва: Клаузи 1-12 включват: Определения на основните термини; Подробности в предаването; Клауза в полза на трето лице; Задължения на износителя на данните; Задължения на вносителя на данните; Отговорност; Медиация и съд; Сътрудничество с надзорни органи; Приложимо право: правото на държавата – членка, в която е установен износителя на данните - Република България; Изменение на договора; Предаване за подизпълнение; Задължение след приключване на услугите по обработване на личните данни.

Допълнение № 1: Съдържа информация за:

- износителя на данни : ”Ситибанк Н.А. – клон София”, Република България;
- вносителя на данни: ”Уипро Лимитид”, Република Индия;
- Заинтересовани физически лица, чиито данни са предмет на трансфер;
- Категории данни, предмет на трансфер: персонал на износителя на данни; търговци; клиенти; бенефициери; директорите на корпоративни клиенти, длъжностни лица и персонал;
- Операции по обработка.

Допълнение № 2: Описание на техническите и организационните мерки за защита, приведени в действие от вносителя на данни в съответствие с клаузи 4г и 5в, които включват: контрол на достъпа за лица; контрол върху носителите на данни; контрол на паметта за данни; контрол на потребителски права; контрол на достъпа на персонала; контрол на достъпа до данните; контрол на пренос; контрол на въвеждане на данни; инструктажен контрол; контрол при транспортиране; организационен контрол.

Допълнение № 3: 1. Съдържа информация за износителя на данни; 2. Съдържа информация за вносителят на данни.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация №109 като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 38. ”Ситибанк Н.А. – Клон София” поддържа 11 броя регистри, като трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър ”Клиенти и персонал”. Съгласно постъпилата информация необходимостта от трансфера на лични данни-предмет на настоящото искане, произтича от създаването и поддържането на общи системи от данни с цел централизирано и ефикасно управление на същите; наблюдаване на риска, пране на пари или проверка на наложени санкции; обслужване на международни клиенти; преценка на риска на насрещната страна през „Ситибанк”; обработване на запитвания на клиенти; уведомяване на клиентите по въпроси, които могат да засегнат способността им да имат достъп до системите на „Ситибанк” или за да се позволи на клиентите достъп до техните сметки в други юрисдикции.

Във връзка с реализирането на горепосочените дейности, от страна на "Ситибанк Н.А. – Клон София" ще бъдат трансферирани лични данни от категориите физическа, икономическа, социална и семейна идентичност. При извършена служебна проверка се установи, че посочените в регистър "Клиенти и персонал" лични данни съвпадат със заявените за трансфер. Предвидена е също така и възможността данните да бъдат предоставяни в трети държави – САЩ и Република Индия.

С писмо рег. № 2714/12.07.2011г. Комисията за защита на личните данни е изисквала допълнителна информация относно: 1. Подробна информация и разяснения относно конкретните цели на предоставянето на личните данни; 2. Договор за възлагане на съответната услуга от "Ситибанк Н.А. – Клон София" на „Уипро Лимитид“, със заличена по тяхна преценка информация като конфиденциални клаузи, финансови параметри, номера на сметки и др. - Функции и задължения по договора, които ще се изпълняват от „Уипро Лимитид“; Права и задължения на страните по договора; Наличието на информирано съгласие на лицата, във връзка с обработване на техните лични данни; 3. Да бъде конкретизирано значението на израза „документ с образ“ – номер на корпоративна кредитна карта; извадка по корпоративна кредитна карта; подпис на персонала върху разписки/квитанции; домашен адрес, ако е отпечатан върху фактура; номер на лична кредитна карта; извадка по лична кредитна карта; информация за съпруг/семејство (ако пътуват заедно с лице от персонала); извадка по телефонен номер-личен и клиентски телефонен номер.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо от 18.07.2011г., в Комисията е постъпила допълнителна информация, както следва:

По отношение на подробна информация и разяснения относно конкретните цели на предоставянето на личните данни: Посредством сключването на рамков договор за външни услуги (аутсорсинг) между всички субекти от групата на „Ситибанк“ от една страна и „Уипро Лимитид“, Република Индия от друга, с цел прехвърляне на лични данни и предоставяне на определени услуги по тяхното обработване. Износителите на данни и вносителят на данни използват предварителни поръчки по извършване на определени действия по обработване на личните данни. Тези действия са услуги, които ще се предоставят за или в полза на износителите на данни, които са свързани с дейности на Капиталови пазари, Инвестиционно банкиране, Алтернативни инвестиции на „Ситибанк“ или за дейности свързани с Глобални транзакционни услуги. Тези услуги са: 1. Споделени услуги свързани с лица, включително човешки ресурси и набиране на персонал; обучения; съответните ведомости, осчетоводяване и управление на премиите за персонала; 2. Инфраструктурни услуги, свързани с местонахождение на услугата, включително физическото местонахождение, инфраструктура, мрежата, информационен център, краен потребител на IT, пренасяне на свързани услуги.

Поради факта, че клиентите на износителите на данни често използват банковите услуги на „Ситибанк“ в цял свят, това поражда необходимостта да се установи точка на позоваване на клиент (за целите на наблюдаване на риска, пране на пари или проверка на наложени санкции). С цел по-голяма гъвкавост, данните се копират, в случай, че някое местонахождение стане неналично. По този начин се създават условия за уведомяване на клиента по въпроси, които могат да засегнат способността му за достъп до услугите на „Ситибанк“ или да се позволи на клиента достъп до сметките в други юрисдикции.

По отношение на Договора за възлагане на съответната услуга от "Ситибанк Н.А. – Клон София", Република България на „Уипро Лимитид“, Република Индия: приложени са следните документи: 1. Копие на Рамков договор за външни услуги от 01.12.2008г.; 2. Копие на Рамков договор за споразумение по предоставяне на професионални услуги от 27.07.2007г.; 3. Приложение към Рамков договор за външни услуги от 01.12.2008г.; 4. Допълнение 7 – Декларация за съответствие; 5. Допълнение „В“ – Удостоверение за съответствие. В допълнение се твърди, че събирането и обработването на данни в регистър „Клиенти и персонал“ се извършва съобразно изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане (по чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД). В тази връзка е отбелязано в цитирания по-горе регистър, че администраторът извършва

обработването на данните без изричното съгласие на физическото лице.

По отношение конкретизирането на значението на израза „документ с образ”: следва да се има предвид „документ със снимка”.

Към искането е приложено второ пълномощно, с което управителите на клона – Б.С.Ж.-Н. и П.Н.Г. , упълномощават адвокат С.Т.М. с ЕГН: ***** да ги представлява пред КЗЛД, като извършва необходими и изискуеми правни и фактически действия във връзка с подаване на всякакви заявления за издаване на разрешения за предоставяне на лични данни от Клона като администратор на лични данни на чуждестранни физически и/или юридически лица, представителство в хода на производствата, както и да получава и подава всякакви документи в тази връзка и др.

С писмо рег. №2714/02.08.2011г. Комисията за защита на личните данни е изисквала на основание чл.14, ал.3 от Административнопроцесуалния кодекс, в 7-дневен срок от получаване на писмото, да ѝ бъдат представени в превод на български език следните документи: 1. Рамков договор за външни услуги от 01.12.2008г.; 2. Рамков договор за споразумение по предоставяне на професионални заслуги от 27.07.2007г.; 3. Приложение към Рамков договор за външни услуги от 01.12.2008г.; 4. Приложение 7 –Декларация за съответствие; 5. Приложение „В” – Удостоверение за съответствие.

В отговор, с второ писмо от 30.08.2011г., в Комисията е постъпила допълнителна информация, както следва:

Относно превода на български език на Генералното споразумение за аутсорсинг, в сила от 01.12.2008г.: Приложен е превод, който представлява съкратена версия на Генералното споразумение за аутсорсинг, като са подбрани разпоредбите имащи отношение към функциите и задълженията по този договор на „Уипро Лимитид”, Република Индия, както и разпоредбите отнасящи се за правата и задълженията на страните по споразумението. Твърди се, че пълната версия на този документ в по-голямата си част няма отношение към настоящото производство.

Относно превода на български език на Генералното споразумение за професионални услуги в сила от 27.07.2007г.: Преводът съдържа подбрани и правнорелевантни за настоящото производство пред КЗЛД разпоредби. Целта на превода е да позволи на Комисията да добие представа за функциите и задълженията на „Уипро Лимитид”, Република Индия, както и разпоредбите, отнасящи се за правата и задълженията на страните по споразумението.

Относно превода на български език на Приложение към Рамков договор за външни услуги от 01.12.2008г., на Приложение 7 –Декларация за съответствие и на Приложение „В” – Удостоверение за съответствие: са представени пълните преводи на оригиналните документи.

Предоставянето от ”Ситибанк Н.А. – клон София” на информация, съдържаща лични данни на физически лица, би представлявало ”Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. В параграф 1, т.5 от Допълнителните разпоредби е разписана дефиниция относно предоставянето на лични данни. Това са действия по цялостното или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната и извън нея.

По отношение искането за трансфер на данни относно номера на лични кредитни карти следва да се има предвид, че става въпрос за платежен инструмент, който, съгласно чл.25, ал.3 от Наредба № 3 от 16 юли 2009г. за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти, се използва само лично от оправомощения ползвател на платежни услуги. В указания 03-25009 на Българската народна банка - Номериране, дизайн, физически и технически спецификации на платежните карти - е посочено, че номерът на платежната карта, името на оправомощения ползвател

и срока на валидност на картата задължително се записват върху лицевата страна на платежната карта (7.3). Поради това, че с изписването на номера на картата и името на картодържателя се постига еднозначна идентификация на оправомощения ползвател, информацията относно номера на дадена кредитна карта представлява лични данни от категорията икономическа идентичност. Евентуалното предоставяне на такива данни на трети лица не само представлява обработване на лични данни по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), но би могло да застраши изпълнението на платежни операции чрез платежни карти. Предвид това предоставянето на информацията относно номера на лични кредитни карти се явява прекомерно по отношение на целите, които си поставя „Ситибанк Н.А.-клон София“ (клон на чуждестранен търговец) с искането за трансфер на данни, а именно: улесняване мониторинга и контрола на риска по баланса чрез принципа на разпределение; изготвяне на схеми за планирането на чуждестранни данъчни кредити; консолидиране на финансова информация за изготвяне на отчети; предоставяне на стратегическо решение; улавяне, проследяване и предотвратяване на инциденти, свързани със сигурността на информацията; сертифициране доставчици на продукти и услуги; проследяване и докладване относно рискови доставчици, рискове в държавите, финансови оценявания, условно планиране, анализи за съответствие с нормативните изисквания, договори, и разпределението на сигнали, относно доставчици и управлението на риска; проекти за управление, включително управление на работния процес, планиране на проекти, проследяване, часово планиране, докладване/отчитане. Изискванията за съотносимост и съразмерност на обработването на личните данни по отношение на целите, за които се обработват, е основен принцип в областта на защитата на личните данни, установен в чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД и КЗЛД е длъжна да следи за спазването му.

Съгласно представените: „Приложение 7 – Декларация за съответствие” и „Приложение „В” – Удостоверение за съответствие”, лицата, работещи за „Ситигруп” (вкл. за „Ситибанк Н.А. – клон София”) и за Доставчика на услуги - „Уипро Лимитид” се задължават да спазват законовите и подзаконовите актове на всички държави, в които „Ситигруп” работи, както и корпоративните политики и процедури, като се задължават да не разкриват, изнасят, реекспортират или по друг начин да прехвърлят (пряко или непряко) продукти с контрол върху износа без предварително писмено разрешение от Министерството на търговията на САЩ или други компетентни агенции, както и да използват компютърния софтуер за други цели освен за вътрешна употреба на „Ситигруп”. Следва да се има предвид, че по отношение на личните данни на служителите на доставчика на услуги - „Уипро Лимитид”, те се уведомяват („Приложение „В” – Удостоверение за съответствие”), за това, че „Ситигруп” поддържа компютърни системи в центрове за данни в различни страни по целия свят и че „Ситигруп” и неговите свързани предприятия, както и неговите подизпълнители, които имат право да събират, съхраняват, обработват, разпространяват или използват личните им данни, по начин, който включва прехвърлянето или достъпа до тях от компютърни системи, притежавани или управлявани от или от името на „Ситигруп” или неговите свързани предприятия чрез глобалната си компютърна мрежа. Служителите дават своето изрично съгласие в писмена форма за обработване на техните лични данни за всички цели, свързани с администрирането от страна на „Ситигруп” или свързани предприятия или администрирането от страна на подизпълнителите на „Ситигруп”. Що се отнася до личните данни на служителите на износителя на данни - „Ситибанк Н.А.-клон София” (клон на чуждестранен търговец), следва да се има предвид, че за тази категория лица липсват доказателства към искането, че те са дали своето изрично съгласие за евентуално предоставяне на техни лични данни в трета държава. Съгласно „Приложение 7 – Декларация за съответствие”, както бе описано по-горе чрез нея служителите заявяват лоялността си към своя работодател чрез спазване на установените норми, правила и политика на „Ситигруп”, като декларират, че няма да извършват незаконосъобразни действия при обработване на лични данни. Съгласно предоставената допълнителна информация на КЗЛД от 18.07.2011г. се твърди, че събирането и обработването на данни в регистър „Клиенти и персонал” се извършва съобразно изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предлагащи сключването на договор и предприети по негово искане, поради което администраторът на лични данни – „Ситибанк Н.А. – клон София” извършва обработването без изричното съгласие на

физическото лице. В тази връзка, съгласно § 1, т.13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Съгласието следва да е налице по отношение на целите на обработване на данните в конкретния случай, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им. Във всички случаи на лицата следва да е предоставена информация за правото на достъп и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни, както и правото на възражение срещу обработването на личните им данни, при наличие на законово основание за това.

Като приложение към стандартните договорни клаузи (Допълнение 2) е включено описание на техническите и организационните мерки за сигурност, прилагани от вносителя на данни. Вносителят на данни се ангажира да предприеме необходимите мерки за предотвратяване неоторизираното боравене с носители на данни, включително четене, копиране, изменение или изтриване на носителите на данни, използван от вносителя на данни и съдържащ лични данни на клиентите на износителя на данни, като в Допълнение 2 на споразумението са разписани подробно всички предприети от вносителя мерки по отношение на защитата на данните.

Съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

Предоставянето на лични данни в трета държава се допуска, само ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. На основание чл.36а, ал.4, т.2 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита. В конкретния случай износителят на данни ”Ситибанк Н.А. – клон София” (клон на чуждестранен търговец), Република България и вносителят на данните ”Уипро Лимитид”, Република Индия са използвали Решение 2010/87/ЕО от 5 февруари 2010 година относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

Предвид факта, че извършването на трансфера е в изпълнение на задължение по договор във връзка със стандартни договорни клаузи съгласно горепосоченото решение на Европейската комисия и на основание чл.36а, ал.4, т.2 във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Указва на администратора на лични данни ”Ситибанк Н.А. – клон София” (клон на чуждестранен търговец) при сключване с физическо лице (персонал, клиенти, търговци, бенефициери, директори на корпоративни клиенти, длъжностни лица и персонал) на договор, в изпълнение на чл.19, ал.1, т.3 и т.4, във връзка с чл.4, ал.1, т.3 от Закона за защита на личните данни да се включи отделна клауза за изрично съгласие на физическото лице неговите лични данни (в изчерпателно посочен обем) да бъдат разкрити на определените в искането за трансфер получатели или категории получатели, както и за доброволния характер на предоставянето им и за последиците от неговия отказ за предоставянето им.

2. Разрешава на администратора на лични данни "Ситибанк Н.А. – клон София" (клон на чуждестранен търговец), Република България да предостави лични данни на следните категории физически лица от регистър „Клиенти и персонал”: клиенти, бенефициери по плащания (физически лица, които не са клиенти на „Ситибанк”, но които получават плащане от лице, имащо сметка в „Ситибанк”), персонал (включително служители и персонал на временни и граждански договори) на корпоративни клиенти и персонал (включително служители и персонал на временни и граждански договори) на износителите на данни и други свързани лица на „Ситибанк”, които са потребители на системите, на дружество, установено на територията на трета държава - "Уипро Лимитид" (Wipro Limited, Doddakannelli Sarjapur Road, Bangalore 560 035, India), Република Индия, в качество му на доставчик на услуги и на обработващ данните, за целите на: улесняване мониторинга и контрола на риска по баланса чрез принципа на разпределение; изготвяне на схеми за планирането на чуждестранни данъчни кредити; консолидиране на финансова информация за изготвяне на отчети; предоставяне на стратегическо решение; улавяне, проследяване и предотвратяване на инциденти, свързани със сигурността на информацията; сертифициране доставчици на продукти и услуги; проследяване и докладване относно рискови доставчици, рискове в държавите, финансови оценявания, условно планиране, анализи за съответствие с нормативните изисквания, договори, и разпределението на сигнали, относно доставчици и управлението на риска; проекти за управление, включително управление на работния процес, планиране на проекти, проследяване, часово планиране, докладване/ отчитане, в следния обем:

2.1 Персонал: Име на персонала; служебен адрес на персонала; имейл - адрес на персонала; служебен телефонен номер на персонала; номер на регистрация на чужденец; друга идентификация; идентификация на банкова сметка; наименование на банковата сметка; номер на банкова сметка; вид на банковата сметка; номер на пейджър; сграда/етаж/район; наименование на търговската дейност; наименование на търговската дейност/ степен на образование; гражданство или националност; начална дата на договора; крайна дата на договора; тип на договора; номер на корпоративната кредитна карта, държава, дата на раждане, отдел, адрес на член на семейството/ бенефициер; дата на раждане на член на семейството/ бенефициер; пол на член на семейството/ бенефициер; семейно положение на член на семейството/ бенефициер; име на член на семейството/ бенефициер; взаимоотношения с член на семейството/ бенефициер; име на прекия ръководител/функции/отдел/ телефон; държава на получаване на завършено образование; дата на издаване на удостоверение за завършено образование; индикатор за завършено образование; име на учебното заведение; име, телефон и държава на местожителство на лице за връзка в случай на аварии; категория персонал/ локална оценка; класификация на персонала; състояние на договорите с персонала; дата на назначаване на персонала; имейл-адрес на персонала; идентификация на персонала; номер на личен мобилен телефон на персонала; досие на персонала; статус на персонала; вид на персонала, служебен адрес на персонала; служебен телефонен номер на персонала; служебен телефонен номер на персонала или телефонен номер на клиент; индикатор за служител/ неслужител; идентификация на отговорното за персонала лице/ глобален идентификационен номер; крайна дата на трудовото правоотношение; статус на трудовото правоотношение; Програма за често пътуващи лица или номер на сметка на програма за често пътуващи лица и търговеца-свързано лице; пол; глобален идентификационен номер на персонала; дата на въвеждане на оценката; отговорно лице - Човешки ресурси; статус на служител човешки ресурси; документ с образ - подпис на одобряващото лице, име и длъжност; документ с образ - номер на корпоративна кредитна карта; документ с образ - извадка по корпоративна кредитна карта; документ с образ - подпис на персонала върху разписки/ квитанции; документ с образ - домашен адрес, ако е отпечатан върху фактура; документ с образ - извадка по лична кредитна карта; документ с образ - информация за съпруг/ семейство (ако пътуват заедно с лице от персонала); документ с образ - извадка по телефонен номер - личен и клиентски телефонен номер; трудови функции на длъжността; код на длъжността; дата на въвеждане на длъжността; наименование на длъжността; ниво на ръководителя; семейно положение, код на служебното лице; длъжност на служебното лице; номер

на паспорт и/ или виза; схема на възнаграждение, личен имейл-адрес; място на раждане; първичен код за влизане в система; предишен работодател; държава по предходното трудово правоотношение; крайна дата на договора с предишен работодател; дата на договора с предишния работодател; рейтинг; идентификация за система за проследяване на информация за ресурси; номер на партида за социално осигуряване или еквивалентен идентификационен данъчен номер; потребителско име за активната директория на служителя; източник, снимка на персонала; имейл-адрес на надзорника; идентификация на потребител.

2.2 Клиенти: Име, данни за контакт (адрес/телефонен номер/имейл адрес), регулаторни идентификатори (например - код за данъчна регистрация), информация за сметки (номер на сметка, баланс по сметка), данни за сделки и клонове, данни, свързани с „Опознай клиента“, форми за откриване на сметки, снимки, други данни за идентификация и проверка, която се съдържа в образи на лични карти, паспорти и други удостоверяващи самоличността документи, образци от подписи на клиенти.

2.3 Бенефициери: Име на сметка, номер на сметка, данни за сделка, описание на вземането.

2.4 Търговци: Наименование на търговец, адрес на търговец, Име на лице за контакти на търговеца, телефон на лицето за контакти на търговеца, адрес на лицето за контакти на търговеца, имейл адрес на лицето за контакти на търговеца, Наименование на дружеството - майка на търговеца, отчети, относно задълженията на търговеца, доставки на адрес, данни по фактури, код за данъчна регистрация.

2.5 Директорите на корпоративни клиенти, длъжностни лица и персонал: Име; данни за контакти; разрешения за достъп до системи; форми за откриване на сметки във връзка с „Опознай клиента“; други данни за идентификация и проверка, съдържащи се в документи с образи: лични карти, паспорти и други документи; образци от подписи на клиенти.

3. Не разрешава на администратора на лични данни ”Ситибанк Н.А. – клон София” (клон на чуждестранен търговец), Република България да предостави информация относно „документ с образ - номер на лична кредитна карта” на физически лица – служители (персонал на износителя на данни) от регистър „Клиенти и персонал” на дружество на територията на трета държава - ”Уипро Лимитид”, Република Индия.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – гр. София в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3382/2011г.
гр. София, 06.10.2011г.

ОТНОСНО: *Искане с рег. №3382/01.08.2011 г. от "Ситибанк Н.А. – клон София" (клон на чуждестранен търговец) за издаване на разрешение по чл.36а, ал.4, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към трети държави – САЩ, Хонконг, Мексико и Малайзия.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 28.09.2011 г. (Протокол № 40), разгледа искане с рег. № 3382/01.08.2011 г. от "Ситибанк Н.А.- София" (клон на чуждестранен търговец) за издаване на разрешение за трансфер на лични данни на основание чл.36а, ал.4, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е подадено чрез С.Т.М., с ЕГН *****, в качеството му на пълномощник на управителите на клона – Б.С.Ж.-Н. и П.Н.Г.

Съгласно предоставената информация в искането, "Ситибанк Н.А. – клон София" (клон на чуждестранен търговец) в качеството си на администратор на лични данни ще предоставя лични данни в САЩ на Ситикорп Северна Америка Инк. (Citicorp North America, Inc. 339 Park Avenue, New York, New York 11043), Ситибанк Н.А. (Citibank N.A., Inc. 339 Park Avenue, New York, New York 11043), Ситигруп Текнолоджи, Инк. (1919 Park Avenue, Weehawken, New Jersey 07086), в Хонконг на Ситибанк Н.А. Хонг Конг (Citibank Tower 50/F Citibank Plaza, 3 Garden Road Central, Hong Kong), в Мексико на Банко Насионал де Мексико С.А., част от финансовата група Банамекс (Actuario Roberto Medelin # 800, Segundo Piso Norte, Col. Santa Fe Pena Blanca, 01210, Mexico D.F.), в Малайзия на Ситигруп Трансакшън Сървисис (М) (Menara Northan, 55 Jaan Sultan Ahmad Shah Penang, Kuala Lumpur), съгласно сключен между тях и Клона Договор за трансфер на лични данни, съдържащ стандартни договорни клаузи. Износителят на данни "Ситибанк Н.А. – клон София" и вносителите на данни-подробно описани по-горе, са част от международна банкова група. В тази връзка, трансферът на данни - предмет на настоящото искане, ще се извършва за целите на осъществяване на Глобален проект за предотвратяване изпирането на пари съгласно Федералните регулаторни изисквания на САЩ, оценка на риска, свързан с клиенти, както и на адекватността на съществуващите методи за анализ.

Субекти на обработване на лични данни са физически лица-представители на посолства; на чуждестранни или местни банки, през които се извършват парични трансфери, дейности, свързани с финансови услуги; и на клиенти, обект на разследвания, както и на политически фигури; съгласно дефиницията в Глобалния проект за предотвратяване изпирането на пари.

Целите, за които личните данни ще бъдат предоставяни, са следните:

- Управление на риска: оценка на риска, свързан с потенциални и съществуващи клиенти; да се създаде Базов списък на високорискови клиенти и да се идентифицират всички сметки на тези клиенти;
- Да се осъществяват търсения в местни бази данни за възможни свързани сметки; да се създаде и поддържа от Междинния офис за борба с изпирането на пари, Списък на взаимовръзките с клиенти в целия сектор, съдържащ данни за високорискови клиенти; да се извърши от Глобалното разследващо звено и от неговите регионални центрове, преглед на взаимовръзките с клиенти в целия сектор;
- Да се събере и да се включи информация в база данни за случаи, позволяващи на банката да идентифицира действия между различните сметки на един и същ клиент;
- Да се преглежда и анализира налична информация за всеки клиент.

Категориите данни, чиито трансфер се иска, включват:

От регистър „Управление на данните, свързани с клиенти”:

- Собствено и фамилно име или търговско наименование; адрес, град, област, пощенски код; държава на пребиваване и служба; телефонен номер; дата на раждане/дата на учредяване; правителствен идентификационен номер; правителствен идентификационен тип; вид банкова сметка или връзка; номер на банкова сметка; статус на банкова сметка (открита/закрита); дата на закриване на банковата сметка; индикатор на статут; търговски сектор;

- Номер, вид и статус на банковата сметка; продуктов тип на сметката; име на титуляра на сметката; дата на раждане според сметката; номер на социална осигуровка/данъчна идентичност според сметката; адрес според сметката; телефонен номер според сметката; държава, където е открита сметката; причини за съответствие; рисков показател; брой на текущи движения на сумите по сметката-свързвания; общ брой на транзакциите през текущия месец-свързвания; общ сбор на паричния поток през текущия месец – парична наличност; брой транзакции през текущия месец – еквивалент на парична наличност; общ сбор на транзакциите през текущия месец – еквивалентни случаи; статус на сметката през текущия месец.

Съгласно предоставената информация в искането, чувствителни данни няма да са предмет на трансфер.

Защитата на личните данни: Извършва се чрез парола за стартиране на операционната система и посредством поддържане на антивирусни програми, защитна стена (Fire Wall), както и чрез периодично архивиране на данните на отделни носители. Защитата се осъществява съгласно българското законодателство, чрез спазване на изискванията за техническите и организационните мерки и допустимия вид защита на личните данни и при стриктно спазване на Политиката и стандартите за информационна сигурност на „Ситигруп”. Предаването на данните от регистър „Управление на данните, свързани с клиенти” - предмет на настоящото искане, на трети държави – САЩ, Хонконг, Мексико и Малайзия, ще се извършва по електронен път и защита им ще се осъществява чрез защитна стена (Fire Wall), криптиране на лични данни за онлайн излъчване или транспортирани посредством носители на данни (ленти и модули или други носители), като всички транзакции ще протичат през Глобален мрежов рутер на „Ситигруп”. Техническите и организационните мерки за сигурност и защита на трансферираните лични данни са подробно описани в „Допълнение № 2” към Стандартните договорни клаузи”.

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

”Ситибанк Н.А. – Клон София” е клон на чуждестранен търговец, вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 130325402 и предмет на дейност: 1. Публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставяне на кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск; 2. Извършване на услуги по парични преводи, а след 01.11.2009г. – извършване на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи; 3. Издаване и администриране на други средства за плащане (платежни карти, пътнически чекове и кредитни писма) доколкото тази дейност не е обхваната от т.2; 4. Дейност като депозитарна или попечителска институция; 5. Финансов лизинг; 6. Гаранционни сделки; 7. Търгуване за собствена сметка или за сметка на клиента със: 6.1 Инструменти за паричния пазар-чекове, менителници, депозитни сертификати и др., извън случаите по т.8; 6.2 Финансови фючърси, опции, инструменти, свързани с валутни курсове и лихвени проценти, както и други дериватни инструменти, извън случаите по т.8; 8. Търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти с прехвърляеми ценни книжа, участие в емисии на ценни книжа, както и услуги и дейности по чл.5, ал.2 и ал.3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, с изключение на придобиване и управление на дялови ценни книжа за собствена сметка и поемане на емисии на дялови ценни книжа за собствена сметка; 9. Парично брокерство; 10. Консултации на дружества относно тяхната капиталова структура,

отраслова стратегия и свързаните с това въпроси, както и консултации и услуги относно преобразуване на дружества и сделки по придобиване на предприятия; 11. Придобиване на вземания, произтичащи от доставка на стоки и предоставяне на услуги (факторинг); 12. Отдаване под наем на сейфове; 13. Събиране, предоставяне на информация и референции относно кредитоспособността на клиентите; 14. Други подобни дейности, определени с наредба на БНБ.

Седалището и адресът на управление на „Ситибанк Н.А. – Клон София” са: гр.София, Район „Оборище”, бул. ”Княгиня Мария Луиза” № 2, ет.5.

За осъществяване на предоставянето на данни в трети държави между износителя на данните ”Ситибанк Н.А. – Клон София”, Република България и вносителите на данните: в САЩ - Ситикорп Северна Америка Инк., Ситибанк Н.А. Инк., Ситигруп Текнолоджи, Инк., в Хонконг - Ситибанк Н.А. Хонконг, в Мексико - Банко Насионал де Мексико С.А., част от финансовата група Банамекс, в Малайзия - Ситигруп Трансакшън Сървисис (М), е сключен договор за трансфер на данни с използване на стандартни договорни клаузи съгласно Решение 2010/87/ЕО от 5 февруари 2010 година относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО.

Стандартните договорни клаузи (по отношение на лица, обработващи данни), са структурирани, както следва:

Клаузи 1-12 включват: Определения на основните термини; Подробности в предаването; Клауза в полза на трето лице; Задължения на износителя на данните; Задължения на вносителя на данните; Отговорност; Медиация и съд; Сътрудничество с надзорни органи; Приложимо правоправото на държавата – членка, в която е установен износителят на данните - Република България; Изменение на договора; Предаване за подизпълнение; Задължение след приключване на услугите по обработване на личните данни.

Допълнение № 1: Съдържа информация за:

- износителя на данни : ”Ситибанк Н.А. – клон София”, Република България;
- вносителите на данни: Ситикорп Северна Америка Инк., Ситибанк Н.А. Инк., Ситигруп Текнолоджи, Инк. – САЩ;
- вносители на данни: подизпълнители, посочени в Допълнение 3.3 - в Хонконг - Ситибанк Н.А. Хонконг, в Мексико - Банко Насионал де Мексико С.А., част от финансовата група Банамекс, в Малайзия - Ситигруп Трансакшън Сървисис (М);
- Категории физически лица, чиито данни са предмет на трансфер;
- Категории данни, предмет на трансфер;
- Операции по обработка.

Допълнение № 2: Описание на техническите и организационните мерки за защита, приведени в действие от вносителя на данни в съответствие с клаузи 4г и 5в, които включват: контрол на достъпа за лица; контрол върху носителите на данни; контрол на паметта за данни; контрол на потребителски права; контрол на достъпа на персонала; контрол на достъпа до данните; контрол на пренос; контрол на въвеждане на данни; инструктажен контрол; контрол при транспортиране; организационен контрол.

Допълнение № 3: 3.1 Съдържа информация за износителя на данни; 3.2 Съдържа информация за вносителите на данни; 3.3 Съдържа информация за вносителите –подизпълнители.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация №109 като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен № 38. ”Ситибанк Н.А. – Клон София” е заявило поддържането на 11 броя регистри. Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър ”Управление на данните, свързани с клиенти”.

С писмо рег. №.3382/04.08.2011г. Комисията за защита на личните данни е изисквала допълнителна информация относно: 1. Глобалния проект за предотвратяване на изпирането на пари; 2. Конкретизиране значението на използвания израз „име на сметка” в иска; 3. Превод на български език на Общите договорни клаузи, както и на допълненията към тях 1, 2 и 3.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо от 16.08.2011г., в Комисията е постъпила допълнителна информация, както следва:

1. По отношение на Глобалния проект за предотвратяване изпирането на пари: Този проект е формулиран в отговор на държавно регулаторно изискване на САЩ, което изисква от „Ситибанк” да създаде програма, с която да разработи цялостен преглед на своите отношения с определени високорискови клиенти от различни сфери на дейност и географски точки. Тази нова програма ще даде възможност на „Ситибанк” да оцени подходящия клиентски рисков рейтинг, адекватността на съществуващите процеси за правен анализ, както и да определи дали се очаква широка дейност на клиентското предприятие, въз основа на минали практики, тенденции в областта и регулаторни очаквания. За целите на този проект, ще бъдат създадени два офиса: 1. „Междинен офис”, който ще се намира в гр. Тампа, щата Флорида и ще се управлява от отдел „Операции и технологии” („О&Т”) ; 2. Офис на „Звено за глобално разследване” в гр.Ню Йорк, което ще бъде управлявано от отдел „Нормативен контрол”. Дейността на това звено ще бъде подпомагана от персонала, отговарящ за нормативния контрол в регионалните центрове, намиращи се в Хонконг, Обединеното кралство и Мексико. Проектът ще бъде реализиран на два последователни етапа:

Първи етап включва: Изготвяне на „Базов списък”, който се съхранява в САЩ, след извършване на подбор на имена на високорискови клиенти и посочване на всички сметки на тези клиенти във всяка страна и сфера на дейност на „Ситибанк”. За тази цел, „Междинният офис” е съставил списък на високорискови клиенти, попадащи в една от няколко категории, например-публични лица на високи постове; посолства; клиенти на кореспондентски банки; стопански дейности, свързани с парични услуги; клиенти, спрямо които се провеждат значими разследвания. Следва да бъде установено кои клиенти от „Базовия списък” имат сметки в различни дейности или страни. За тази цел отдел „Операции и технологии” („О&Т”) ще изпрати списъка на служители, които да извършат търсене на имена спрямо регионалната база данни с данни за възможни свързани сметки. Резултатите ще бъдат изпратени на „Междинния офис” в САЩ за определяне на съответствие. През 2011г. анализаторите от „Междинния офис” ще подпомогнат проучването и в Центровете за мониторинг в Полша и Малайзия. Анализаторите следва да потвърдят и точността на съответстващите регионални сметки, като данните ще останат съхранени в „Центрове за бързи проверки” в САЩ. Анализаторите ще имат достъп до данните само в техния регион. Отдел „Нормативен контрол” и „Междинния офис” ще използват данните като база за точно определяне кои резултати съвпадат с първоначалния „Базов списък” и ще създават месечен Списък на взаимовръзките на клиентите. Всеки високорисков клиент, който има сметки в различни сфери на дейност, ще бъде препращан за допълнителен преглед на взаимовръзките. Клиентите ще останат в списъка, докато продължат да бъдат класифицирани като високорискови за поне една от сметките си.

Втори етап включва: Прегледът за взаимовръзките ще бъде извършен от „Звеното за глобално разследване” в Ню Йорк, както и от регионалните центрове в Обединеното кралство, Хонконг и Мексико. Всеки регионален център, който има сметка за клиент, който подлежи на допълнителен преглед, ще получи комплект данни по случая, включващ, както елементите данни от първи етап, така и обобщена информация за всяка от сметките на клиента по света. Допълнителните данни през втори етап ще включват сумарни данни по транзакции, както и обобщени данни относно предишни сигнали и разследвания, получени от Центровете за бързи проверки и Системите „Mantas”. Регионалните центрове, които споделят един и същ клиент, ще имат достъп до данните от други райони, съдържащи се първоначалния Комплект данни по случая. Това споделяне на информация ще помогне на анализаторите да разберат контекста на клиентските взаимовръзки като цяло и да ги подпомогне в разпознаването на действия между различни сметки на един и същ клиент. Системата е проектирана

така, че каквато и допълнителна информация да добави всеки регионален център към Комплекта данни по случая, тя не може да бъде достъпна или видяна от другите регионални центрове, когато се изпраща обратно за „Звеното за глобално разследване” в Ню Йорк. В някои случаи, може да бъде споделена информация между регионалните центрове, за да се установи определена дейност в различни райони или да се изяснят несъответствия в информацията и да се вземе решение.

2. По отношение конкретизиране значението на използвания израз „име на сметка” в иска: следва да се предвид „име на титуляра на сметка”.

3. Превод на български език на Общите договорни клаузи, както и на допълненията към тях 1, 2 и 3.

Във връзка с реализирането на Глобалния проект за предотвратяване изпирането на пари от международната банкова група на „Ситибанк”, от страна на ”Ситибанк Н.А. – Клон София”, Република България ще бъдат трансферирани лични данни-описани подробно по-горе от регистър „Управление на данните, свързани с клиенти”, които при извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че те съвпадат със заявените за трансфер. Предвидена е също така и възможността данните да бъдат предоставяни в САЩ.

Предоставянето от ”Ситибанк Н.А. – клон София” на информация, съдържаща лични данни на физически лица, би представлявало ”Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. В параграф 1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е разписана дефиниция относно предоставянето на лични данни. Това са действия по цялостното или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната и извън нея.

Всеки администратор на лични данни, при обработката на лични данни следва да спазва принципите, заложили в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, т.е. личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотнесими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

На основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в третата държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита. В конкретния случай износителят и вносителят на данните са използвали Решение на Европейската комисия № 2010/87/ЕО от 05.02.2010г. относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

Предвид факта, че за извършване на трансфера се използват стандартни договорни клаузи съгласно горепосоченото решение на Европейската комисия и на основание чл. 36а, ал. 4, т.2 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Указва на администратора на лични данни "Ситибанк Н.А. – клон София" да актуализира информацията в регистър „Управление на данните, свързани с клиенти“, като заяви възможен трансфер на данни в Хонконг, Мексико и Малайзия.

2. След актуализация на данните по т.1, разрешава на администратора на лични данни "Ситибанк Н.А. – клон София" (клон на чуждестранен търговец) да предостави лични данни на физически лица-представители на посолства; на чуждестранни или местни банки, през които се извършват парични трансфери, дейности свързани с финансови услуги; и на клиенти, обект на разследвания, както и на политически фигури, съгласно дефиницията в Глобалния проект за предотвратяване изпирането на пари на територията на трети държави: в САЩ - Ситикорп Северна Америка Инк., Ситибанк Н.А. Инк., Ситигруп Текнолоджи, Инк., в Хонконг - Ситибанк Н.А. Хонконг, в Мексико - Банко Насионал де Мексико С.А., част от финансовата група Банамекс, в Малайзия - Ситигруп Трансакшън Сървисис (М), в качеството им на обработващи данните, с цел реализиране на Глобалния проект за предотвратяване изпирането на пари, в следния обем лични данни от регистър „Управление на данните, свързани с клиенти“:

- Собствено и фамилно име или търговско наименование; адрес, град, област, пощенски код; държава на пребиваване и служба; телефонен номер; дата на раждане/дата на учредяване; правителствен идентификационен номер; правителствен идентификационен тип; вид банкова сметка или връзка; номер на банкова сметка; статус на банкова сметка (открита/закрита); дата на закриване на банковата сметка; индикатор на статут; търговски сектор;

- Номер, вид и статус на банковата сметка; продуктов тип на сметката; име на титуляра на сметката; дата на раждане според сметката; номер на социална осигуровка/данъчна идентичност според сметката; адрес според сметката; телефонен номер според сметката; държава, където е открита сметката; причини за съответствие; рисков показател; брой на текущи движения на сумите по сметката-свързвания; общ брой на транзакциите през текущия месец-свързвания; общ сбор на паричния поток през текущия месец – парична наличност; брой транзакции през текущия месец – еквивалент на парична наличност; общ сбор на транзакциите през текущия месец – еквивалентни случаи; статус на сметката през текущия месец.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – гр. София в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № 3987/01.09.2011г. гр. София, 24.10.2011г.

ОТНОСНО: Искане с рег. №3987/01.09.2011г. от за ръководителя на Дипломатическо бюро на Република България в гр. Бон, Федерална Република Германия, постъпило чрез дирекция „Консулски отношения” към Министерство на външните работи, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) относно предоставянето на лични данни на български граждани на администрацията на органите на управление във Федерална Република Германия

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 12.10.2011 г. (Протокол № 42), разгледа искане с рег. № 3987/01.09.2011г. от за ръководителя на Дипломатическо бюро на Република България в гр. Бон, Федерална Република Германия, чрез дирекция „Консулски отношения” към Министерство на външните работи, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) относно предоставянето на лични данни на български граждани на администрацията на органите на управление във Федерална Република Германия.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Съгласно изложеното в искането, във връзка с постоянно нарастващия брой на пребиваващите на територията на Федерална Република Германия български граждани и предоставянето на качествени и бързи консулски услуги от страна на Дипломатическото бюро в гр.Бон, при ежедневното сътрудничество с германските власти възниква необходимостта от предоставянето на лични данни на български граждани. Във връзка с това, в молбата до КЗЛД са поставени следните въпроси за изразяване на становище, а именно :

1. При предоставянето на лични данни на български граждани от ЕСГРАОН на заявите искане чуждестранни органи на държава-член на Европейския съюз, приложим ли е чл.106, ал.2 от Закона за гражданската регистрация или същият се прилага само по отношение на чуждестранните представителства на третите държави, намиращи се на територията на Република България;

2. Кое е приложимото право, съответно какъв е редът за предоставяне на лични данни на български граждани от ЕСГРАОН на чуждестранни органи на държава-член на Европейския съюз чрез дипломатическите и консулските представителства на Република България;

3. Необходимо ли е разрешение от Комисията за защита на личните данни при предоставянето на лични данни на български граждани от ЕСГРАОН на чуждестранни органи на държава-член на Европейския съюз или същото се извършва без получаването на разрешение и по реда на чл.36а от Закона за защита на личните данни.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, се установи следното:

Съгласно чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), предоставянето на лични данни на държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване изискванията на този закон.

По смисъла на чл.1, ал.3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството му на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. Тази норма се отнася, както за всички български граждани, така и за чужденците, намиращи се на територията на Република България.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях.

Функциите на ЕСГРАОН са:

1. създаване и поддържане на регистри на актове за гражданско състояние;
2. създаване и поддържане на Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние;
3. създаване и поддържане на регистър на населението;
4. еталонодържател за уникалния административен идентификатор на физическите лица ЕГН, и създаване и поддържане на регистъра на единните граждански номера;
5. създаване и поддържане на националния класификатор на настоящите и постоянните адреси в Република България;
6. осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт.

В чл.106 от Закона за гражданската регистрация е регламентиран редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.
4. Предоставянето на данни от ЕСГРАОН на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерството на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори и с разрешение на Комисията за защита на личните данни.
5. Длъжностните лица от общинските администрации, изпълняващи дейности по гражданската регистрация, както и консулските длъжностни лица в чужбина имат право на безвъзмезден достъп до данните в електронните регистри на национално ниво.
6. Условието за достъп и за предоставяне на данни от регистрите се определят със споразумение между министъра на регионалното развитие и благоустройството и потребителя по ред, определен в наредбата по чл. 113, ал. 1.

Действията по отношение на данните, свързани с гражданската регистрация на физическите лица, представляват „Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране

или комбинирани, блокирани, заличавани или унищожавани. Съгласно чл.5 от ЗГР, при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят лични данни, които определят тяхната самоличност, са свързани с родствениите връзки между лицата по права линия от първа степен и по съребрена линия от втора степен, отразяват постоянния и настоящия адрес, отразяват степента и вида на образованието, показват наличието на правни ограничения. Средствата, чрез които се обработват данните от гражданската регистрация са посочени в чл.6 от ЗГР. Данните подлежат и на компютърна обработка. Те се съхраняват в документални и картотечни регистри и в автоматизирани информационни фондове.

Тъй като в случая необходимостта от обработване и предоставяне на лични данни на български граждани от страна на Дипломатическото бюро в Бон произтича от функциите на самото бюро, приложение следва да намерят съответните международноправни и националноправни актове, регламентиращи дипломатическата и консулската дейност.

Съгласно чл.5 от Виенската конвенция за консулските отношения, ратифицирана с Указ № 947 на Държавен съвет от 25.05.1989г. (ДВ бр.42/02.06.1989г.), в сила за България от 10.08.1989г., консулските функции се състоят в:

- Защита в приемащата държава на интересите на изпращащата държава и на нейните граждани, физически и юридически лица, в границите допускани от международното право;
- Съдействие за развиване на търговски, икономически, културни и научни връзки между изпращащата и приемащата държава, а също така и съдействие за развиване по друг начин на приятелски отношения между тях в съответствие с тази конвенция;
- Издаване на паспорти и документи за пътуване на граждани на изпращащата държава, както и на визи и съответни документи на лица, желаещи да посетят изпращащата държава;
- Оказване на помощ и съдействие на граждани, физически и юридически лица, на изпращащата държава;
- Изясняване с всички законни средства на условията и развитието на търговския, икономическия, културния и научния живот в приемащата държава, съобщаване за тях на правителството на изпращащата държава и предоставяне на сведения на заинтересованите лица;
- Изпълняване на функции на нотариус, длъжностно лице по гражданско състояние и на други подобни функции, а също така изпълняване на някои функции от административен характер при условие, че това не противоречи на законите и правилниците на приемащата държава.

Съгласно чл. 2 – чл.3 от Закона за дипломатическата служба, дипломатическата служба е специализирана държавна администрация под ръководството на министъра на външните работи, която включва Министерството на външните работи и задграничните представителства на Република България като негови структурни звена. Дипломатическата служба е специален вид държавна служба за осъществяване на външната политика и международните отношения на Република България. Целта на дипломатическата служба е да защитава правата и интересите на Република България в международните отношения, както и на българските граждани и българските юридически лица в чужбина в съответствие с принципите и нормите на международното право. Задграничното представителство на Република България е териториално структурно звено на Министерството на външните работи, което осъществява дипломатическа и/или консулска дейност в друга държава или при международни правителствени организации. Задгранични представителства са: 1. посолствата; 2. постоянните представителства и постоянните делегации при международните правителствени организации; 3. генералните консулства, консулствата, вицеконсулствата и консулските агентства; 4. дипломатическите бюра и бюрата за връзка; 5. специалните мисии по смисъла на Конвенцията за специалните мисии, приета от ОС на ООН на 8 декември 1969 г. Откриването, определянето на вида и закриването на задграничните представителства се извършва от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи (чл.21, ал.1 от Закона за дипломатическата служба).

Във връзка с обработването на лични данни на български граждани, Министерството на външните работи на Република България се явява администратор на лични данни, а Дипломатическото бюро на Република България в гр. Бон, Федерална Република Германия – обработващ лични данни. Във връзка с това, отношенията между администратора (Министерство на външните работи на Република България) и обработващия лични данни (Дипломатическото бюро на Република България в гр.Бон, ФРГ) са уредени с нормативен акт (Закона за дипломатическата служба) по смисъла на чл.24, ал.4 от Закона за защита на личните данни. Следва да се има предвид, че обработващият лични данни, както и всяко лице, действащо под ръководството на администратора или обработващия, което има достъп до лични данни, може да ги обработва само по указание на администратора, освен ако в закон не е предвидено друго. При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни бе установено, че Министерството на външните работи на Република България е вписано като администратор на лични данни с идентификационен номер 53271, като е заявило поддържането на 6 регистъра. Относим към предмета на искането е регистър „Консулски отношения”. В него изчерпателно са описани всички категории данни, които обработват консулските длъжностни лица относно български и чуждестранни граждани, като в т.7 , раздел VII „Категории получатели, на които данните могат да бъдат разкривани” е заявено предоставянето на лични данни на чуждестранни физически или юридически лица, или държавни органи извън територията на Република България в рамките на Европейския съюз.

Поради това, че в случая става въпрос за лични данни на български граждани на територията на ФРГ, следва да бъдат отчетени и разпоредбите на Закона за българите, живеещи извън Република България. На основание чл.5, ал.1 от цитирания закон, българите, живеещи извън границите на Република България, се ползват с право на закрила от страна на българската държава, която в съответствие с принципите на международното право и международните договори, защитава техните права и законни интереси.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне на данни на български граждани от Дипломатическото бюро на Република България в гр.Бон към Министерството на външните работи на администрацията на органите на управление на Федерална Република Германия, намират приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни”, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява действие по обработване чрез предоставяне на данните.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

- 1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

На основание изложеното, се налага изводът, че консулските длъжностни лица имат нормативно установени задължения спрямо гражданите на изпращащата държава на територията на приемащата държава, както и права: свободно да влизат във връзка с тях и да ги посещават и други, които не се

забраняват от законите и правилниците на приемащата държава или за изпълнението, на които приемащата държава не се противопоставя. В конкретния случай, ръководителят на Дипломатическото бюро на Република България в гр. Бон, Федерална Република Германия в изпълнение на своите функции, описани по-горе, осъществява обработване на лични данни на български граждани, пребиваващи на територията на Федерална Република Германия. Що се отнася до предоставянето на тези данни на органите на управление на Федерална Република Германия, по отношение законосъобразните условия за обработване на лични данни, може да се приеме, че в конкретния казус намират приложение разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 – физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие, т.6 – обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните, т.7 – обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данни, от Закона за защита на личните данни.

Относно приложението на чл.106, ал.2 от Закона за гражданската регистрация: В тази разпоредба е разписано, че предоставянето на данни от ЕСГРАОН на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерство на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори и с разрешение на Комисията за защита на личните данни. В тази връзка, нормата не е приложима за органи на друга държава (вкл. държава – член на Европейския съюз/Европейското икономическо пространство), установени извън територията на Република България, в конкретния случай – за органите на управление на Федерална Република Германия. В този случай намира приложение разпоредбата на чл.106, ал.1, т.2 - държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия и т.3 - български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни от Закона за гражданската регистрация, тъй като може да се предположи, че администрацията на органите на управление на ФРГ попада в понятието държавен орган със законоустановени правомощия съгласно националното си законодателство, а в определени случаи и - чуждестранно юридическо лице.

Относно реда за предоставяне на лични данни на български граждани от ЕСГРАОН на чуждестранни органи на държава - член на Европейския съюз:

Съгласно чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни, предоставянето на лични данни в държава-членка на Европейския съюз, както и в държава-членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване изискванията на закона. Тази разпоредба е относима към изложения в искането казус, тъй като Федерална Република Германия е член на Европейския съюз. На практика това означава, че не се изисква разрешение от КЗЛД за всеки конкретен случай на предоставяне на данни.

Що се отнася до запитването какъв е реда за предоставяне на данните, то следва да се има предвид, че в Закона за защита на личните данни липсват конкретни изисквания в тази връзка. Доколкото предоставянето на данни съгласно §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД представлява действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея, то това, което администраторът следва да предприеме в този случай е да приложи подходящи технически и организационни мерки за защита на данните. Конкретната преценка за това какви мерки следва да бъдат предприети е на самия администратор съгласно чл. 23 от ЗЗЛД. Това, което задължително следва да е налице обаче, е поне едно от основанията/условията за допустимост на обработването под формата на предоставяне на данните съгласно чл. 4, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

Относно правомощието на Комисията за защита на личните данни да дава разрешения за предоставяне на данни от ЕСГРАОН:

Следва да има предвид, че Законът за гражданската регистрация е специален по отношение на Закона за защита на личните данни относно предоставянето на достъп до данни в ЕСГРАОН.

В досегашната практика, КЗЛД не е била сезирана принципно по отношение предоставянето на лични данни на български граждани от ЕСГРАОН на чуждестранни държавни органи и институции, какъвто е настоящият казус, а само по конкретни поводи. Становищата на КЗЛД за предоставяне на лични данни на български граждани от ЕСГРАОН досега са обосновани от разпоредбата на чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни за свободно движение на лични данни, като е препращано към отговорността на администратора на лични данни сам да преценява във всеки конкретен случай необходимостта и наличието на условие за допустимост на обработването на данните. С оглед защитата на конституционно признатите права на личността и гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот, преди евентуалното предоставяне на лични данни на физическите лица-български граждани трябва да бъде поискано предоставяне на доказателства от съответните чуждестранни държавни органи, в конкретния случай от органите във ФРГ. Предоставянето на данните се извършва свободно съгласно чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни, като преценката относно начина, по който ще бъде оформена и изпратена исканата информация, касаеща български граждани, на чуждестранни държавни органи, както и предприетите технически и организационни мерки за сигурност на информацията при осъществяване на нейното предоставяне (трансфер), са изцяло в задължение и отговорност на администратора, предоставящ данните.

Във връзка с естеството на искането, съществува правна възможност български граждани при реализиране на техни права, в определени случаи да са съгласни личните им данни да бъдат предоставяни на чуждестранни органи, институции или чуждестранни юридически лица (напр. за упражняване на техни права), но при установяване на задължения, нарушения, санкции, глоби и др., да не са съгласни с предоставянето на техни лични данни. При наличие на втората хипотеза, с оглед целта на дипломатическата служба да защитава правата и интересите на Република България в международните отношения, както и на българските граждани и българските юридически лица в чужбина в съответствие с принципите и нормите на международното право, е целесъобразно преценката относно това дали следва да бъдат предоставяни данните или не, да се прави във всеки конкретен случай, на базата на разрешение или становище на КЗЛД.

Що се отнася до наличието на съгласие от страна на физическите лица, чиито данни евентуално ще се предоставят на органите във ФРГ, следва да се има предвид, че съгласно §1, т.13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, “Съгласие на физическото лице” е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Съгласието следва да е налице по отношение на целите на обработване на данните в конкретния случай, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им. Във всички случаи на лицата следва да е предоставена информация за правото на достъп и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни, както и правото на възразение срещу обработването на личните им данни, при наличие на законово основание за това.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т.4 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл.5 и чл.36 от Виенската конвенция за консулските отношения (ратифицирана с Указ № 947 на Държавен съвет от 25.05.1989г., в сила за България от 10.08.1989г.) и чл.4 , ал. 1, т.2, т.6 и т.7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. На основание чл.51, ал.1 от Закона за нормативните актове, задължително тълкуване на нормативен акт дава само органът, който е издал акта.

2. Разпоредбата на чл.106, ал.2 от Закона за гражданската регистрация не е приложима за органи на друга държава (вкл. държава – член на Европейския съюз/Европейското икономическо пространство), установени извън територията на Република България, в конкретния случай – за органите на управление на Федерална Република Германия.

3. Предоставянето на лични данни от Дипломатическо бюро на Република България в гр.Бон, Федерална Република Германия към Министерството на външните работи на администрацията на органите на управление на Федерална Република Германия се извършва свободно съгласно чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни при наличие на едно от условията за допустимост на обработването на данни съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, след доказване наличие на законен интерес от страна на чуждестранния държавен орган, на който се разкриват данните, като преценката относно начина, по който ще бъде оформена и изпратена исканата информация, както и предприетите технически и организационни мерки за сигурност на информацията при осъществяване на нейното предоставяне, са отговорност на самото дипломатическо бюро. Доколкото става въпрос за предоставяне на данни от администратори, респ. обработващ, по отношение на които намира приложение българският закон за защита на личните данни, то приложимото право е българското. Поради това, че в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) няма разписани конкретни изисквания по отношение реда, по който следва да бъдат предоставени данните в този случай, предаването следва да става съобразно разпоредбите на чл.23 от ЗЗЛД.

4. Когато предоставянето на данни по т.3 е обусловено от необходимостта от предоставяне на услуги по инициатива или за нуждите на самите български граждани, предоставянето винаги е свободно при наличие на изрично и недвусмислено съгласие от страна на самите физически лица - български граждани.

5. Комисията за защита на личните данни следва да бъде сезирана на основание чл.10б, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация във всички случаи, когато липсва изрично съгласие от страна на български граждани, техните лични данни да бъдат предоставени на чуждестранни държавни органи и институции, както и на чуждестранни юридически лица с цел гарантиране на неприкосновеността на личността и защитата на личните данни на физическите лица.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 3147/2011г.
гр. София, 04.10.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег. №3147/14.07.2011г. от г-н Кристофър Нийлд - управител на „Пи Пи Ди България” ЕООД, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно процедурата по регистрация на „Пи Пи Ди България” ЕООД в качеството му на местен представител, действащ от името на администратори на лични данни, установени в трета държава*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 21.09.2011 г. (Протокол № 39), разгледа искане, рег.№3147/14.07.2011г. от г-н Кристофър Нийлд - управител на „Пи Пи Ди България” ЕООД, за изразяване на становище от

Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно процедурата по регистрация на „Пи Пи Ди България“ ЕООД в качеството му на местен представител, действащ от името на администратори на лични данни, установени в трета държава.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Съгласно представената информация в искането, „Пи Пи Ди България“ ЕООД е договорна изследователска организация, която предоставя услуги на фармацевтичната индустрия, чрез организиране и провеждане на клинични изпитвания. Дружеството е собственост и част от „Пи Пи Ди ЮКей Холдингс Лимитид“ – Великобритания. За осъществяване на своята дейност, дружеството обработва лични данни в качеството си на администратор на лични данни. Независимо от това, дружеството извършва и клинични изпитвания, възложени му от други компании, в качеството му на обработващ данните. Във връзка с това, с Работни задания към основния договор между „Милениум Фармасютикълс“ Инк. и „Пи Пи Ди Глобал Лимитид“ и неговите филиали – юридически лица (вкл. „Пи Пи Ди България“ ЕООД съгласно Приложение №1) и между „Оникс Фармасютикълс“, Инк. и „Пи Пи Ди Глобал Лимитид“ и неговите филиали – юридически лица (вкл. „Пи Пи Ди България“ ЕООД съгласно Приложение №1), сключени на 13.09.2010г., „Пи Пи Ди Глобал Лимитид“ се задължава да предоставя клинични услуги във връзка с клинични изследователски програми на „Милениум Фармасютикълс Инк.“, САЩ и на „Оникс Фармасютикълс Инк.“, САЩ в качеството им на спонсори. **Съгласно работните задания, филиалите на „Пи Пи Ди Глобал Лимитид“ (вкл. „Пи Пи Ди България“ ЕООД) действат като обработващи данни съобразно инструкциите на спонсорите.** В конкретния случай, „Пи Пи Ди България“ ЕООД се явява обработващ лични данни, действащ от името на администратори, установени извън Европейския съюз/Европейското икономическо пространство и същевременно се явява техен местен представител, установен на територията на Република България по смисъла на чл.1, ал.4, т.3 от Закона за защита на личните данни. В тази връзка, дружеството сезира КЗЛД с искане за становище относно процедурата по неговата регистрация като местен представител.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

„Пи Пи Ди България“ ЕООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията към Министерството на правосъдието с ЕИК200160722, със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, ЖК „Младост - 4“, Бизнес парк София, сграда 5А, ет.1 и предмет на дейност: консултантски и посреднически услуги по организиране и провеждане на научно-изследователска и развойна дейност в областта на естествените и медицински услуги, от името и за сметка на възложителя.

В качеството си на администратор на лични данни „Пи Пи Ди България“ ЕООД е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идент. № 248616, като са заявени два броя регистри: „Персонал“ и „Управление на клинични изпитвания“. Категориите данни, които дружеството е заявило, че обработва в регистър „Управление на клинични изпитвания“, във връзка с осъществяваната от него дейност, са следните: име, месторождение, адрес, телефон, банкова сметка, образование, трудова дейност, като е заявен и възможен трансфер на данни във Великобритания и САЩ.

Във връзка с твърдението, че въз основа на „Работно задание“, „Пи Пи Ди България“ ЕООД е назначено като местен представител в Република България от компании базирани в САЩ, с писмо от

02.08.2011г. КЗЛД е изисквала да ѝ бъде представено посоченото в молбата „Работно задание”, с което „Милениум Фармасютикълс”, Инк., САЩ е назначил местни юридически лица в различни държави, в това число и „Пи Пи Ди България” ЕООД в Република България, които да извършват обработване на лични данни чрез осъществяване на клинични изпитвания.

В изпълнение на указанията на КЗЛД, с писма от 08.08.2011г. и от 09.08.2011г., в КЗЛД е постъпила следната допълнителна информация: 1. Работно задание към основния договор между „Милениум Фармасютикълс” Инк. („Millennium Pharmaceuticals” Inc.) и „Пи Пи Ди Глобал Лимитид” („PPD Global Limited”); 2. Работно задание към основния договор между „Оникс Фармасютикълс”, Инк. („Onyx Pharmaceuticals” Inc.) и „Пи Пи Ди Глобал Лимитид” („PPD Global Limited”); 3. Становище 1/2010 относно понятията „администратор на лични данни” и „лице, което обработва данните” на Работна група по чл.29 от Директива 95/46/ЕО (Независим европейски консултативен орган относно защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот); 4. Копие на заявление за регистрация на „Оникс Фармасютикълс” Инк. - САЩ като администратор на лични данни в КЗЛД; 5. Копие на заявление за регистрация на „Милениум Фармасютикълс” Инк. - САЩ като администратор на лични данни в КЗЛД.

При обстоятелствен анализ на изложеното в искането, както и на приложените допълнителна информация и доказателства, бе констатирано, че **„Пи Пи Ди България” ЕООД е администратор на лични данни на собствено основание, в изпълнение на основния си предмет на дейност и едновременно с това обработващ лични данни за администратори, установени в трета държава, а именно: „Милениум Фармасютикълс” Инк. и „Оникс Фармасютикълс” Инк., САЩ.** Именно във връзка с второто си качество, „Пи Пи Ди България” ЕООД е сезирало Комисията, по отношение процедурата за регистрацията му като местен представител, установен на територията на Република България по смисъла на чл.1, ал.4, т.3 от Закона за защита на личните данни. Във връзка с това, на 17.05.2011г. дружеството е подало заявление за регистрация в КЗЛД с рег.№ 2224 от името на администраторите на лични данни - „Оникс Фармасютикълс” Инк. и „Милениум Фармасютикълс” Инк., САЩ като техен местен представител. С оглед задължението на администраторите да подадат заявление за регистрация в КЗЛД преди да започнат да обработват лични данни, следва да се има предвид, че на основание чл.1, ал.4, Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) се прилага за обработването на лични данни, когато администраторът на лични данни:

1. е установен на територията на Република България и обработва лични данни във връзка със своята дейност;
2. не е установен на територията на Република България, но е задължен да прилага този закон по силата на международното публично право;
3. не е установен на територията на държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, но за целите на обработването използва средства, разположени на българска територия, освен когато тези средства се използват само за транзитни цели; в този случай администраторът трябва да посочи представител, установен на територията на Република България, без това да го освобождава от отговорност.

В конкретния случай, съгласно постъпилата информация, администраторите на лични данни: „Милениум Фармасютикълс” Инк. и „Оникс Фармасютикълс” Инк., са установени на територията на трета държава - САЩ и е налице хипотезата, разписана в чл.1, ал.4, т.3 от ЗЗЛД – администраторът на лични данни за целите на обработването използва средства, разположени на българска територия, като в този случай той следва да посочи представител, установен на територията на Република България. Съгласно изложеното в молбата и представените доказателства, **„Пи Пи Ди България” ЕООД, в качеството си на обработващ данни и местен представител в Република България, ще обработва „чувствителни данни”, а именно: данни за здравословното състояние, генетични данни и данни за расов произход, събирани единствено за изследователски цели, като обхватът**

на данните за здравословното състояние, които ще бъдат събирани, е различен за различните изпитвания. В приложеното към молбата заявление за регистрация в КЗЛД са отбелязани следните категории данни: кръвна картина, плазма, ЕКГ, други свързани с функциите на човешкия организъм, ДНК, наблюдения върху психологическия отговор към заболяването и лечението, лични данни, които разкриват расов и етнически произход и др. Конкретната цел на изпитването е сравнение на ефектите от два различни набора от лекарствени комбинации, за да се съберат клинични данни, подкрепящи по-нататъшното разработване на молекула и нейната продажба. Съгласно чл.5, ал.1, т.1 и т.3

от ЗЗЛД по правило е забранено обработването на т.нар. специално защитени данни, каквито са и горепосочените данни.

На основание чл.176 от Закона за защита на личните данни, когато администраторът е заявил обработване на такива данни по чл.5, ал.1 (в конкретния случай, по т.1 – генетични данни и данни за расов произход и по т.3 - се отнасят до здравето), Комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД. В този случай, съгласно разпоредбата на чл.176, ал.4 от ЗЗЛД, администраторът не може да започне обработване на лични данни, преди да е вписан в регистъра. Поради това, че в конкретния случай ЗЗЛД се прилага спрямо администраторите на лични данни „Милениум Фармасютикълс“ Инк. („Millennium Pharmaceuticals” Inc.) и „Оникс Фармасютикълс“ Инк. („Onyx Pharmaceuticals” Inc.), САЩ на основание чл.1, ал. 4, т.3, а е заявено обработването на лични данни по смисъла на чл.5, ал.1 от ЗЗЛД, предварителна проверка в случая следва да бъде извършена по отношение на обработването на заявената категория лични данни от страна на дружеството, определено като местен представител- „Пи Пи Ди България” ЕООД.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 във връзка с чл.1, ал.4, т.3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

1. „Милениум Фармасютикълс“ Инк. („Millennium Pharmaceuticals” Inc.) и „Оникс Фармасютикълс“ Инк. („Onyx Pharmaceuticals” Inc.), САЩ са администратори на лични данни по смисъла на чл.1, ал.4, т.3 от ЗЗЛД. За изпълнение на изискванията на ЗЗЛД администраторите следва да посочат представител, установен на територията на Република България - в случая „Пи Пи Ди България” ЕООД .

2. Регистрацията на администраторите по т.1 и на техният местен представител може да стане с подаване на заявление по образец (представител) по пощата или на място в сградата на КЗЛД на адрес: гр.София 1431, бул.”Акад. Иван Евстратиев Гешов” № 15.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 3454/2011г.
гр. София, 04.10.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег.№ 3454/09.08.2011г. от доц. д-р Мартин Иванов – Председател на Държавна агенция „Архиви“ към Министерския съвет за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно дигитализиране и публикуване на поименни списъци на наборния и офицерския състав на Българската армия, участвал в Балканската война през 1912 г., по случай 100 - годишнината от Балканската война и публикуване на информация за наборния състав, съдържаща се в съхранявания масив на Държавния военноисторически архив – гр. Велико Търново, който обхваща периода от Освобождението до 70-те години на 20 – ти век.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовни заседания, проведени на 14.09.2011 г. (Протокол № 38) и на 21.09.2011г. (Протокол № 39), разгледа искане с рег. № 3454/09.08.2011г. от доц. д-р Мартин Иванов – Председател на Държавна агенция „Архиви“ към Министерския съвет за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно дигитализиране и публикуване на поименни списъци на наборния и офицерския състав на Българската армия, участвал в Балканската война през 1912 г., по случай предстоящото честване през 2012г. на 100-годишнината от Балканската война и публикуване на информация за наборния състав, съдържаща се в съхранявания масив на Държавния военноисторически архив – гр. Велико Търново, който обхваща периода от Освобождението до 70-те години на 20 – ти век. Искането е подадено от Председателя на Държавна агенция „Архиви“, който на основание чл.12, ал.2 от Закона за Националния архивен фонд може да представлява Държавна агенция „Архиви“ пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с административното производство по изразяване на становище.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Държавна агенция „Архиви“ (ДАА) е държавната институция в Република България, която осъществява в национален мащаб политиката по събирането, съхраняването, организирането и използването на архивните документи с историческо значение, които са част от Националния архивен фонд. Съгласно чл.26 от Устройствения правилник на Държавна агенция „Архиви“, дирекция „Държавен военноисторически архив“ осъществява издирване, комплектуване, регистриране, обработване, отчитане, съхраняване, опазване и предоставяне за използване и публикуване на документи на Министерството на отбраната, Българската армия и на структурите на подчинение на министъра на отбраната, както и документалното наследство на значими личности, свързани с тях. В Държавния военноисторически архив - гр. Велико Търново се съхраняват поименните списъци на наборния и офицерския състав на Българската армия, участвал в Балканската война през 1912г. Списъците съдържат информация за месторождението и датата на раждане, частта, в която е служило лицето, както и ордени и медалите, с които е бил награден всеки български войник, офицер и подофицер. В същото време, в молбата се твърди, че в Държавния военноисторически архив - гр. Велико Търново се съхраняват и т.н. „наборни“ списъци за периода от Освобождението до 70-те години на 20-ти век, в които се съдържа информация за всеки наборен военнослужещ, а именно: неговото месторождение и дата на раждане; имена на роднини по права линия, данъчна оценка на имота; ръст и др.

Във връзка с предстоящото честване през 2012г. на 100-годишнината от Балканската война, Комисията за защита на личните данни е сезирана с настоящото искане за становище по чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно възможността за дигитализиране и публикуване

он-лайн на поименните списъци на наборния и офицерския състав на Българската армия, участвал в Балканската война през 1912 г. и относно евентуалната възможност за публикуване он-лайн на част от списъците на наборния състав на Българската армия (до 1900г. / до 1944г.), съдържащи се в съхранявания масив на Държавния военноисторически архив – гр. Велико Търново.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, се установи следното:

Съгласно чл.2 - чл.4 от **Закона за Националния архивен фонд**, за осигуряване с документална информация управлението на държавата, развитието на науката и културата и защитата на правата и законните интереси на гражданите се създава **Национален архивен фонд**, който е постоянно попълваща се съвкупност от ценни документи, отразяващи материалния и духовния живот на обществото. Националният архивен фонд се попълва със: 1. определените за постоянно запазване документи, създадени от дейността на държавните и общинските институции и други юридически и физически лица независимо от времето, носителя, начина на създаване, мястото на съхраняване и формата на собственост; 2. документи или с копия на документи за историята на България, получени от чуждестранни архиви и от други чуждестранни юридически и/или физически лица. Документите по т.1 и т.2 се водят на отчет в Регистър на Националния архивен фонд.

На основание чл.11 от **Закона за Националния архивен фонд**, държавната политика в областта на подбора, комплектуването, регистрирането, обработването, опазването, **съхраняването и използването на документите от Националния архивен фонд, както и в областта на развитието и усъвършенстването на архивното дело, се провежда от Държавна агенция „Архиви“**. Тя контролира опазването на документите в деловодните служби на държавните и общинските институции и осъществява научно-методическото ръководство и контрол на организацията на работата с документите, тяхното опазване и използване в учрежденските архиви. Разпорежданията и указанията на органите на Държавна агенция „Архиви“ относно документите на Националния архивен фонд са задължителни за всички организации. На основание чл. 12, ал.1 от Закона за Националния архивен фонд, Държавна агенция „Архиви“ се създава към Министерския съвет и е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София. Съгласно чл. 10 и чл. 84 от закона архивите осигуряват публичен достъп на потребителите до документите, съхранявани от тях, като достъпът до документи може да бъде ограничен, когато това е предвидено в закон (чл.85).

Освен в тези случаи, достъпът до документи може да бъде временно ограничен и когато:

1. документите не са обработени съгласно изискванията на архивната методика;
2. физическото състояние на документите не позволява използването им;
3. документите са предоставени на друг потребител;
4. документите се реставрират или микрофилмират;
5. заинтересованите лица не са подали достатъчни сведения за намирането на търсените данни;
6. използването им противоречи на законните интереси на трети лица;
7. използването им противоречи на условията, поставени от лицето, предало документите;
8. използването им противоречи на разпоредбите на Закона за авторското право и сродните му права или на други закони.

В същото време, следва да се има предвид, че „публичен достъп“ до дадени архивни документи не означава „общодостъпен“, а изисква спазването на определен ред за достъп до съответните документи. В конкретния случай спазването на такъв ред е разписано в Наредба за реда за използване на документите от Националния архивен фонд.

В § 3 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за Националния архивен фонд е разписано, че документите в държавните архиви, които съдържат лични данни на граждани и са били предоставяни за използване преди влизането в сила на Закона за защита на личните данни, продължават да са достъпни и се предоставят по общия ред.

С Наредба за реда за използване на документите от Националния архивен фонд са определени условията и редът за използването на документите от Националния архивен фонд, на техните копия и на научно-справочния апарат към тях. Във връзка с предмета на искането: публикуване он-лайн на поименни списъци на наборния и офицерския състав на Българската армия, съхранявани във Военноисторическия архив в гр.В.Търново, следва да намери приложение **раздел VI „Използване на архивни документи чрез публикуване и други форми на популяризиране”** от цитираната по-горе наредба. За публикуване в интернет се предоставят дигитални копия на архивни документи с определени от архивите технически параметри (чл.42). Следва да се има предвид, че при използването на документите по чл.39 (публикуване на документи от Националния архивен фонд-изображения на документи на хартиен или електронен носител, експонирането им в изложби, създаване на филми, радио- и телевизионни предавания и др.) следва да се съблюдава авторското право, правата на личността, интересите на трети лица и защитата на личните данни съгласно българското законодателство. По аналогичен начин в чл. 5, ал.1, т.2 от Наредбата за условията и реда за водене на регистър на националния архивен фонд е предвидено задължение за Държавна агенция „Архиви” да разработва и води регистъра на Националния архивен фонд като осигурява условия за постоянен достъп до публичните данни в регистъра и гарантира защитата на личните и други данни за физическите и юридическите лица, както и защитата на данните за местосъхранението на документите им.

Във връзка с необходимостта от изясняване на поставените с искането за становище въпроси и по покана на Комисията за защита на личните данни, на 20.09.2011г., бе проведена среща на Комисията за защита на личните данни с Председателя на Държавна агенция „Архиви”- доц. д-р Мартин Иванов, на която беше обсъждана инициативата на агенцията и бе уточнен обемът от данни, който Държавна агенция „Архиви” иска да дигитализира и публикува он-лайн, а именно: 1. Списъчен състав на офицерския корпус; 2. Списък на носителите на ордените за храброст; 3. Списък на ранените и загиналите в Балканската война. В тази връзка от страна на Държавна агенция „Архиви” беше представена допълнителна информация под формата на копия на тези списъци с цел обстоятелствено запознаване с данните, съдържащи се в тях. При анализ на представената информация бе установено, че в преобладаващата част от списъците, данните не са достатъчни, за да бъдат индивидуализирани конкретните физически лица, а в случаите, в които те са достатъчни за идентификация на лицата, следва да бъде отчетен общественият интерес и историческото значение на тази информация. **Председателят на Държавна агенция „Архиви” представи информация на Комисията за защита на личните данни, че е световна практика архивни документи, които имат историческо значение, да бъдат публикувани с цел удовлетворяване на големия обществен интерес към тях.**

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), **този закон не се прилага за информацията, която се съхранява в Националния архивен фонд.**

При извършената служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни, поддържан от КЗЛД, се установи, че Държавна агенция „Архиви” е подала заявление за вписване като администратор на лични данни, като е заявила три регистъра – „Управление на човешките ресурси”, „Финансово-счетоводна дейност” и „Обществен ред и частна охранителна дейност”.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 във връзка с чл.1, ал.7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Информацията, съхранявана в Националния архивен фонд, относно поименни списъци на наборния и офицерския състав на Българската армия, участвал в Балканската война през 1912г., може да бъде дигитализирана и публикувана он-лайн от Държавна агенция „Архиви” към Министерския съвет, по случай предстоящото честване през 2012г. на 100 - годишнината от Балканската война.

2. Дигитализирането и публикуването на документи от Националния архивен фонд, посочени в т.1 от Държавна агенция „Архиви“ следва да бъде извършено в съответствие с изискванията на Закона за Националния архивен фонд и Наредба за реда за използване на документите от Националния архивен фонд, като бъдат предприети съответните технически и организационни мерки за защита на информацията, предмет на публикуване, с цел съхраняване на нейната автентичност и достоверност и защита на личните данни.

3. С цел гарантиране на защитата на личните данни, правата и интересите на физическите лица, администраторът на лични данни Държавна агенция „Архиви“ следва, преди публикуването он-лайн на документите по т.1, да оповести по подходящ начин на обществеността целите, за които ще бъде извършено публикуването, категориите лични данни, които ще бъдат предмет на публикуване, получателите или категориите получатели, на които ще бъдат разкрити данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 4225/2011г.
гр. София, 28.10.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег. №4225/14.09.2011г. от г-н Мартин Винфрид Едер и г-н Николай Стоянов Желевски - управители на „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“ (клон на чуждестранен търговец), за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно предоставяне на лични данни към дружеството-майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“ в Република Австрия*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 26.10.2011 г. разгледа искане с рег.№ 4225/14.09.2011г. от г-н Мартин Винфрид Едер и г-н Николай Стоянов Желевски - управители на „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“ (клон на чуждестранен търговец), за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно предоставяне на лични данни физически лица-работници/служители към дружеството - майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“ в Република Австрия. Съгласно Търговския регистър, двама от управителите заедно могат да представляват клона пред трети лица, от което става видно, че лицата сезирали КЗЛД имат представителна власт, във връзка с конкретното искане.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Съгласно представената информация в искането, „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“ е действащ клон на чуждестранен търговец: „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия, гр.Залцбург, ул. „Алте Бундесшрасе“ № 10, с фирмен регистрационен номер FN 58237v. В искането се твърди, че клонът развива стопанска дейност на територията на Република България и е вписан като адми-

нистратор на лични данни, съгласно изискванията на Закона за защита на личните данни в КЗЛД. С оглед възлагане и изпълнение на международни проекти и съвместно участие на „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия и неговия клон в Република България, се изисква събиране на база данни за заетия работен персонал, включен в структурата на участниците, включително и събиране на лични данни, на основание възникнали трудови правоотношения. Целите за събиране на лични данни са свързани с необходимостта от целенасочено активизиране на събраната информация, калкулиране на вътрешна база данни за персонала за научни, статистически цели, но най-вече за изпълнение на стопански задачи на дружеството-майка като цяло.

Сезирането на КЗЛД е с оглед необходимостта от предоставяне на лични данни на работния персонал на „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“ на дружеството-майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия. Във връзка с това, до КЗЛД е отправена молба за изразяване на становище по следните въпроси:

1. Приложима ли е в конкретния случай разпоредбата на чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни, че предоставянето на лични данни в държава-членка на Европейския съюз, както и в друга държава-членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване изискванията на този закон и не се изисква предварителна преценка или разрешение от КЗЛД за трансфера ?

2. Има ли допълнителни и специфични изисквания, които администраторът на лични данни трябва да спазва по повод предоставяне на лични данни в държава-членка на Европейския съюз, с уточнението, че обхватът на личните данни е по повод възникналите трудови правоотношения с работници/служители и предоставяната информация не включва т.нар. „чувствителни данни“ за лицата, за които се отнасят?

3. За предоставянето на лични данни за физическото лице, за което се отнасят, необходимо ли е изрично съгласие на лицето или е достатъчно да се извърши въз основа само на така нареченото „информирано съгласие“ на лицето, чиито данни са предмет на трансфер ?

4. Необходимо ли е да има сключено споразумение (договор) между клона и получателя на данните-дружеството-майка за гарантиране спазването на принципите, целите и срокът за обработване на предоставените лични данни и изискванията на КЗЛД?

5. Изисква ли се разрешение на КЗЛД за предоставянето (трансфера) на единния граждански номер на работния персонал в държава-членка на Европейския съюз в описаната хипотеза ?

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, се установи следното:

Съгласно чл.17а, ал.1 от Търговския закон, клон на чуждестранно лице, регистрирано с право да извършва търговска дейност според националния си закон, се вписва в Търговския регистър. Вписването се осъществява по реда на чл.17, ал.2 от Търговския закон, а именно: клонът се вписва в Търговския регистър, въз основа на писмено заявление, което съдържа: 1. Седалище и предмет на дейност на клона; 2. Данните за лицето, което управлява клона и за обема на представителната власт. Освен данните по чл.17, ал.2, заявлението за вписване съдържа и данни за: 1. правната форма и фирмата или наименованието на чуждестранното лице, както и фирмата на клона, ако тя се различава от тази на чуждестранното лице; 2. регистъра и номера, под който е вписано чуждестранното лице, ако приложимото право го предвижда; 3. правото на държавата, което се прилага за чуждестранното лице, ако това не е правото на държава - членка на Европейския съюз; 4. лицата, които представляват чуждестранното лице според регистъра, в който е вписано, ако има такъв регистър, начина на представяване, както и ликвидаторите и синдиците и техните правомощия.

На основание чл. 4 от Закона за Търговския регистър, в Търговския регистър се вписват клонове на чуждестранни търговци и свързаните с тях обстоятелства, за които е предвидено в

закон, че подлежат на вписване. В тази връзка съгласно чл.6, ал.1 от Закона за Търговския регистър, **нормативно установено задължение за всеки търговец е да поиска да бъде вписан в Търговския регистър**, като заяви подлежащите на вписване обстоятелства и представи подлежащите на обявяване актове. Всяко лице, което е задължено да заяви вписване на обстоятелства или да представи актове в търговския регистър, трябва да извърши това в 7-дневен срок от настъпването на обстоятелството, съответно от приемането на акта, освен ако със закон е определен друг срок.

Във връзка с изложеното по-горе, „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България” (клон на чуждестранен търговец) е собственост на чуждестранно юридическо лице „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ” ООД, Република Австрия. „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България” е вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК: 131189952, със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, район “Кремиковци”, ЖК „Враждебна”, бул.„Ботевградско шосе” №264, ет.7 и предмет на дейност: да извършва всякакъв вид специализирани строителни работи; да действа като главен изпълнител при строителството на каквито и да е сгради и производствени помещения; да търгува и наема всякакъв вид строително оборудване; да произвежда и разпространява преработени циментови компоненти; да доставя електрически инсталации и да произвежда електрически системи; да извършва строително-предприемаческа дейност; да дава под наем и да лизингова имуществото; да създава и стопанисва заводи и да осъществява мерки по опазване на околната среда; да проектира и изготвя планове за строителство на сгради, инженерна инфраструктура и тунели; да извършва консултации на фирми за проектиране, планиране и осъществяване на всички видове строителни дейности; да изготвя идейни проекти; да планира и реализира дейности по опазване на околната среда; пътно строителство, строителство на мостове, тунели и всякакви други пътни съоръжения.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че клонът е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни с идентификационен номер 123190. „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България” е заявил поддържането на 3 броя регистри, като предметът на настоящото искане се отнася до **регистър „Персонал”**. Заявено е възможно предоставяне на данни в Република Австрия по този регистър.

Във връзка с изложеното и с оглед на поставените въпроси в искането е необходимо да се има предвид следното:

По смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, **„предоставяне на лични данни”** са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея. Действието по отношение на предоставянето на лични данни, представляват „Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Съгласно **чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД)**, предоставянето на лични данни на държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване изискванията на този закон. Тази норма е относима към конкретния казус, тъй като Република Австрия е член на Европейския съюз.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне на данни на физически лица – работници/служители на „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България”, които се намират в трудови правоотношения с дружеството, към дружеството – майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ, Република Австрия, намират приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „обработване на лични данни”, предоставянето на данни представлява действие по обработване на тези данни.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е

допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

С оглед естеството на поставените въпроси в искането, следва да се отбележи, че в чл.4, ал.1, т.2 като едно от условията за допустимост на обработването на лични данни е регламентирано даването на съгласие на физическото лице. Следва да се има предвид, че съгласно §1, т.13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Съгласието следва да е налице по отношение на целите на обработване на данните в конкретния случай, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им. Във всички случаи на лицата следва да е предоставена информация за правото на достъп и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни, както и правото на възражение срещу обработването на личните им данни, при наличие на законово основание за това. Преценката относно формата (трудов договор, декларация, уведомление и др.), чрез която ще бъде изразено съгласието на физическите лица – работници/служители относно предоставянето на техни лични данни на „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия е на администратора - „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“. Съобразно действащата към настоящия момент нормативна уредба в сферата на защита на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическото лице няма изрично изискване за писмена форма. **Предвид това и с цел защита на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни, КЗЛД винаги търси доказателства за това, че съгласието е дадено информирано, свободно изразено и недвусмислено, както и че съгласието произхожда именно от физическото лице, за което се отнасят данните. Следва да се има предвид, че съгласието на физическите лица за обработване на техните лични данни в конкретния случай трябва да е дадено предварително преди предоставянето на личните данни на дружеството-майка.**

От даденото в закона определение става видно, че основните параметри, касаещи съгласието на физическото лице и които трябва да са налице, са следните:

- Да е свободно изразено-предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;
- Да бъде недвусмислено – съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждат съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;
- Да е конкретно-т.е съгласието следва да бъде предоставено за обработване на лични данни от конкретно лице за конкретни цели;

- Да е информирано – лицето, предоставящо данните следва да бъде уведомено от администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели; на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг.

- Да е предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

Ако е налице друго правно основание за предоставянето на лични данни съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, не е необходимо да е налице и съгласие на работниците/служителите за предоставяне на техни лични данни към дружеството - майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия. В този случай би било достатъчно администраторът на лични данни „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“, да предостави информация на лицата съгласно чл.19 от Закона за защита на личните данни.

По отношение на специфичните изисквания във връзка с обработването на лични данни на физически лица (вкл. и при предоставяне на данни в държава-членка на Европейския съюз/Европейското икономическо пространство), следва да има се има предвид, че **Законът за защита на личните данни въвежда в задължение на администратора на лични данни да предприема технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение и разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.** Съгласно чл. 3, ал. 3 от Наредба № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни лицата, мерките и средствата за защита на лични данни се определят с вътрешни правила (инструкция или заповед) на администратора на лични данни.

Поради това, че в ЗЗЛД няма разписани конкретни изисквания по отношение реда, по който следва да бъдат предоставени данните в конкретния случай, предаването следва да става съобразно разпоредбите на чл.23 от ЗЗЛД, като сключването на споразумение (договор) във връзка с трансфера на данни е въпрос на преценка на самите администратори дружеството-майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия и „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“.

По отношение предоставянето на лични данни (вкл. единен граждански номер) на физически лица в държава-членка на Европейския съюз/Европейското икономическо пространство, то се извършва свободно по смисъла на чл.36а, ал.1 от ЗЗЛД, като не е необходимо КЗЛД да дава изрично разрешение за трансфер в този случай. Следва да се има предвид обаче, че предоставянето на лични данни в държава, която не е членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство (трета държава), се осъществява съгласно разпоредбата на чл.36а и чл.36б от Закона за защита на личните данни и след разрешение на КЗЛД.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

1. Предоставянето на лични данни на физически лица – работници/служители, с които „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“ (клон на чуждестранен търговец), Република България е в трудови правоотношения, към дружеството - майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия се извършва свободно съгласно чл.36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни, при наличие на поне едно от условията за допустимост на обработването на данни съгласно чл. 4, ал.1 от Закона за защита на личните данни, като Комисията за защита на личните данни не дава разрешение за трансфер на данни в този случай.

2. Предоставянето на данните по т.1 следва да се извършва съобразно разпоредбите на чл. 23 от ЗЗЛД, като администраторът на лични данни информира лицата относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели; на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг.

3. Съгласието на физическите лица за обработване на техни лични данни е само едно от алтернативно регламентиранията условия за допустимост на обработването. Ако е налице друго правно основание за предоставянето на лични данни съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, не е необходимо да е налице и съгласие на работниците/служителите за предоставяне на техни лични данни към дружеството - майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия. В този случай би било достатъчно администраторът на лични данни „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“ (клон на чуждестранен търговец), да предостави информация на лицата съгласно т. 2 от настоящото становище.

Ако обаче единственото правно основание за предоставянето на данните е наличието на съгласие на работниците/служителите на „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“ (клон на чуждестранен търговец), то съгласието на физическите лица за обработване на техните лични данни трябва да е дадено предварително преди предоставянето на личните данни на дружеството-майка и да отговоря на следните изисквания съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД: да е свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. И в този случай на лицата следва да бъде предоставена информацията по т.2 от настоящото становище.

4. Преценката за необходимостта от сключване на споразумение (договор) за трансфер на данни по т.1 е на администраторите на лични данни - дружеството-майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия и „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“, Република България.

5. Не е необходимо изрично разрешение от КЗЛД за предоставянето на ЕГН на работниците/служителите на „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ - Клон България“ към дружеството-майка „АЛПИНЕ БАУ ГмбХ“, Република Австрия, тъй като предоставянето на този вид лични данни в държава-членка на Европейския съюз се извършва свободно съгласно разпоредбите на чл.36а, ал.1 от ЗЗЛД, като в случая е необходимо да се спазват всички законови изисквания при обработването на лични данни (наличие на условие за допустимост на обработването, предприемане на технически и организационни мерки за защита на данните, информиране на физическите лица и др.).

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

ОБУЧЕНИЕ

Съгласно публикувания на 30 ноември 2010 г. Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни, **едно от правомощията на Комисията за защита на личните данни е да „организира и координира обучението в областта на защитата на личните данни на администраторите на лични данни”**. Във връзка с това през януари 2011 г. Комисията за защита на личните данни одобри Годишен план за обучение през 2011г., който да бъде реализиран по инициатива и със собствен ресурс на КЗЛД. В плана като приоритетни групи обучаеми са включени структури, имащи отношение към организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система на Република България (НШИС).

Ръководители на обучаващите екипи на КЗЛД са директора на дирекция „Правна и международна дейност” на КЗЛД, Десислава Тошкова-Николова и началникът на отдел „Анализи, обучение и управление на проекти” в същата дирекция, Стоян Цанов. В обучаващите екипи са включени почти всички служители на дирекцията.

Във връзка с прилагане на Закона за защита на личните данни при обработване на лични данни в Шенгенската информационна система и съгласно годишния план за обучение, през периода юли – октомври 2011 г. са обучени служители на следните структури:

- Представители на 55 апелативни, окръжни, районни и административни съдилища от цялата страна;
- Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет;
- Национална следствена служба;
- Служба „Военна полиция”;
- Агенция Митници;
- Министерство на правосъдието;
- Изпълнителна агенция „Морска администрация”;
- Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация”;
- Изпълнителна агенция „Железопътна администрация”.

Темите са условно разделени в две групи – „Задължителна подготовка” и „Допълнителна информация за работата на КЗЛД по отношение на Шенген”.

„Задължителна подготовка” включва следните основни теми:

- Правна уредба на защитата на личните данни;
- Основни понятия в областта на защитата на личните данни;
- Понятие за лични данни;
- Задължения на администраторите на лични данни;
- Комисия за защита на личните данни - състав, правомощия, производства пред Комисията;
- Технически и организационни мерки за защита на личните данни;
- Права на физическите лица;
- Административно-наказателна отговорност в областта на защитата на личните данни;

„Допълнителна информация за работата на КЗЛД по отношение на Шенген” включва следните теми:

- Информационна кампания на КЗЛД през 2010 г. и 2011 г.;
- Шенгенското пространство и Шенгенската информационна система (общ преглед);
- Международно сътрудничество в областта на защитата на личните данни по Шенгенската конвенция.

През периода 07.2011 г. – 10.2011 г. са обучени 172 души. С цел подобряване на качеството и крайния резултат, дирекция „Правна и международна дейност” изготви и представи на Комисията статистически анализ, направен на базата на анкетни карти, попълнени от обучаемите. От общо 172 души, анкетни карти са попълнили 144. **В получените анкети делът на двете най-високи оценки за проведеното обучение - „отличен” и „много добър”, е 87,5%.**

Като положителни страни на обучението са посочени:

- Дискусиите и даването на практически казуси и примери ;
- Компетентността, старанието и начинът на предаване на материала;
- Конкретността, актуалността и стегнатото поднасяне на материала;
- Организацията от страна на КЗЛД;
- Приложимостта на придобитите знания;
- Развиване на общата култура и получава на знания.

Направени са следните препоръки:

- Необходимост от специализиран подход в съответствие с областта на дейност на конкретните обучаеми;
- Предоставяне на повече примери и казуси;
- Провеждане на последващи и надграждащи обучения;
- Необходимост от промени в нормативната база на защитата на личните данни.

От сравнителния анализ на резултатите от обучението за периода юли 2011 – октомври 2011 г. и резултатите от предхождащия период на обучение 01.2011 – 06.2011 г., могат да бъдат направени следните изводи:

- Нараства броят на обучените лица – от 117 през първия период на 172 през втория (увеличение с над 30 %).

- Нарастват и положителните оценки за проведеното обучение – процентът на двете най-високи оценки („отлична” и „много добра”) за първия период е 76,15 %, а за втория - 87,5%. Увеличението на двете най-високи оценки е над 10 %.

- Нараства цялостното удовлетворение от проведеното обучение. През първия период близо 30 % от анкетираните са попълнили със свободен текст графата „Какво не ви хареса в обучението?”, посочвайки различни аспекти, които смятат за негативни. През втория период този процент спада до 15 %. И за двата периода процентът на попълнили графата „Какво ви хареса в обучението” остава почти еднакъв – 70 %.

- Препоръките от първия период на обучение са били до голяма степен взети предвид и отразени в обучителния процес:

- Основната препоръка, отправена от анкетираните през втория период на обучение (9,3 % от попълнили анкетата) е по-голямото адаптиране на поднасяната информация към конкретната сфера на дейност на обучаемите

Според направения анализ и самооценка, КЛЗД счита, че обучението е довело до детайлно запознаване на аудиторията със задължителен минимум от знания, умения и опит при обработване на лични данни и целите на обучението са изпълнени. **Комисията за защита на личните данни счита, че натрупаният опит и практика са предпоставка за усъвършенстване на процеса на обучение.**

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова
Членове: Красимир Димитров
Валентин Енев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 6 (33) 2011 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид